

Bruxelles, 5 iulie 2023
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2023/0258(NLE)**

**11505/23
ADD 1**

**POLCOM 151
SERVICES 29
FDI 17
COLAC 83**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	5 iulie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 434 final - ANNEX 1 - PART 1/3
Subiect:	ANEXĂ la Propunerea de decizie a Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului interimar privind comerțul între Uniunea Europeană și Republica Chile

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 434 final - ANNEX 1 - PART 1/3.

Anexă: COM(2023) 434 final - ANNEX 1 - PART 1/3

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 5.7.2023
COM(2023) 434 final

ANNEX 1 – PART 1/3

ANEXĂ

la

Propunerea de decizie a Consiliului

**privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului interimar privind comerțul
între Uniunea Europeană și Republica Chile**

ACORD INTERIMAR PRIVIND COMERȚUL
ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ, PE DE O PARTE,
ȘI REPUBLICA CHILE, PE DE ALTĂ PARTE

PREAMBUL

UNIUNEA EUROPEANĂ,

pe de o parte,

și

REPUBLICA CHILE, denumită în continuare „Chile”,

pe de altă parte,

denumite în continuare în mod colectiv „părțile”,

AVÂND ÎN VEDERE puternicele legături culturale, politice, economice și de cooperare care le unesc;

CONȘTIENȚE de contribuția semnificativă a Acordului de asociere la consolidarea acestor legături;

SUBLINIIND caracterul cuprinzător al relației lor;

AVÂND ÎN VEDERE angajamentul lor de a moderniza Acordul de asociere pentru a reflecta noile realități politice și economice și progresele înregistrate în parteneriatul lor;

RECUNOSCÂND importanța unui sistem multilateral puternic și eficace, bazat pe dreptul internațional, pentru menținerea păcii, prevenirea conflictelor și consolidarea securității internaționale, precum și pentru abordarea provocărilor comune;

AFIRMÂNDU-ȘI angajamentul de a consolida cooperarea cu privire la chestiuni bilaterale, regionale și globale de interes comun și de a utiliza toate instrumentele disponibile pentru a promova activități menite să dezvolte o cooperarea internațională activă și reciprocă;

RECUNOSCÂND caracterul interimar al prezentului acord, care va consolida relațiile economice și comerciale bilaterale dintre părți și care va înceta să producă efecte și va fi înlocuit cu Acordul-cadru avansat la data intrării în vigoare a acestuia;

SALUTÂND adoptarea și solicitând punerea în aplicare a Cadrului de la Sendai pentru reducerea riscului de dezastre pentru perioada 2015-2030, adoptat în cadrul celei de a treia Conferințe mondiale a ONU de la Sendai din 18 martie 2015, a Agendei de acțiune de la Addis Abeba a celei de a treia Conferințe internaționale privind finanțarea pentru dezvoltare, adoptată la Addis Abeba la 13-16 iulie 2015, a Rezoluției 70/1, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 25 septembrie 2015, care conține documentul final „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă” și cele 17 obiective de dezvoltare durabilă („Agenda 2030”), a Acordului de la Paris în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, încheiat la Paris la 12 decembrie 2015 („Acordul de la Paris”), precum și a Noii agende urbane, adoptată în cadrul Conferinței ONU privind locuințele și dezvoltarea urbană durabilă (Habitat III) de la Quito din 20 octombrie 2016 („Noua agendă urbană”) și a angajamentelor asumate în cadrul Summitului umanitar mondial de la Istanbul din 23-24 mai 2016;

REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul de a promova dezvoltarea durabilă în dimensiunea sa economică, socială și de mediu, angajamentul de a dezvolta comerțul internațional astfel încât să contribuie la dezvoltarea durabilă în aceste trei dimensiuni, care sunt recunoscute ca fiind profund interconectate și consolidându-se reciproc, precum și angajamentul de a promova realizarea obiectivelor Agendei 2030;

REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul de a-și extinde și diversifica relațiile comerciale în conformitate cu Acordul OMC și cu obiectivele și dispozițiile specifice prevăzute în prezentul acord;

DORIND să își consolideze relațiile economice, în special relațiile comerciale și de investiții, prin consolidarea și îmbunătățirea accesului pe piață și prin contribuția la creșterea economică, rămânând în același timp conștiente de necesitatea de a crește gradul de conștientizare a impactului economic și social al daunelor aduse mediului, al modelelor de producție și de consum nesustenabile și al impactului acestora asupra bunăstării umane;

CONVINSE că prezentul acord va crea un climat care să conducă la intensificarea relațiilor economice durabile dintre acestea, în special în sectorul comercial și în cel al investițiilor, care sunt esențiale pentru realizarea dezvoltării economice și sociale, precum și a inovării și modernizării;

RECUNOSCÂND că dispozițiile prezentului acord sunt destinate să stimuleze activitatea economică reciproc avantajoasă, fără a submina dreptul fiecărei părți de a reglementa în interesul public pe teritoriul său;

RECUNOSCÂND relația strânsă dintre inovare și comerț, precum și relevanța inovării pentru creșterea economică și dezvoltarea socială și

REAMINTIND importanța diverselor acorduri semnate de Uniunea Europeană și Chile, prin care a fost încurajată cooperarea în toate domeniile sectoriale ale relației dintre părți și s-a înregistrat o creștere a comerțului și a investițiilor,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 1.1

Instituirea unei zone de liber schimb

Părțile la prezentul acord instituie o zonă de liber schimb, în conformitate cu articolul XXIV din GATT 1994 și cu articolul V din GATS.

ARTICOLUL 1.2

Obiective

Prezentul acord are ca obiective:

- (a) extinderea și diversificarea comerțului cu mărfuri, în conformitate cu articolul XXIV din GATT 1994, între părți prin reducerea sau eliminarea barierelor tarifare și netarifare din calea comerțului;

- (b) facilitarea comerțului cu mărfuri, în special prin dispozițiile privind procedurile vamale și facilitarea comerțului, standardele, reglementările tehnice, procedurile de evaluare a conformității și măsurile sanitare și fitosanitare, menținând, în același timp, dreptul fiecărei părți de a reglementa în vederea atingerii obiectivelor de politică publică;
- (c) liberalizarea comerțului cu servicii, în conformitate cu articolul V din GATS;
- (d) dezvoltarea unui climat economic care să favorizeze creșterea fluxurilor de investiții, îmbunătățirea condițiilor de stabilire pe baza principiului nediscriminării, menținând în același timp dreptul fiecărei părți de a adopta și de a pune în aplicare măsurile necesare pentru urmărirea obiectivelor de politică legitime;
- (e) facilitarea comerțului și a investițiilor între părți, inclusiv prin intermediul transferului liber al plăților curente și al circulației capitalurilor;
- (f) deschiderea efectivă și reciprocă a piețelor de achiziții publice ale părților;
- (g) promovarea inovării și a creativității prin asigurarea protecției adecvate și eficiente a drepturilor de proprietate intelectuală, în conformitate cu obligațiile internaționale aplicabile între părți;
- (h) promovarea unor condiții care să favorizeze concurența nenenaturată, în special în ceea ce privește comerțul și investițiile dintre părți;

- (i) dezvoltarea comerțului internațional într-un mod care să contribuie la dezvoltarea durabilă în dimensiunea sa economică, socială și de mediu și
- (j) instituirea unui mecanism eficace, echitabil și predictibil de soluționare a litigiilor privind interpretarea și aplicarea prezentului acord.

ARTICOLUL 1.3

Definiții cu aplicabilitate generală

În sensul prezentului acord:

- (a) „Acordul-cadru avansat” înseamnă Acordul-cadru avansat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Chile, pe de altă parte, care urmează să fie încheiat;
- (b) „Acordul privind agricultura” înseamnă Acordul privind agricultura din anexa 1A la Acordul OMC;
- (c) „Acordul antidumping” înseamnă Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul general pentru tarife vamale și comerț, prevăzut în anexa 1A la Acordul OMC;

- (d) „Acordul de asociere” înseamnă Acordul de constituire a unei asocieri între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, Și Republica Chile, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 18 noiembrie 2002;
- (e) „taxă vamală” înseamnă orice taxă sau impunere de orice tip, instituită pentru importul unei mărfi sau în legătură cu acesta, fără să includă:
 - (i) nicio impunere echivalentă unei taxe interne aplicate în conformitate cu articolul 2.4 din prezentul acord;
 - (ii) nicio taxă antidumping, de salvagardare specială, compensatorie sau de salvagardare aplicată în conformitate cu GATT 1994, cu Acordul antidumping, cu Acordul privind agricultura, cu Acordul SMC și cu Acordul privind măsurile de salvagardare, după caz și
 - (iii) nicio taxă sau altă impunere la import sau în legătură cu acesta, care este limitată ca valoare la costul aproximativ al serviciilor furnizate;
- (f) „CPC” înseamnă Clasificarea centrală provizorie a produselor (Statistical Papers, seria M, nr. 77, Departamentul Afaceri Sociale și Economice Internaționale, Oficiul de Statistică al Organizației Națiunilor Unite, New York, 1991);
- (g) „zile” înseamnă zile calendaristice, inclusiv weekenduri și sărbători;

- (h) „existent” înseamnă în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului acord;
- (i) „GATS” înseamnă Acordul general privind comerțul cu servicii din anexa 1B la Acordul OMC;
- (j) „GATT 1994” înseamnă Acordul general pentru tarife și comerț din 1994, prevăzut în anexa 1A la Acordul OMC;
- (k) „marfă a unei părți” înseamnă o marfă internă astfel cum este înțeleasă în GATT 1994 și include mărfurile originare ale părții respective;
- (l) „Sistem armonizat” sau „SA” înseamnă Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, inclusiv normele generale de interpretare, notele din secțiuni, notele din capitole și notele din subpoziții, elaborat de Organizația Mondială a Vămirilor;
- (m) „poziție” înseamnă primele patru cifre ale numărului de clasificare tarifară din Sistemul armonizat;
- (n) „persoană juridică” înseamnă orice entitate juridică constituită în mod corespunzător sau organizată în alt mod în temeiul legislației relevante, în scopuri lucrative sau nu, din sectorul public sau privat, inclusiv orice corporație, trust, societate în nume colectiv, asocierie în participațiune, societate cu asociat unic sau asociație;

- (o) „măsură” înseamnă orice măsură sub formă de act cu putere de lege, act administrativ, normă, procedură, decizie, acțiune administrativă, cerință, practică sau oricare altă formă;
- (p) „măsură luată de una dintre părți” înseamnă orice măsură adoptată sau menținută de¹:
- (i) administrații publice și autorități de la toate nivelurile;
 - (ii) organisme neguvernamentale în exercitarea competențelor care le-au fost delegate de administrații publice sau autorități de la toate nivelurile² sau
 - (iii) orice entitate care acționează, de fapt, conform instrucțiunilor unei părți sau sub conducerea sau controlul unei părți în ceea ce privește măsura respectivă³;
- (q) „stat membru” înseamnă un stat membru al Uniunii Europene;

¹ Pentru mai multă certitudine, termenul „măsură” include omisiunea unei părți de a întreprinde acțiuni care sunt necesare pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului acord.

² Pentru mai multă certitudine, dacă o parte susține că o entitate acționează conform celor menționate la punctul (iii), părții respective îi revine sarcina probei și trebuie cel puțin să furnizeze indicii solide.

³ În sensul capitolelor 10-20, definiția unei „persoane fizice” include și persoanele fizice cu reședința permanentă în Republica Letonia care nu sunt cetățeni ai Republicii Letonia sau ai altui stat, dar care au dreptul, în conformitate cu actele cu legislația Republicii Letonia, să li se elibereze un pașaport pentru străini.

- (r) „persoană fizică” înseamnă:
- (i) în cazul Uniunii Europene, un cetățean al unui stat membru, în conformitate cu legislația acestuia¹ și
 - (ii) în cazul Republicii Chile, un cetățean al Republicii Chile, în conformitate cu legislația acesteia;
- (s) „marfă originară” înseamnă o marfă care se încadrează în regulile de origine prevăzute în capitolul 3;
- (t) „persoană” înseamnă o persoană fizică sau juridică;
- (u) „date cu caracter personal” înseamnă orice informații referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă;
- (v) „Acordul privind măsurile de salvagardare” înseamnă Acordul privind măsurile de salvagardare prevăzut în anexa 1A la Acordul OMC;
- (w) „măsură sanitară sau fitosanitară” înseamnă orice măsură menționată la punctul 1 din anexa A la Acordul SPS;
- (x) „Acordul SMC” înseamnă Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii din anexa 1A la Acordul OMC;

¹ În sensul capitolelor 10-20, definiția unei „persoane fizice” include și persoanele fizice cu reședința permanentă în Republica Letonia care nu sunt cetățeni ai Republicii Letonia sau ai altui stat, dar care au dreptul, în conformitate cu actele cu legislația Republicii Letonia, să li se elibereze un pașaport pentru străini.

- (y) „Acordul SPS” înseamnă Acordul privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare din anexa 1A la Acordul OMC;
- (z) „Acordul BTC” înseamnă Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului din anexa 1 la Acordul OMC;
- (aa) „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu care se situează în afara domeniului de aplicare teritorială al prezentului acord, astfel cum este prevăzut la articolul 33.8;
- (ab) „Acordul TRIPS” înseamnă Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală din anexa 1C la Acordul OMC;
- (ac) „Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor” înseamnă Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, încheiată la Viena la 23 mai 1969 și
- (ad) „Acordul OMC” înseamnă Acordul de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, încheiat la 15 aprilie 1994.

ARTICOLUL 1.4

Relația cu Acordul OMC și cu alte acorduri existente

- (1) Părțile își afirmă drepturile și obligațiile pe care le au una față de alta în temeiul Acordului OMC și al altor acorduri existente la care au aderat.
- (2) Nicio dispoziție a prezentului acord nu se interpretează ca impunând vreuneia dintre părți să acționeze într-un mod care este incompatibil cu obligațiile care îi revin în temeiul Acordului OMC.
- (3) În cazul existenței unei neconcordanțe între prezentul acord și orice acord, altul decât Acordul OMC, la care au aderat ambele părți, părțile se consultă imediat în vederea găsirii unei soluții reciproc avantajoase.

ARTICOLUL 1.5

Trimiteri la legi și la alte acorduri

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, dacă în prezentul acord se face trimitere la actele cu putere de lege și normele administrative ale unei părți, trimiterea respectivă se interpretează ca incluzând orice modificări aduse acestora.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord, dacă în prezentul acord sunt menționate sau încorporate, integral sau parțial, acorduri internaționale, acestea se interpretează ca incluzând modificările care le sunt aduse sau acordurile care le succed și care intră în vigoare, pentru ambele părți, la data semnării prezentului acord sau ulterior.

(3) În cazul în care, ca urmare a unor astfel de modificări sau acorduri ulterioare menționate la alineatul (2), apare o problemă legată de punerea în aplicare sau de executarea prezentului acord, părțile se pot consulta, la cererea oricăreia dintre părți, în vederea găsirii unei soluții reciproc satisfăcătoare.

ARTICOLUL 1.6

Îndeplinirea obligațiilor

(1) Fiecare parte ia toate măsurile cu caracter general sau specific necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul prezentului acord.

(2) În cazul în care una dintre părți consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit oricare dintre obligațiile descrise ca elemente esențiale la articolul 1.2 alineatul (2) sau la articolul 2.2 alineatul (1) din Acordul-cadru avansat, aceasta poate lua măsuri adecvate. „Măsurile adecvate” se iau cu respectarea deplină a dreptului internațional și trebuie să fie proporționale cu neîndeplinirea obligațiilor menționată în prezentul alineat. Trebuie să se acorde prioritate măsurilor care perturbă cel mai puțin funcționarea prezentului acord. În sensul prezentului alineat, „măsurile adecvate” pot include suspendarea, parțială sau totală, a prezentului acord.

(3) Măsurile menționate la alineatul (2) pot fi luate indiferent dacă dispozițiile relevante ale Acordului-cadru avansat sunt aplicate cu titlu provizoriu.

CAPITOLUL 2

COMERȚUL CU MĂRFURI

ARTICOLUL 2.1

Obiectiv

Părțile liberalizează progresiv și reciproc comerțul cu mărfuri în conformitate cu prezentul acord.

ARTICOLUL 2.2

Domeniu de aplicare

Cu excepția cazului în care în prezentul acord se prevede altfel, prezentul capitol se aplică schimburilor comerciale cu mărfuri ale unei părți.

ARTICOLUL 2.3

Definiții

În sensul prezentului capitol și al anexei 2:

- (a) „Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import” înseamnă Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import din anexa 1A la Acordul OMC;
- (b) „tranzacții consulare” înseamnă procedura de obținere, din partea unui consul al părții importatoare pe teritoriul părții exportatoare sau pe teritoriul unui terț, a unei facturi consulare sau a unei vize consulare pentru o factură comercială, un certificat de origine, un manifest, o declarație de export a unui expeditor sau orice alt document vamal în legătură cu importul mărfurilor;
- (c) „Acordul privind determinarea valorii în vamă” înseamnă Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din GATT 1994, prevăzut în anexa 1A la Acordul OMC;
- (d) „procedură de acordare a licențelor de export” înseamnă o procedură administrativă care necesită depunerea unei cereri sau a altor documente (altele decât cele necesare în general în scopul vămuirii) la organul (organele) administrativ(e) competent(e), ca o condiție prealabilă pentru exportul de pe teritoriul părții exportatoare;

- (e) „procedură de acordare a licențelor de import” înseamnă o procedură administrativă care necesită depunerea unei cereri sau a altor documente (altele decât cele necesare în general în scopul vămuirii) la organul (organele) administrativ(e) competent(e), ca o condiție prealabilă pentru importul pe teritoriul părții importatoare;
- (f) „marfă reprelucrată” înseamnă o marfă clasificată în SA la capitolele 84-90 sau la poziția 94.02 cu excepția mărfurilor clasificate la pozițiile 84.18, 85.09, 85.10, 85.16 și 87.03 din SA sau la subpozițiile 8414.51, 8450.11, 8450.12, 8508.1 și 8517.11:
 - (i) care este compusă în întregime sau parțial din părți obținute din mărfuri care au fost utilizate;
 - (ii) ale cărei condiții de performanță și utilizare sunt similare cu cele ale unei mărfi echivalente în stare nouă și
 - (iii) care beneficiază de aceeași garanție ca și marfa echivalentă în stare nouă;
- (g) „reparare” înseamnă orice operațiune de prelucrare efectuată asupra unei mărfi pentru a remedia defecte de funcționare sau defecte materiale și care implică restabilirea funcției inițiale a mărfii respective sau asigurarea conformității acesteia cu cerințele tehnice pentru utilizare, în absența căreia marfa nu mai poate fi utilizată în mod normal în scopul pentru care a fost destinată; repararea unei mărfi include restaurarea și întreținerea, dar nu include o operațiune sau un proces care:
 - (i) distruge caracteristicile esențiale ale unei mărfi sau creează o marfă nouă sau diferită din punct de vedere comercial;

- (ii) transformă o marfă nefinită într-o marfă finită; sau
 - (iii) este utilizat pentru îmbunătățirea sau sporirea performanței tehnice a unei mărfi;
- (h) „categorie în etapa eliminării” înseamnă perioada de eliminare a taxelor vamale cuprinsă între zero și șapte ani, după care o marfă este scutită de taxe vamale (cu excepția cazului în care se specifică altfel în listele din anexa 2).

ARTICOLUL 2.4

Tratamentul național în materie de impozitare și reglementare internă

Fiecare parte acordă tratament național mărfurilor celeilalte părți în conformitate cu articolul III din GATT 1994, inclusiv cu notele și dispozițiile suplimentare ale acestuia. În acest scop, articolul III din GATT 1994 și notele explicative și dispozițiile suplimentare ale acestuia sunt încorporate în prezentul acord și devin parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

ARTICOLUL 2.5

Reducerea sau eliminarea taxelor vamale

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord, fiecare parte reduce sau elimină taxele vamale aplicate mărfurilor originare din cealaltă parte, în conformitate cu lista sa din anexa 2.

(2) În sensul alineatului (1), nivelul de bază al taxelor vamale este cel specificat pentru fiecare marfă în listele din anexa 2.

(3) În cazul în care o parte reduce nivelul taxelor vamale aplicabil națiunii celei mai favorizate („nivelul CNF”), lista din anexa 2 a părții respective se aplică nivelurilor reduse. În cazul în care o parte își reduce nivelul CNF aplicat sub nivelul de bază în raport cu o anumită linie tarifară, partea respectivă calculează rata preferențială aplicabilă care produce reducerea tarifară la nivelul CNF redus aplicat, menținând marja de preferință relativă pentru respectiva linie tarifară atât timp cât nivelul CNF aplicat este mai mic decât nivelul de bază. Marja de preferință relativă pentru orice linie tarifară avută în vedere în fiecare perioadă de eliminare corespunde diferenței dintre nivelul de bază stabilit în lista din anexa 2 a părții respective și nivelul taxei aplicat pentru linia tarifară respectivă în conformitate cu lista menționată, împărțit la nivelul de bază respectiv și exprimat în procente.

(4) La cererea unei părți, părțile se consultă pentru a analiza posibilitatea de a accelera reducerea sau eliminarea taxelor vamale prevăzute în listele din anexa 2. Având în vedere această consultare, Consiliul pentru comerț poate adopta o decizie de modificare a anexei 2 pentru a accelera reducerea sau eliminarea tarifelor respective.

ARTICOLUL 2.6

Statu-quo

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord, o parte nu majorează nicio taxă vamală stabilită ca nivel de bază în anexa 2 și nu adoptă nicio taxă vamală nouă asupra unei mărfi originare din cealaltă parte.
- (2) Pentru mai multă certitudine, o parte poate majora o taxă vamală la nivelul stabilit în anexa 2 pentru perioada respectivă de eliminare în urma unei reduceri unilaterale.

ARTICOLUL 2.7

Taxe, impozite și alte impuneri la export

- (1) O parte nu introduce și nu menține niciun tip de taxă, impozit sau altă impunere care s-ar aplica la exportul unei mărfi către cealaltă parte sau în legătură cu acesta și nicio taxă internă sau altă impunere pentru o marfă exportată către cealaltă parte care să fie în plus față de taxa sau impunerea care s-ar aplica mărfurilor similare atunci când sunt destinate consumului intern.
- (2) Nicio dispoziție a prezentului articol nu împiedică o parte să aplice la exportul unei mărfi o taxă sau o impunere permisă în temeiul articolului 2.8.

ARTICOLUL 2.8

Taxe și formalități

- (1) Taxele și alte impuneri aplicate de una dintre părți la importul sau exportul unei mărfi a celeilalte părți sau în legătură cu acesta sunt limitate, ca valoare, la costul aproximativ al serviciilor furnizate și nu constituie un mijloc indirect de protecție pentru mărfurile interne sau o impozitare cu caracter fiscal percepută pentru importuri sau exporturi.
- (2) Niciuna dintre părți nu percepe taxe sau alte impuneri la import sau export sau în legătură cu acesta pe o bază *ad valorem*.
- (3) Fiecare parte poate să aplice impuneri sau să recupereze costuri numai în cazul în care sunt prestate servicii specifice, inclusiv următoarele:
 - (a) prezența, când este solicitată, a personalului vamal în afara programului oficial de lucru sau în alte locuri decât birourile vamale;
 - (b) analize sau expertize ale mărfurilor și cheltuielilor poștale pentru returnarea la solicitant a mărfurilor, în special în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii sau la furnizarea de informații referitoare la aplicarea legislației din domeniul vamal;
 - (c) examinarea sau prelevarea de eșantioane de mărfuri în scopul verificării, sau distrugerea mărfurilor, în cazul în care apar alte costuri decât cele legate de utilizarea personalului vamal; sau

- (d) măsuri excepționale de control, în cazul în care acestea sunt necesare din cauza naturii mărfurilor sau a unui risc potențial.
- (4) Fiecare parte publică cu promptitudine toate taxele și impunerile pe care le aplică în legătură cu importul sau exportul, astfel încât să permită administrațiilor publice, comercianților și altor părți interesate să ia cunoștință de acestea.
- (5) Niciuna dintre părți nu prevede tranzacții consulare, deci nici taxe și impuneri conexe, în legătură cu importul oricărei mărfi a celeilalte părți.

ARTICOLUL 2.9

Mărfuri reparate

- (1) Niciuna dintre părți nu aplică taxe vamale pentru o marfă, indiferent de originea acesteia, care reîntră pe teritoriul său vamal după ce a fost exportată temporar de pe teritoriul său vamal către teritoriul vamal al celeilalte părți pentru reparații.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică unei mărfi importate sub control vamal, în zone de liber schimb sau cu un statut similar, care este exportată ulterior pentru reparații și nu este reimportată sub control vamal, în zone de liber schimb sau cu un statut similar.

(3) Niciuna dintre părți nu aplică taxe vamale pentru o marfă, indiferent de originea acesteia, care este importată temporar de pe teritoriul vamal al celeilalte părți pentru reparații¹.

ARTICOLUL 2.10

Mărfuri re prelucrate

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord, niciuna dintre părți nu acordă mărfurilor re prelucrate ale celeilalte părți un tratament mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă mărfurilor de același tip în stare nouă.

(2) Pentru mai multă certitudine, articolul 2.11 se aplică interdicțiilor de import și export sau restricțiilor privind mărfurile re prelucrate. Dacă una dintre părți adoptă sau menține interdicții de import și export sau restricții privind mărfuri care au fost deja utilizate, partea respectivă nu aplică aceste măsuri mărfurilor re prelucrate.

(3) O parte poate solicita ca mărfurile re prelucrate să fie identificate ca atare în vederea distribuției sau vânzării pe teritoriul său și ca astfel de mărfuri să îndeplinească toate cerințele tehnice în vigoare aplicabile mărfurilor similare în stare nouă.

¹ În Uniunea Europeană, regimul de perfecționare activă, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 952/2013, este utilizat în sensul prezentului alineat.

ARTICOLUL 2.11

Restricții la import și la export

Articolul XI din GATT 1994 și notele și dispozițiile suplimentare ale acestuia sunt încorporate în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*. În consecință, niciuna dintre părți nu adoptă și nu menține interdicții sau restricții privind importul unei mărfi a celeilalte părți sau privind exportul sau vânzarea pentru export a unei mărfi destinate teritoriului celeilalte părți decât în conformitate cu articolul XI din GATT 1994, inclusiv cu notele și dispozițiile suplimentare ale acestuia.

ARTICOLUL 2.12

Marcaj al originii

În cazul în care Chile aplică cerințe obligatorii privind marcarea țării de origine pentru mărfurile Uniunii Europene, Comitetul pentru comerț poate decide că mărfurile care poartă mențiunea „Made in EU” („Fabricat în UE”) sau care poartă un marcaj similar în limba locală îndeplinesc aceste cerințe la importul în Chile. Prezentul articol nu aduce atingere dreptului uneia dintre părți de a specifica tipul de produse pentru care cerințele privind marcarea țării de origine sunt obligatorii. Capitolul 3 nu se aplică prezentului articol.

ARTICOLUL 2.13

Proceduri de acordare a licențelor de import

- (1) Fiecare parte se asigură că toate procedurile de acordare a licențelor de import aplicabile comerțului cu mărfuri dintre părți sunt neutre în ceea ce privește aplicarea și sunt administrate într-un mod corect, echitabil, nediscriminatoriu și transparent.
- (2) O parte adoptă sau menține proceduri de acordare a licențelor de import ca o condiție pentru importul pe teritoriul său de pe teritoriul celeilalte părți numai în cazul în care nu sunt disponibile în mod rezonabil alte proceduri adecvate care să servească unui scop administrativ.
- (3) Niciuna dintre părți nu adoptă și nu menține nicio procedură neautomată de acordare a licențelor de import ca o condiție pentru importul pe teritoriul său de pe teritoriul celeilalte părți, cu excepția cazului în care o astfel de procedură este necesară pentru punerea în aplicare a unei măsuri compatibile cu prezentul acord. Partea care adoptă o astfel de procedură neautomată de acordare a licențelor de import indică în mod clar celeilalte părți măsura pusă în aplicare prin procedura respectivă.
- (4) Fiecare parte adoptă și administrează procedurile de acordare a licențelor de import în conformitate cu articolele 1, 2 și 3 din Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import. În acest scop, articolele 1, 2 și 3 din acordul menționat sunt încorporate în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

(5) O parte care adoptă proceduri noi de acordare a licențelor de import sau modifică procedurile existente de acordare a licențelor de import notifică cealaltă parte în termen de 60 de zile de la data publicării acestor proceduri noi de acordare a licențelor de import sau a modificărilor aduse procedurilor existente de acordare a licențelor de import. Notificarea trebuie să includă informațiile menționate la prezentul articol alineatul (3) și la articolul 5 alineatul (2) din Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import. Se consideră că o parte respectă această dispoziție dacă a notificat o procedură nouă de acordare a licențelor de import sau orice modificare a unei proceduri existente de acordare a licențelor de import Comitetului pentru licențele de import instituit în conformitate cu articolul 4 din Acordul privind licențele de import, inclusiv informațiile specificate la articolul 5 alineatul (2) din acordul respectiv.

(6) La cererea unei părți, cealaltă parte furnizează cu promptitudine orice informații relevante, inclusiv informațiile specificate la articolul 5 alineatul (2) din Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import, cu privire la orice procedură de acordare a licențelor de import pe care intenționează să o adopte, a adoptat-o sau o menține sau la orice modificare a procedurilor existente de acordare a licențelor de import.

ARTICOLUL 2.14

Proceduri de acordare a licențelor de export

(1) Fiecare parte publică orice procedură nouă de acordare a licențelor de export sau orice modificare a unei proceduri existente de acordare a licențelor de export, astfel încât să permită administrațiilor publice, comercianților și altor părți interesate să ia cunoștință de acestea. Această publicare are loc, dacă este posibil, cu 30 de zile înainte ca procedura sau modificarea să producă efecte și, în orice caz, nu mai târziu de data la care procedura sau modificarea respectivă produce efecte.

- (2) Fiecare parte se asigură că publicarea procedurilor de acordare a licențelor de export include următoarele informații:
- (a) textele procedurilor sale de acordare a licențelor de export sau ale oricăror modificări pe care le aduce procedurilor respective;
 - (b) mărfurile supuse fiecărei proceduri de acordare a unei licențe de export;
 - (c) pentru fiecare procedură de acordare a licențelor de export, o descriere a procesului de solicitare a unei licențe de export și orice criterii pe care un solicitant trebuie să le îndeplinească pentru a fi eligibil să solicite o licență de export, cum ar fi deținerea unei licențe de activitate, stabilirea sau menținerea unei investiții sau operarea printr-o anumită formă de stabilire pe teritoriul unei părți;
 - (d) unul sau mai multe puncte de contact de la care persoanele interesate pot obține informații suplimentare privind condițiile de obținere a unei licențe de export;
 - (e) organismul sau organismele administrative la care trebuie depusă cererea sau alte documente relevante;
 - (f) o descriere a oricărei măsuri sau a oricăror măsuri pe care procedura de acordare a licențelor de export este concepută să o (le) pună în aplicare;
 - (g) perioada în care fiecare procedură de acordare a licențelor de export va fi în vigoare, cu excepția cazului în care procedura rămâne în vigoare până la retragerea sau revizuirea sa printr-o nouă publicare;

(h) dacă partea intenționează să utilizeze o procedură de acordare a licențelor de export pentru a administra un contingent la export, cantitatea totală și, dacă este cazul, valoarea contingentului și datele de deschidere și de închidere a acestuia și

(i) orice scutiri sau excepții care înlocuiesc cerința de a obține o licență de export, informații privind modul de solicitare sau de utilizare a respectivelor scutiri sau excepții și criteriile de acordare a acestora.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului acord, fiecare parte îi notifică celeilalte părți procedurile proprii existente de acordare a licențelor de export. O parte care adoptă proceduri noi de acordare a licențelor de export sau modifică procedurile existente de acordare a licențelor de export notifică cealaltă parte în termen de 60 de zile de la data publicării acestor proceduri noi de acordare a licențelor de export sau a modificărilor aduse procedurilor existente de acordare a licențelor de export. Notificarea include trimiterea la sursa sau sursele în care sunt publicate informațiile solicitate în temeiul alineatului (2) și include, după caz, adresa site-ului sau site-urilor administrației publice relevante.

(4) Pentru mai multă certitudine, nicio dispoziție a prezentului articol nu impune unei părți să acorde o licență de export și nici nu împiedică niciuna dintre părți să pună în aplicare obligațiile sau angajamentele care îi revin în temeiul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau al regimurilor multilaterale de neproliferare și al aranjamentelor de control al exporturilor.

ARTICOLUL 2.15

Determinarea valorii în vamă

Fiecare parte determină valoarea în vamă a mărfurilor celeilalte părți care sunt importate pe teritoriul său în conformitate cu articolul VII din GATT 1994 și cu Acordul privind determinarea valorii în vamă. În acest scop, articolul VII din GATT 1994 și notele explicative și dispozițiile suplimentare ale acestuia, precum și articolele 1-17 din Acordul privind determinarea valorii în vamă, inclusiv notele explicative ale acestuia, sunt încorporate în prezentul acord și devin parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

ARTICOLUL 2.16

Utilizarea preferințelor

(1) În scopul de a monitoriza funcționarea prezentului acord și de a calcula ratele de utilizare a preferințelor, părțile fac anual schimb de statistici în materie de importuri pentru o perioadă care începe la un an de la intrarea în vigoare a prezentului acord și se încheie la 10 ani de la finalizarea eliminării tarifelor pentru toate mărfurile în conformitate cu listele din anexa 2. Cu excepția cazului în care Comitetul pentru comerț decide altfel, perioada respectivă se prelungește automat cu cinci ani, iar ulterior Comitetul pentru comerț poate decide să o prelungească și mai mult.

(2) Schimbul de statistici în materie de importuri prevăzut la alineatul (1) cuprinde datele referitoare la cel mai recent an disponibil, inclusiv valoarea și, dacă este cazul, volumul la nivelul liniei tarifare pentru importurile de mărfuri provenite de la cealaltă parte care au beneficiat de un tratament preferențial privind taxele vamale în temeiul prezentului acord, precum și pentru importurile de mărfuri care nu au beneficiat de un tratament preferențial.

ARTICOLUL 2.17

Măsuri specifice privind gestionarea tratamentului preferențial

(1) Părțile cooperează pentru prevenirea, depistarea și combaterea încălcărilor legislației vamale legate de tratamentul preferențial acordat în temeiul prezentului capitol, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul capitolului 3 și al Protocolului la prezentul acord privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal.

(2) O parte poate, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (3), să suspende temporar tratamentul preferențial relevant al mărfurilor în cauză atunci când partea respectivă a constatat, pe baza unor informații obiective, convingătoare și verificabile, că cealaltă parte a comis încălcări sistematice la scară largă ale legislației vamale pentru a obține tratamentul preferențial acordat în temeiul prezentului capitol și a constatat:

(a) lipsa sau inadecvarea sistematică a măsurilor luate de cealaltă parte în ceea ce privește verificarea caracterului original al mărfurilor și îndeplinirea celorlalte cerințe prevăzute în Protocolul la prezentul acord privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, atunci când se identifică sau se împiedică încălcarea regulilor de origine;

- (b) refuzul sistematic al celeilalte părți de a efectua verificarea ulterioară a dovezii de origine la cererea celeilalte părți sau de a comunica la timp rezultatele acesteia sau întârzierea în mod nejustificat a efectuării unei astfel de verificări sau comunicări sau
 - (c) refuzul sau eșecul sistematic al celeilalte părți de a coopera sau de a acorda asistență în vederea respectării obligațiilor care îi revin în temeiul Protocolului la prezentul acord privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal în legătură cu tratamentul preferențial.
- (3) Partea care a făcut constatarea menționată la alineatul (2) litera (a) notifică acest lucru, fără întârzieri nejustificate, Comitetului pentru comerț și începe consultări cu cealaltă parte în cadrul Comitetului pentru comerț pentru a ajunge la o soluție acceptabilă pentru ambele părți.

În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la o soluție reciproc acceptabilă în termen de trei luni de la data notificării, partea care a făcut constatarea poate decide să suspende temporar tratamentul preferențial relevant acordat mărfurilor în cauză. O suspendare temporară se notifică, fără întârzieri nejustificate, Comitetului pentru comerț.

Suspendările temporare se aplică numai pe perioada necesară protejării intereselor financiare ale părții în cauză și nu mai mult de șase luni. În cazul în care condițiile care au condus la suspendarea inițială persistă la expirarea perioadei de șase luni, partea în cauză poate decide să reînnoiască suspendarea. Orice suspendare temporară trebuie să facă obiectul unor consultări periodice în cadrul Comitetului pentru comerț.

- (4) Fiecare parte publică, în conformitate cu procedurile sale interne, avize destinate importatorilor privind orice notificare și decizie referitoare la suspendările temporare menționate la alineatul (3).

ARTICOLUL 2.18

Subcomitetul pentru comerțul cu mărfuri

Subcomitetul pentru comerțul cu mărfuri instituit în conformitate cu articolul 33.4 alineatul (1):

- (a) monitorizează punerea în aplicare și administrarea prezentului capitol și a anexei 2;
- (b) promovează comerțul cu mărfuri între părți, inclusiv prin consultări privind îmbunătățirea tratamentului tarifar pentru accesul pe piață în temeiul articolului 2.5 alineatul (4) și alte chestiuni, după caz;
- (c) oferă un forum pentru discutarea și soluționarea oricăror chestiuni legate de prezentul capitol;
- (d) abordează cu promptitudine barierele din calea comerțului cu mărfuri între părți, în special pe cele legate de aplicarea măsurilor netarifare, și, dacă este cazul, supune aceste aspecte atenției Comitetului pentru comerț spre a fi examinate;
- (e) recomandă părților orice modificare sau completare a prezentului capitol;
- (f) coordonează schimbul de date pentru utilizarea preferințelor sau de orice alte informații privind comerțul cu mărfuri dintre părți pe care le decide;
- (g) examinează orice modificări viitoare ale Sistemului armonizat pentru a se asigura că obligațiile fiecărei părți în temeiul prezentului acord nu sunt modificate și se consultă în vederea soluționării oricărui conflict în această privință;
- (h) îndeplinește funcțiile prevăzute la articolul 8.17.

CAPITOLUL 3

REGULI DE ORIGINE ȘI PROCEDURI DE DETERMINARE A ORIGINII

SECȚIUNEA A

REGULI DE ORIGINE

ARTICOLUL 3.1

Definiții

În sensul prezentului capitol și al anexelor 3-A - 3-E:

- (a) „clasificare” înseamnă clasificarea unui produs sau a unui material la un capitol, o poziție sau o subpoziție anume din Sistemul armonizat;
- (b) „transport” înseamnă produsele care fie sunt expediate simultan de la un exportator la un destinatar, fie sunt însoțite de un document de transport unic acoperind transportul lor de la exportator la destinatar sau, în absența unui astfel de document, de o factură unică;

- (c) „autoritate vamală” înseamnă:
- (i) pentru Chile, Serviciul Vamal Național; și
 - (ii) pentru Uniunea Europeană, serviciile Comisiei Europene responsabile cu aspectele vamale și administrațiile vamale și orice alte autorități din statele membre ale Uniunii Europene responsabile cu aplicarea și asigurarea respectării legislației vamale;
- (d) „exportator” înseamnă o persoană situată pe teritoriul unei părți care, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative ale acelei părți, exportă sau produce produsul originar și întocmește un atestat de origine;
- (e) „produse identice” înseamnă produse care corespund din toate punctele de vedere celor prezentate în descrierea produsului; descrierea produsului din documentul comercial utilizat pentru întocmirea unui atestat de origine pentru mai multe transporturi trebuie să fie suficient de precisă pentru a identifica în mod clar produsul respectiv, dar și produsele identice care urmează să fie importate ulterior pe baza atestatului respectiv;
- (f) „importator” înseamnă o persoană care importă produsul originar și solicită tratament tarifar preferențial pentru acest produs;
- (g) „material” înseamnă orice substanță utilizată la fabricarea unui produs, inclusiv orice ingredient, materie primă, componentă sau piesă;

- (h) „produs” înseamnă rezultatul fabricării, chiar dacă acesta este destinat utilizării ulterioare ca material în procesul de fabricare a unui alt produs și
- (i) „fabricare” înseamnă orice tip de prelucrare sau transformare, inclusiv asamblarea.

ARTICOLUL 3.2

Cerințe generale

- (1) În scopul aplicării tratamentului tarifar preferențial de către una dintre părți pentru o marfă originară din cealaltă parte, în conformitate cu prezentul acord, cu condiția ca produsul să îndeplinească toate celelalte cerințe aplicabile prevăzute în prezentul capitol, se consideră ca fiind originare din cealaltă parte următoarele produse:
 - (a) produsele obținute în întregime în partea respectivă, astfel cum se prevede la articolul 3.4;
 - (b) produse fabricate exclusiv din materiale originare din partea respectivă și
 - (c) produsele fabricate în partea respectivă utilizând materiale neoriginare, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerințele prevăzute în anexa 3-B.
- (2) În cazul în care un produs a dobândit caracterul originar în conformitate cu alineatul (1), materialele neoriginare utilizate la fabricarea produsului respectiv nu sunt considerate neoriginare atunci când produsul este încorporat ca material într-un alt produs.

(3) Cerințele pentru dobândirea caracterului originar trebuie să fie îndeplinite fără întrerupere pe teritoriul unei părți.

ARTICOLUL 3.3

Cumul de origine

(1) Un produs originar din una dintre părți este considerat ca fiind originar din cealaltă parte dacă este utilizat ca material la fabricarea unui alt produs pe teritoriul celeilalte părți, cu condiția ca prelucrarea și transformarea efectuate să nu se limiteze la una sau mai multe dintre operațiunile menționate la articolul 3.6.

(2) Materialele clasificate la capitolul 3 din Sistemul armonizat, originare din țările menționate la alineatul (4) litera (b) și utilizate la fabricarea conservelor de ton clasificate la subpoziția 1604.14 din Sistemul armonizat, pot fi considerate ca fiind originare din una dintre părți dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (3) literele (a)-(e) și dacă partea respectivă trimite subcomitetului menționat la articolul 3.31 o notificare în vederea examinării.

(3) Comitetul pentru comerț poate decide, în urma unei recomandări din partea subcomitetului, că anumite materiale originare din țările terțe¹, menționate la alineatul (4) din prezentul articol, pot fi considerate ca fiind originare din una dintre părți dacă sunt utilizate la fabricarea unui produs pe teritoriul părții respective, cu condiția ca:

- (a) fiecare parte să aibă un acord comercial în vigoare care instituie o zonă de liber schimb cu țara terță respectivă, în sensul articolului XXIV din GATT 1994;
- (b) originea materialelor menționate la prezentul alineat să fie determinată în conformitate cu regulile de origine aplicabile în temeiul:
 - (i) acordului comercial al Uniunii Europene care instituie o zonă de liber schimb cu țara terță respectivă, dacă materialul în cauză este utilizat la fabricarea unui produs în Chile și
 - (ii) acordului comercial al Chile care instituie o zonă de liber schimb cu țara terță respectivă, dacă materialul în cauză este utilizat la fabricarea unui produs în Uniunea Europeană;
- (c) între parte și țara terță respectivă să fie în vigoare un acord privind o cooperare administrativă adecvată care să asigure punerea în aplicare deplină a prezentului capitol, inclusiv a dispozițiilor referitoare la utilizarea unei documentații adecvate privind originea materialelor, și partea respectivă să notifice acest acord celeilalte părți;

¹ Pentru referință, termenul „țară terță” este definit la articolul 1.3 litera (aa).

- (d) producerea sau prelucrarea materialelor efectuată pe teritoriul părții respective să reprezinte mai mult decât una sau mai multe dintre operațiunile menționate la articolul 3.6 și
 - (e) părțile să convină cu privire la orice alte condiții aplicabile.
- (4) Țările terțe menționate la alineatul (3) sunt:
- (a) țările din America Centrală, și anume Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua și Panama și
 - (b) țările andine, și anume Columbia, Ecuador și Peru.

ARTICOLUL 3.4

Produse obținute în întregime

- (1) Se consideră ca fiind obținute în întregime pe teritoriul uneia dintre părți următoarele produse:
- (a) plantele și produsele vegetale cultivate sau recoltate pe teritoriul părții respective;
 - (b) animalele vii, născute și crescute pe teritoriul părții respective;

- (c) produsele obținute de la animale vii crescute pe teritoriul părții respective;
- (d) produsele obținute prin activități de vânătoare, de instalare de capcane, de pescuit, de recoltare sau de capturare pe teritoriul părții respective, fără a depăși însă limitele exterioare ale apelor teritoriale ale acesteia;
- (e) produsele obținute de la animale sacrificate născute și crescute pe teritoriul părții respective;
- (f) produsele obținute din acvacultură pe teritoriul părții respective, dacă organismele acvatice, inclusiv peștii, moluștele, crustaceele, alte nevertebrate acvatice și plantele acvatice sunt născute sau crescute din stocuri de reproducere, cum ar fi ouă, icre, pești mici, puiet sau larve, prin intervenție în procesul de creștere sau de dezvoltare în scopul îmbunătățirii producției, precum popularea periodică, hrănirea sau protejarea împotriva prădătorilor;
- (g) mineralele sau alte substanțe prezente în stare naturală care nu sunt incluse la literele (a)-(f), extrase sau obținute pe teritoriul părții respective;
- (h) produsele de pescuit maritim și alte produse obținute din mare de o navă a părții respective dincolo de limitele exterioare ale oricăror ape teritoriale;
- (i) produsele fabricate la bordul unui vas-fabrică al părții respective exclusiv din produsele prevăzute la litera (h);
- (j) produsele extrase de o parte sau de o persoană a părții respective din solul sau subsolul marin din afara oricărei mări teritoriale, cu condiția ca partea sau persoana respectivă să aibă drepturi de exploatare a solului sau a subsolului în cauză;

- (k) deșeurile sau resturile provenite din producția de pe teritoriul părții respective sau de la produsele uzate colectate pe teritoriul acesteia, cu condiția ca produsele respective să servească doar la recuperarea materiilor prime și
 - (l) produsele fabricate pe teritoriul părții respective exclusiv din produsele specificate la literele (a)-(k).
- (2) Termenii „navă a uneia dintre părți” și „vas-fabrică al uneia dintre părți” de la alineatul (1) literele (h) și (i) înseamnă o navă și, respectiv, un vas-fabrică care:
- (a) este înregistrat(ă) într-un stat membru sau în Chile;
 - (b) navighează sub pavilionul unui stat membru sau al Republicii Chile și
 - (c) îndeplinește una dintre următoarele condiții:
 - (i) este deținut(ă) în proporție de peste 50 % de persoane fizice dintr-un stat membru sau din Chile sau
 - (ii) este deținut(ă) de persoane juridice care:
 - (A) au sediul social și locul principal de desfășurare a activității într-un stat membru sau în Chile și
 - (B) sunt deținute în proporție de peste 50 % de persoane din una dintre părțile respective.

ARTICOLUL 3.5

Toleranțe

(1) În cazul în care materialele neoriginare utilizate la fabricarea unui produs nu îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa 3-B, produsul respectiv se consideră ca fiind originar din una dintre părți, cu condiția ca:

- (a) pentru toate produsele¹, cu excepția celor clasificate la capitolele 50-63 din Sistemul armonizat, valoarea totală a materialelor neoriginare să nu depășească 10 % din prețul franco fabrică al produsului;
- (b) pentru produsele clasificate la capitolele 50-63 din Sistemul armonizat, toleranțele să fie aplicabile în conformitate cu notele 6-8 din anexa 3-A.

(2) Alineatul (1) nu se aplică dacă valoarea sau greutatea materialelor neoriginare utilizate pentru fabricarea unui produs depășește oricare dintre procentajele stabilite pentru valoarea sau greutatea maximă a materialelor neoriginare, astfel cum se precizează în cerințele stabilite în anexa 3-B.

(3) Alineatul (1) nu se aplică produselor obținute în întregime pe teritoriul unei părți, în sensul articolului 3.4. În cazul în care anexa 3-B impune ca materialele utilizate la fabricarea unui produs să fie obținute în întregime, se aplică alineatele (1) și (2).

¹ Capitolele 1-24 din Sistemul armonizat, în conformitate cu nota 9 din anexa 3-A.

ARTICOLUL 3.6

Prelucrare sau transformare insuficientă

(1) Fără a se aduce atingere articolului 3.2 alineatul (1) litera (c), un produs nu poate fi considerat ca fiind originar din una dintre părți dacă pe teritoriul părții respective se efectuează doar una sau mai multe dintre următoarele operațiuni asupra materialelor neoriginare:

- (a) operațiuni de conservare, cum ar fi uscarea, congelarea, păstrarea în saramură sau alte operațiuni similare dacă scopul lor unic este de a asigura menținerea produsului în stare bună pe durata transportului și a depozitării;
- (b) desfacerea și asamblarea pachetelor;
- (c) spălare, curățare; îndepărtarea prafului, a oxidului, a uleiului, a vopselei sau a altor straturi acoperitoare;
- (d) călcarea sau presarea textilelor și a articolelor textile;
- (e) operațiuni simple de vopsire și lustruire;
- (f) decorticarea și măcinarea parțială sau totală a orezului, lustruirea și glazurarea cerealelor și a orezului;
- (g) operațiuni de colorare sau de aromatizare a zahărului sau de formare a bucăților de zahăr; măcinarea parțială sau totală a zahărului cristalizat în formă solidă;

- (h) decorticarea, înlăturarea sâmburilor sau curățarea fructelor și legumelor;
 - (i) ascuțire, operațiuni simple de măcinare sau de tăiere;
 - (j) cernere, triere, sortare, clasificare, aranjare pe categorii sau aranjare pe sortimente;
 - (k) simpla punere în sticle, doze, flacoane, saci, lăzi, cutii, simpla fixare pe cartoane sau planșete și toate celelalte operațiuni simple de ambalare;
 - (l) aplicarea sau imprimarea direct pe produse sau pe ambalajele lor a mărcilor, a etichetelor, a logourilor sau a altor semne distinctive similare;
 - (m) simpla amestecare a produselor, chiar din categorii diferite, inclusiv amestecarea zahărului cu orice alt material;
 - (n) simpla asamblare a părților de articole în vederea constituirii unui articol complet sau demontarea produselor în părți componente
 - (o) simpla adăugare de apă sau diluarea ori deshidratarea sau denaturarea produselor sau
 - (p) sacrificarea animalelor.
- (2) În sensul alineatului (1), o operațiune este considerată simplă dacă pentru realizarea ei nu sunt necesare nici calificări speciale, nici mașini, aparate sau echipamente produse sau instalate în mod special.

ARTICOLUL 3.7

Unitatea de luat în considerare

- (1) În scopul aplicării dispozițiilor prezentului capitol, unitatea de luat în considerare este produsul considerat ca unitate de bază pentru clasificarea produsului conform Sistemului armonizat.
- (2) Dacă un transport constă într-un număr de produse identice clasificate la aceeași poziție din Sistemul armonizat, fiecare produs trebuie luat în considerare în mod individual atunci când se aplică dispozițiile prezentului capitol.

ARTICOLUL 3.8

Accesorii, piese de schimb și unelte

- (1) Accesoriile, piesele de schimb și uneltele livrate cu un echipament, o mașină, un aparat sau un vehicul, care fac parte din echiparea normală și sunt incluse în preț sau care nu sunt facturate separat sunt considerate ca formând un tot unitar cu echipamentul, mașina, aparatul sau vehiculul în cauză.
- (2) Accesoriile, piesele de schimb și uneltele menționate la alineatul (1) nu sunt luate în considerare la determinarea originii unui produs decât cu scopul de a calcula valoarea maximă a materialelor neoriginare, dacă produsului i se aplică o valoare maximă a materialelor neoriginare stabilită în anexa 3-B.

ARTICOLUL 3.9

Seturi

Seturile, astfel cum sunt definite în regula generală 3 pentru interpretarea Sistemului armonizat, sunt considerate originare din una dintre părți dacă toate componentele lor sunt produse originare. În cazul în care un set este alcătuit din produse originare și neoriginare, setul, în ansamblul său, este considerat originar din una dintre părți, cu condiția ca valoarea produselor neoriginare să nu depășească 15 % din prețul franco fabrică al setului.

ARTICOLUL 3.10

Elemente neutre

Pentru a determina dacă un produs se califică drept produs originar din una dintre părți, nu este necesar să se determine originea următoarelor elemente, care ar putea fi utilizate la fabricarea produsului:

- (a) combustibili, energie, catalizatori și solvenți;
- (b) echipamente, dispozitive și furnituri utilizate pentru testarea sau inspectarea produselor;
- (c) mașini, unelte, matrițe și tipare;

- (d) piese de schimb și materiale folosite la întreținerea echipamentelor și a clădirilor;
- (e) lubrifianți, grăsimi, materiale pentru amestecuri și alte materiale utilizate în fabricare sau pentru funcționarea echipamentelor și a clădirilor;
- (f) mănuși, ochelari, încălțăminte, îmbrăcăminte, echipament de protecție și furnituri;
- (g) orice alt material care nu este încorporat în produs, dar a cărui utilizare poate fi demonstrată ca făcând parte din fabricarea produsului.

ARTICOLUL 3.11

Ambalaje, materiale de ambalare și recipiente

- (1) În cazul în care, în temeiul regulii generale 5 de interpretare a Sistemului armonizat, materialele de ambalare și recipientele în care un produs este ambalat pentru vânzarea cu amănuntul sunt clasificate împreună cu produsul, materialele de ambalare și recipientele respective nu sunt luate în considerare la determinarea originii produsului decât cu scopul de a calcula valoarea maximă a materialelor neoriginare dacă produsului i se aplică o valoare maximă a materialelor neoriginare în conformitate cu anexa 3-B.
- (2) Ambalajele și recipientele care sunt utilizate pentru a proteja un produs în timpul transportului nu sunt luate în considerare atunci când se determină dacă un produs este originar în una dintre părți.

ARTICOLUL 3.12

Separare contabilă pentru materialele fungibile

- (1) Materialele fungibile originare și neoriginare trebuie să fie separate fizic în timpul depozitării pentru a-și menține caracterul originar sau neoriginar, după caz. Materialele respective pot fi utilizate la fabricarea unui produs fără a fi separate fizic în timpul depozitării, cu condiția să se utilizeze o metodă de separare contabilă.
- (2) Metoda separării contabile menționată la alineatul (1) se aplică cu respectarea unei metode de gestionare a stocurilor în conformitate cu principiile contabile general acceptate pe teritoriul părții. Metoda separării contabile garantează că, în orice moment, numărul de produse care ar putea fi considerate originare dintr-o parte nu depășește numărul care ar fi fost obținut prin separarea fizică a stocurilor în timpul depozitării.
- (3) În sensul alineatului (1) „materiale fungibile” înseamnă materialele de aceeași natură și calitate comercială, care au aceleași caracteristici tehnice și fizice și nu pot fi distinse unele de altele după ce sunt încorporate în produsul finit.

ARTICOLUL 3.13

Produse returnate

Dacă un produs originar din una dintre părți care este exportat din această parte către o țară terță este returnat părții respective, el este considerat neoriginar, cu excepția cazului în care se poate demonstra, într-un mod considerat satisfăcător de către autoritatea vamală a părții respective, că produsul returnat:

- (a) este identic cu cel exportat și
- (b) nu a făcut obiectul niciunei operațiuni în afara celor necesare pentru păstrarea lui în stare bună în perioada în care s-a aflat pe teritoriul țării terțe sau pe durata exportului.

ARTICOLUL 3.14

Nemodificare

(1) Un produs originar declarat pentru consum intern în partea importatoare nu trebuie să fie, după export și înainte de a fi declarat pentru consum intern, modificat, transformat în vreun fel sau supus altor operațiuni în afara celor necesare păstrării lui în stare bună sau în afara adăugării sau aplicării de mărci, etichete, sigilii sau alte documente necesare pentru a asigura respectarea cerințelor interne specifice ale părții importatoare.

(2) Depozitarea sau expunerea unui produs poate avea loc într-o țară terță cu condiția ca acesta să rămână sub supraveghere vamală în țara terță respectivă.

(3) Fără a se aduce atingere secțiunii B, este permisă divizarea transporturilor pe teritoriul unei țări terțe, dacă este efectuată de către exportator sau sub răspunderea acestuia și cu condiția ca transporturile respective să rămână sub supraveghere vamală în țara terță.

(4) În cazul în care are îndoieli cu privire la respectarea condițiilor prevăzute la alineatele (1)-(3), autoritatea vamală a părții importatoare poate solicita importatorului să facă dovada conformității. Această dovadă poate fi furnizată prin orice mijloace, inclusiv prin documente contractuale de transport, cum ar fi conosamentele, sau prin dovezi faptice sau concrete bazate pe marcarea sau numerotarea coletelor sau prin orice dovezi legate de produsul în sine.

ARTICOLUL 3.15

Expoziții

(1) Produsele originare trimise pentru a fi expuse într-o țară terță și vândute după expoziție pentru a fi importate pe teritoriul unei părți beneficiază la import de dispozițiile prezentului acord, cu condiția să se demonstreze, într-un mod considerat satisfăcător de către autoritățile vamale:

(a) că un exportator a expedit aceste produse de pe teritoriul unei părți în țara terță în care a avut loc expoziția și că le-a expus acolo;

- (b) că produsele au fost vândute sau cedate în alt mod de exportatorul respectiv unui destinatar din una dintre părți;
 - (c) că produsele au fost expediate în timpul desfășurării expoziției sau imediat după aceea în statul în care au fost trimise pentru expoziție și
 - (d) că, din momentul în care au fost expediate pentru a fi expuse, produsele nu au fost utilizate în alte scopuri decât prezentarea la expoziția respectivă.
- (2) Un atestat de origine se întocmește în conformitate cu secțiunea B și se prezintă autorităților vamale în conformitate cu procedurile vamale ale părții importatoare. Acesta trebuie să menționeze denumirea și adresa expoziției.
- (3) Alineatul (1) se aplică tuturor expozițiilor, târgurilor sau altor manifestări publice similare care au caracter comercial, industrial, agricol și meșteșugăresc, în afara celor organizate în interes privat în magazine sau sedii comerciale în vederea vânzării de produse străine și pe parcursul cărora produsele rămân sub control vamal.
- (4) Autoritățile vamale ale părții importatoare pot solicita dovezi care să ateste că produsele au rămas sub control vamal în țara în care a avut loc expoziția, precum și documente justificative suplimentare privind condițiile în care au fost expuse.

SECȚIUNEA B

PROCEDURI DE DETERMINARE A ORIGINII

ARTICOLUL 3.16

Cerere de tratament tarifar preferențial

- (1) Partea importatoare acordă un tratament tarifar preferențial unui produs originar din cealaltă parte, în înțelesul prezentului capitol, pe baza unei cereri de tratament tarifar preferențial prezentate de importator. Importatorul își asumă răspunderea pentru corectitudinea cererii de tratament tarifar preferențial și pentru respectarea cerințelor prevăzute în prezentul capitol.
- (2) Cererea de tratament tarifar preferențial se bazează pe unul dintre următoarele elemente:
 - (a) un atestat de origine întocmit de exportator în conformitate cu articolul 3.17;
 - (b) informațiile deținute de importator, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 3.19.
- (3) Cererea de tratament tarifar preferențial, împreună cu elementele pe care se bazează, astfel cum se menționează la alineatul (2), se include în declarația vamală în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative ale părții importatoare.

(4) Un importator care depune o cerere de tratament preferențial pe baza unui atestat de origine în conformitate cu alineatul (2) litera (a) păstrează atestatul și îl prezintă, la cerere, autorității vamale a părții importatoare.

ARTICOLUL 3.17

Atestatul de origine

- (1) Exportatorul unui produs întocmește atestatul de origine pe baza informațiilor care demonstrează că produsul este originar, inclusiv, dacă este cazul, a informațiilor privind caracterul originar al materialelor utilizate la fabricarea produsului.
- (2) Exportatorul este responsabil pentru corectitudinea atestatului de origine întocmit și a informațiilor furnizate în temeiul alineatului (1). În cazul în care exportatorul are motive să considere că atestatul de origine conține sau se bazează pe informații incorecte, exportatorul notifică imediat importatorului orice modificare care afectează caracterul originar al produsului. În acest caz, importatorul corectează declarația de import și plătește toate taxele vamale aplicabile datorate.
- (3) Exportatorul întocmește un atestat de origine în una dintre versiunile lingvistice incluse în anexa 3-C pe o factură sau pe orice alt document comercial care descrie produsul originar suficient de detaliat pentru a permite identificarea acestuia în nomenclatura Sistemului armonizat. Partea importatoare nu solicită importatorului să prezinte o traducere a atestatului de origine.

- (4) Un atestat de origine este valabil timp de un an de la data întocmirii.
- (5) Atestatul de origine poate fi întocmit pentru:
- (a) un singur transport al unuia sau al mai multor produse pe teritoriul uneia dintre părți sau
 - (b) mai multe transporturi de produse identice pe teritoriul unei părți în cursul perioadei specificate în atestatul de origine, care nu depășește 12 luni.
- (6) La cererea importatorului și sub rezerva oricăror cerințe impuse de partea importatoare, aceasta permite utilizarea unui singur atestat de origine pentru produsele nemontate sau demontate, în sensul regulii generale 2 litera (a) din Sistemul armonizat, clasificate în secțiunile XV-XXI din Sistemul armonizat, în cazul în care sunt importate eșalonat.

ARTICOLUL 3.18

Neconcordanțe minore și erori minore

Autoritatea vamală a părții importatoare nu respinge o cerere de tratament tarifar preferențial din cauza unor neconcordanțe minore între atestatul de origine și documentele prezentate biroului vamal sau a unor erori minore din atestatul de origine.

ARTICOLUL 3.19

Informațiile deținute de importator

- (1) Partea importatoare poate stabili, în actele cu putere de lege și normele sale administrative, condiții pentru a determina care importatori pot solicita un tratament tarifar preferențial pe baza informațiilor deținute de importator.
- (2) Fără a se aduce atingere alineatului (1), cunoașterea de către importator a faptului că un produs este originar se bazează pe informații care demonstrează că produsul se califică efectiv drept produs originar și îndeplinește cerințele stabilite în prezentul capitol pentru dobândirea caracterului originar.

ARTICOLUL 3.20

Cerințe privind păstrarea evidențelor

- (1) Un importator care solicită tratament tarifar preferențial pentru un produs importat pe teritoriul unei părți:
 - (a) în cazul în care cererea de tratament preferențial se bazează pe un atestat de origine, trebuie să păstreze atestatul de origine întocmit de exportator timp de cel puțin trei ani de la data cererii de tratament preferențial pentru produsul respectiv și

(b) în cazul în care cererea de tratament preferențial se bazează pe informațiile deținute de importator, trebuie să păstreze informațiile care demonstrează că produsul îndeplinește cerințele prevăzute în prezentul capitol pentru dobândirea caracterului originar timp de cel puțin trei ani de la data cererii de tratament preferențial.

(2) Un exportator care a întocmit un atestat de origine păstrează, timp de cel puțin patru ani de la întocmirea atestatului de origine, copii ale atestatului de origine și toate celelalte evidențe care demonstrează că produsul îndeplinește cerințele prevăzute în prezentul capitol pentru dobândirea caracterului originar.

(3) Evidențele care trebuie păstrate în conformitate cu prezentul articol pot fi păstrate în format electronic, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative ale părții importatoare sau exportatoare, după caz.

ARTICOLUL 3.21

Derogări de la cerințele privind atestatele de origine

(1) Produsele expediate sub formă de colete unor persoane particulare de către alte persoane particulare sau care fac parte din bagajul personal ale călătorilor sunt admise ca produse originare, fără a fi necesar un atestat de origine, cu condiția ca aceste produse să nu aibă caracter comercial, să fi fost declarate ca îndeplinind cerințele prezentului capitol și să nu existe nicio îndoială cu privire la veridicitatea declarației respective.

(2) Importurile cu caracter ocazional sau care constau numai în produse pentru uzul personal al destinatarilor, al călătorilor sau al familiilor lor sunt considerate importuri lipsite de caracter comercial dacă este evident că, prin natura și cantitatea mărfurilor, acestea nu sunt destinate comercializării, cu condiția ca importul să nu facă parte dintr-o serie de importuri despre care se poate considera în mod rezonabil că au fost efectuate separat, cu scopul de a eluda cerința privind atestatul de origine.

(3) Valoarea totală a produselor menționate la alineatul (1) nu trebuie să depășească 500 EUR sau suma echivalentă în moneda părții în cazul coletelor ori 1 200 EUR sau suma echivalentă în moneda părții în cazul produselor care fac parte din bagajul personal al călătorilor.

ARTICOLUL 3.22

Verificare

(1) Autoritatea vamală a părții importatoare poate verifica caracterul originar al unui produs sau dacă celelalte cerințe prevăzute în prezentul capitol sunt îndeplinite pe baza unor metode de evaluare a riscurilor, care pot include selecția aleatorie. În scopul acestei verificări, autoritatea vamală a părții importatoare poate trimite o cerere de informații importatorului care a depus cererea de tratament preferențial în temeiul articolului 3.16.

(2) Autoritatea vamală a părții importatoare care trimite o cerere în temeiul alineatului (1) nu solicită mai mult decât următoarele informații în ceea ce privește originea unui produs:

- (a) atestatul de origine, în cazul în care cererea de tratament preferențial s-a bazat pe un atestat de origine și
- (b) informații cu privire la îndeplinirea criteriilor de origine, și anume:
 - (i) dacă criteriul de origine este „obținut în întregime”, categoria aplicabilă (cum ar fi recoltarea, mineritul, pescuitul) și locul de producție;
 - (ii) dacă criteriul de origine se bazează pe o modificare a clasificării tarifare, o listă a tuturor materialelor neoriginare, inclusiv clasificarea tarifară a acestora (în format cu 2, 4 sau 6 cifre, în funcție de criteriul de origine);
 - (iii) dacă criteriul de origine se bazează pe o metodă care utilizează valoarea, valoarea produsului final, precum și valoarea tuturor materialelor neoriginare utilizate la fabricare;
 - (iv) dacă criteriul de origine se bazează pe greutate, greutatea produsului final, precum și greutatea materialelor neoriginare relevante utilizate în produsul final și
 - (v) dacă criteriul de origine se bazează pe un proces de fabricație specific, o descriere a respectivului proces specific.

(3) Atunci când furnizează informațiile solicitate, importatorul poate adăuga orice altă informație pe care o consideră relevantă în scopul verificării.

(4) În cazul în care cererea de tratament tarifar preferențial se bazează pe un atestat de origine în conformitate cu articolul 3.16 alineatul (2) litera (a) eliberat de exportator, importatorul furnizează atestatul de origine respectiv, dar poate răspunde autorității vamale a părții importatoare că informațiile menționate la alineatul (2) litera (b) de la prezentul articol nu pot fi furnizate.

(5) În cazul în care cererea de tratament tarifar preferențial se bazează pe informațiile pe care le deține importatorul, menționate la articolul 3.16 alineatul (2) litera (b), autoritatea vamală a părții importatoare care efectuează verificarea poate, după ce a solicitat informații în conformitate cu alineatul (1), să trimită importatorului o cerere suplimentară de informații, dacă autoritatea vamală respectivă consideră că sunt necesare informații suplimentare pentru a verifica caracterul originar al produsului sau îndeplinirea celorlalte cerințe prevăzute în prezentul capitol. Autoritatea vamală a părții importatoare poate solicita importatorului documente și informații specifice, dacă este cazul.

(6) În cazul în care autoritatea vamală a părții importatoare decide să suspende acordarea tratamentului tarifar preferențial produselor în cauză în așteptarea rezultatelor unei verificări, aceasta poate acorda importatorului liberul de vamă. Ca o condiție pentru acordarea unui astfel de liber de vamă, partea importatoare poate solicita o garanție sau o altă măsură asigurătorie corespunzătoare. Orice suspendare a tratamentului tarifar preferențial încetează cât mai curând posibil după ce autoritatea vamală a părții importatoare a constatat caracterul originar al produselor în cauză sau îndeplinirea celorlalte cerințe prevăzute în prezentul capitol.

ARTICOLUL 3.23

Cooperare administrativă

(1) Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prezentului capitol, părțile cooperează între ele, prin intermediul autorităților lor vamale, pentru a verifica caracterul original al unui produs sau îndeplinirea celorlalte cerințe prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul în care o cerere de tratament tarifar preferențial se bazează pe un atestat de origine în conformitate cu articolul 3.16 alineatul (2) litera (a), autoritatea vamală a părții importatoare care efectuează verificarea poate, după ce a solicitat informații de la importator în conformitate cu articolul 3.22 alineatul (1), să trimită o cerere de informații autorității vamale a părții exportatoare în termen de doi ani de la data cererii de tratament preferențial, dacă autoritatea vamală a părții importatoare consideră că sunt necesare informații suplimentare pentru a verifica caracterul original al produsului sau îndeplinirea celorlalte cerințe prevăzute în prezentul capitol. Autoritatea vamală a părții importatoare poate solicita autorității vamale a părții exportatoare documente și informații specifice, dacă este cazul.

(3) Autoritatea vamală a părții importatoare include următoarele informații în cererea menționată la alineatul (2):

- (a) atestatul de origine sau o copie a acestuia;
- (b) identitatea autorității vamale care emite solicitarea;

- (c) numele exportatorului care urmează să fie verificat;
 - (d) obiectul și sfera de aplicare a verificării; și
 - (e) după caz, orice alte documente relevante.
- (4) Autoritatea vamală a părții exportatoare poate, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, să efectueze verificarea cerând documente de la exportator și solicitând dovezi sau vizitând sediul exportatorului pentru a examina evidențele și a observa instalațiile utilizate pentru fabricarea produsului.
- (5) În urma cererii menționate la alineatul (2), autoritatea vamală a părții exportatoare furnizează autorității vamale a părții importatoare următoarele informații:
- (a) documentația solicitată, dacă este disponibilă;
 - (b) un aviz privind caracterul originar al produsului;
 - (c) descrierea produsului care face obiectul verificării și clasificarea tarifară care prezintă relevanță pentru aplicarea regulilor de origine;
 - (d) o descriere și o explicare a procesului de fabricație, pentru a susține caracterul originar al produsului;

- (e) informații privind modul în care s-a efectuat verificarea caracterului original al produsului în conformitate cu alineatul (4) și
 - (f) documente justificative, dacă este cazul.
- (6) Autoritatea vamală a părții exportatoare nu transmite autorității vamale a părții importatoare informațiile menționate la alineatul (5) litera (a) sau (f) fără consimțământul exportatorului.
- (7) Toate informațiile solicitate, inclusiv orice documente justificative și orice alte informații conexe referitoare la verificare, ar trebui, de preferință, să facă obiectul unui schimb electronic între autoritățile vamale ale părților.
- (8) Părțile își comunică reciproc, prin intermediul coordonatorilor desemnați în conformitate cu prezentul acord, datele de contact ale autorităților lor vamale și orice modificare a acestora în termen de 30 de zile de la modificarea respectivă.

ARTICOLUL 3.24

Asistența reciprocă în lupta împotriva fraudei

În cazul unei suspiciuni de încălcare a prezentului capitol, părțile își acordă asistență reciprocă, în conformitate cu Protocolul la prezentul acord privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal.

ARTICOLUL 3.25

Respingerea cererilor de tratament tarifar preferențial

(1) Sub rezerva cerințelor prevăzute la alineatele (3)-(5), autoritatea vamală a părții importatoare poate refuza o cerere de tratament tarifar preferențial dacă:

- (a) în termen de trei luni de la solicitarea de informații în conformitate cu articolul 3.22 alineatul (1):
 - (i) importatorul nu a oferit niciun răspuns;
 - (ii) în cazurile în care cererea de tratament tarifar preferențial se bazează pe un atestat de origine în conformitate cu articolul 3.16 alineatul (2) litera (a), atestatul de origine nu a fost furnizat sau
 - (iii) în cazurile în care cererea de tratament tarifar preferențial se bazează pe informațiile deținute de importator, astfel cum se menționează la articolul 3.16 alineatul (2) litera (b), informațiile furnizate de importator sunt inadecvate pentru a se putea confirma caracterul originar al produsului;
- (b) în termen de trei luni de la solicitarea de informații suplimentare în conformitate cu articolul 3.22 alineatul (5):
 - (i) importatorul nu a oferit niciun răspuns; sau

- (ii) informațiile furnizate de importator sunt inadecvate pentru a se putea confirma caracterul originar al produsului;
- (c) în termen de zece luni de la solicitarea de informații în conformitate cu articolul 3.23 alineatul (2):
- (i) autoritatea vamală a părții exportatoare nu oferă niciun răspuns sau
 - (ii) informațiile furnizate de autoritatea vamală a părții exportatoare sunt inadecvate pentru a se putea confirma caracterul originar al produsului.
- (2) Autoritatea vamală a părții importatoare poate refuza o cerere de tratament tarifar preferențial în cazul în care importatorul care a formulat cererea nu respectă alte cerințe prevăzute în prezentul capitol decât cele referitoare la caracterul originar al produselor.
- (3) În cazul în care autoritatea vamală a părții importatoare are o justificare suficientă pentru a respinge o cerere de tratament tarifar preferențial în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și în cazul în care autoritatea vamală a părții exportatoare a emis un aviz în conformitate cu articolul 3.23 alineatul (5) litera (b) care confirmă caracterul originar al produselor, autoritatea vamală a părții importatoare notifică autoritatea vamală a părții exportatoare cu privire la intenția sa de a respinge cererea de tratament preferențial în termen de două luni de la primirea avizului respectiv.

(4) Dacă notificarea menționată la alineatul (3) a fost efectuată, se organizează consultări la cererea oricăreia dintre părți, în termen de trei luni de la data notificării respective. Perioada de consultare poate fi prelungită de la caz la caz, de comun acord, de către autoritățile vamale ale părților. Consultarea poate avea loc în conformitate cu procedura stabilită de subcomitet.

(5) La expirarea perioadei prevăzute pentru consultare, autoritatea vamală a părții importatoare refuză cererea de tratament tarifar preferențial numai dacă nu este în măsură să confirme caracterul originar al produsului și după ce a acordat importatorului dreptul de a fi audiat.

ARTICOLUL 3.26

Confidențialitate

(1) Fiecare parte păstrează, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, confidențialitatea informațiilor care îi sunt furnizate de către cealaltă parte în temeiul prezentului capitol și protejează informațiile respective împotriva oricărei divulgări.

(2) Informațiile obținute de autoritățile părții importatoare în temeiul prezentului capitol se utilizează numai de către autoritățile respective în sensul prezentului capitol.

(3) Fiecare parte se asigură că informațiile confidențiale colectate în temeiul prezentului capitol nu sunt utilizate în alte scopuri decât administrarea și asigurarea executării deciziilor și a determinărilor referitoare la originea produsului și la aspectele vamale, cu excepția cazului în care persoana sau partea care a furnizat informațiile confidențiale și-a dat acordul în acest sens.

(4) Fără a se aduce atingere alineatului (3), o parte poate permite ca informațiile colectate în temeiul prezentului capitol să fie utilizate în cadrul unei proceduri administrative, judiciare sau evasijudiciare inițiate pentru nerespectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative din domeniul vamal de transpunere a prezentului capitol. O parte notifică în prealabil persoanei sau părții care a furnizat informațiile în cauză orice astfel de utilizare.

ARTICOLUL 3.27

Restituiri și cereri de tratament tarifar preferențial după import

(1) Fiecare parte prevede că un importator poate depune, după import, o cerere de tratament tarifar preferențial și de restituire a oricăror taxe plătite în plus pentru un produs dacă:

(a) importatorul nu a depus o cerere de tratament tarifar preferențial la momentul importului;

(b) cererea este depusă în termen de cel mult doi ani de la data importului și

(c) produsul în cauză era eligibil pentru tratament tarifar preferențial atunci când a fost importat pe teritoriul părții.

(2) Ca o condiție pentru acordarea tratamentului tarifar preferențial pe baza unei cereri formulate în temeiul alineatului (1), partea importatoare poate solicita importatorului:

- (a) să întocmească o cerere de tratament tarifar preferențial în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative ale părții importatoare;
- (b) să prezinte atestatul de origine, după caz și
- (c) să îndeplinească toate celelalte cerințe aplicabile prevăzute în prezentul capitol ca și cum tratamentul tarifar preferențial ar fi fost solicitat la momentul importului.

ARTICOLUL 3.28

Măsuri și sancțiuni administrative

(1) O parte impune măsuri și sancțiuni administrative, după caz, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, unei persoane care întocmește un document sau dispune întocmirea unui document care conține informații incorecte în scopul obținerii unui tratament tarifar preferențial pentru un produs sau care nu respectă cerințele prevăzute la:

- (a) articolul 3.20;
- (b) articolul 3.23 alineatul (4) prin refuzul de a furniza dovezi sau de a primi vizite sau

- (c) articolul 3.17 alineatul (2) prin faptul că nu corectează o cerere de tratament tarifar preferențial formulată în declarația vamală și nu plătește taxa vamală adecvată, dacă cererea inițială de tratament tarifar preferențial s-a bazat pe informații incorecte.
- (2) Partea respectivă ține seama de articolul 6 alineatul (3.6) din Acordul OMC privind facilitarea comerțului în cazurile în care un importator divulgă în mod voluntar o corectare a unei cereri de tratament preferențial înainte de a primi o cerere de verificare, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative ale părții respective.

SECȚIUNEA C

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 3.29

Ceuta și Melilla

- (1) În sensul prezentului capitol, pentru Uniunea Europeană, termenul „parte” nu include Ceuta și Melilla.

- (2) Produsele originare din Chile beneficiază, atunci când sunt importate în Ceuta și Melilla, în temeiul prezentului acord, în toate privințele, de același tratament vamal care se aplică produselor originare de pe teritoriul vamal al Uniunii Europene în temeiul Protocolului nr. 2 la Actul de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze la Uniunea Europeană. Chile acordă importurilor de produse reglementate de prezentul acord și originare din Ceuta și Melilla același tratament vamal pe care îl acordă produselor importate din Uniunea Europeană și originare din aceasta.
- (3) Regulile de origine și procedurile de determinare a originii în temeiul prezentului capitol se aplică *mutatis mutandis* produselor exportate din Chile către Ceuta și Melilla și produselor exportate din Ceuta și Melilla către Chile.
- (4) Ceuta și Melilla sunt considerate un singur teritoriu.
- (5) Articolul 3.3 se aplică importurilor și exporturilor de produse între Uniunea Europeană, Chile și Ceuta și Melilla.
- (6) În funcție de originea produsului, exportatorul introduce „Chile” și „Ceuta și Melilla” la rubrica 3 din textul atestatului de origine din anexa 3-C.
- (7) Autoritatea vamală a Regatului Spaniei este responsabilă de aplicarea prezentului articol în Ceuta și Melilla.

ARTICOLUL 3.30

Modificări

Consiliul pentru comerț poate adopta decizii de modificare a prezentului capitol și a anexelor 3-A - 3-E, în conformitate cu articolul 33.1 alineatul (6) litera (a).

ARTICOLUL 3.31

Subcomitetul pentru proceduri vamale, facilitarea comerțului și reguli de origine

- (1) Subcomitetul pentru proceduri vamale, facilitarea comerțului și reguli de origine („subcomitetul”), instituit în conformitate cu articolul 33.4 alineatul (1), este compus din reprezentanți ai părților cu responsabilități în domeniul vamal.
- (2) Subcomitetul este responsabil pentru punerea în aplicare și aplicarea efectivă a prezentului capitol.
- (3) În sensul prezentului capitol, subcomitetul are următoarele funcții:
 - (a) examinarea și formularea de recomandări adecvate, după caz, adresate Comitetului pentru comerț cu privire la:
 - (i) punerea în aplicare și executarea prezentului capitol și

- (ii) orice modificare a prezentului capitol și a anexelor 3-A - 3-E propusă de o parte;
- (b) formularea de sugestii adresate Comitetului pentru comerț cu privire la adoptarea de note explicative pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului capitol și
- (c) examinarea oricăror alte aspecte legate de prezentul capitol, convenite de părți.

ARTICOLUL 3.32

Produse aflate în tranzit sau în antrepozit

Părțile pot aplica prezentul acord produselor care sunt conforme cu prezentul capitol și care, la data intrării în vigoare a prezentului acord, sunt fie în tranzit, fie depozitate temporar într-un antrepozit vamal sau în zone libere de pe teritoriul Uniunii Europene sau al Republicii Chile, sub rezerva prezentării unui atestat de origine autorităților vamale ale părții importatoare.

ARTICOLUL 3.33

Note explicative

În anexa 3-E sunt prezentate note explicative privind interpretarea, aplicarea și administrarea prezentului capitol.

CAPITOLUL 4

PROCEDURI VAMALE ȘI FACILITAREA COMERȚULUI

ARTICOLUL 4.1

Obiective

- (1) Părțile recunosc importanța procedurilor vamale și a facilitării comerțului în contextul evoluției comerțului mondial.
- (2) Părțile recunosc că instrumentele și standardele comerciale și vamale internaționale stau la baza cerințelor și procedurilor de import, export și tranzit.
- (3) Părțile recunosc că actele cu putere de lege și normele administrative din domeniul vamal trebuie să fie nediscriminatorii și că procedurile vamale trebuie să se bazeze pe utilizarea unor metode moderne și a unor controale eficiente pentru combaterea fraudei, protejarea sănătății și siguranței consumatorilor și promovarea comerțului legitim. Fiecare parte ar trebui să își reexamineze periodic actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile în domeniul vamal. Părțile recunosc, de asemenea, că procedurile lor vamale nu trebuie să constituie o povară administrativă mai mare și nici să fie mai restrictive pentru comerț decât este absolut necesar pentru realizarea obiectivelor legitime și că acestea trebuie să fie aplicate într-un mod predictibil, consecvent și transparent.

(4) Părțile convin să își consolideze cooperarea pentru a garanta că actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile relevante în domeniul vamal, precum și capacitatea administrativă a administrațiilor relevante îndeplinesc obiectivele de promovare a facilitării comerțului, asigurând totodată un control vamal eficient.

ARTICOLUL 4.2

Definiții

În sensul prezentului capitol, „autoritate vamală” înseamnă:

- (a) pentru Chile, *Servicio Nacional de Aduanas* (Serviciul Național al Vămirilor) sau succesorul acestuia și
- (b) pentru Uniunea Europeană, serviciile Comisiei Europene responsabile cu aspectele vamale, administrațiile vamale și orice alte autorități din statele membre responsabile cu aplicarea și asigurarea respectării actelor cu putere de lege și a normelor administrative în domeniul vamal.

ARTICOLUL 4.3

Cooperare vamală

- (1) Părțile asigură cooperarea în domeniul vamal între autoritățile lor, cu scopul de a garanta îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 4.1.

- (2) Părțile dezvoltă cooperarea, inclusiv prin:
- (a) schimburi de informații cu privire la actele cu putere de lege și normele administrative în domeniul vamal și la punerea lor în aplicare, precum și la procedurile vamale, în principal în următoarele domenii:
 - (i) simplificarea și modernizarea procedurilor vamale;
 - (ii) asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale;
 - (iii) facilitarea operațiunilor de tranzit și de transbordare;
 - (iv) relațiile cu mediul de afaceri; și
 - (v) securitatea lanțului de aprovizionare și gestionarea riscurilor;
 - (b) colaborarea cu privire la aspectele vamale legate de securizarea și facilitarea lanțurilor de aprovizionare comerciale internaționale în conformitate cu cadrul de standarde SAFE pentru securizarea și facilitarea comerțului mondial al Organizației Mondiale a Vămirilor („OMV”), adoptat în iunie 2005;
 - (c) analizarea posibilității de elaborare a unor inițiative comune privind importul, exportul și alte regimuri vamale, inclusiv schimbul de bune practici și asistența tehnică, precum și asigurarea furnizării unui serviciu eficient pentru mediul de afaceri; o astfel de cooperare poate include schimburi privind laboratoarele vamale, formarea lucrătorilor vamali și noile tehnologii pentru controalele și procedurile vamale;

- (d) consolidarea cooperării lor în domeniul vamal în cadrul organizațiilor internaționale, cum ar fi OMC și OMV;
- (e) stabilirea, dacă este relevant și adecvat, a recunoașterii reciproce a programelor privind operatorii economici autorizați, inclusiv a măsurilor echivalente de facilitare a comerțului;
- (f) efectuarea de schimburi privind tehnicile de gestionare a riscurilor, standardele de risc și controalele de securitate, pentru a stabili, în măsura posibilului, standarde minime pentru tehnicile de gestionare a riscurilor și cerințele și programele aferente;
- (g) depunerea de eforturi pentru armonizarea cerințelor în materie de date pentru import, export și alte regimuri vamale, prin implementarea de standarde și elemente de date comune, în conformitate cu modelul de date al OMV;
- (h) schimbul reciproc de experiență în ceea ce privește dezvoltarea și implementarea sistemelor lor de ghișeu unic și, dacă este cazul, dezvoltarea unor seturi comune de elemente de date pentru sistemele respective;
- (i) menținerea unui dialog între experții lor relevanți în materie de politici pentru a promova utilitatea, eficiența și aplicabilitatea deciziilor anticipate pentru autoritățile vamale și comercianți și

- (j) schimbul, dacă este relevant și adecvat, prin intermediul unei comunicări structurate și recurente între autoritățile lor vamale, a anumitor categorii de informații din domeniul vamal în scopuri specifice, și anume îmbunătățirea gestionării riscurilor și a eficacității controalelor vamale, vizarea mărfurilor expuse riscurilor în ceea ce privește colectarea veniturilor sau siguranța și securitatea, precum și facilitarea comerțului legitim; acest schimb nu aduce atingere schimburilor de informații care pot avea loc între părți în conformitate cu Protocolul la prezentul acord privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal.
- (3) Orice schimb de informații între părți în temeiul prezentului capitol face, *mutatis mutandis*, obiectul cerințelor privind confidențialitatea informațiilor și protecția datelor cu caracter personal prevăzute la articolul 12 din Protocolul la prezentul acord privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, precum și al oricăror cerințe privind confidențialitatea și respectarea vieții private prevăzute în actele cu putere de lege și normele administrative ale părților.

ARTICOLUL 4.4

Asistența administrativă reciprocă

Părțile își acordă reciproc asistență administrativă în domeniul vamal în conformitate cu Protocolul la prezentul acord privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal.

ARTICOLUL 4.5

Actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile în domeniul vamal

- (1) Fiecare parte se asigură că actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile sale în domeniul vamal:
- (a) se bazează pe instrumentele și standardele internaționale în domeniul vamal și comercial, inclusiv pe Convenția internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, precum și pe cadrul de standarde SAFE pentru securizarea și facilitarea comerțului mondial al OMV și pe modelul de date al OMV și, dacă este cazul, pe elementele de fond ale Convenției de la Kyoto revizuite privind simplificarea și armonizarea regimurilor vamale, încheiată la Kyoto la 18 mai 1973 și adoptată de Consiliul Organizației Mondiale a Vănilor în iunie 1999;
 - (b) se bazează pe protecția și facilitarea comerțului legitim prin aplicarea efectivă a cerințelor legislative și respectarea acestora și
 - (c) sunt proporționale și nediscriminatorii pentru a evita sarcinile inutile pentru operatorii economici, pentru a oferi facilități suplimentare operatorilor cu niveluri ridicate de conformitate, inclusiv un tratament favorabil în ceea ce privește controalele vamale înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, și pentru a asigura garanții împotriva fraudei și a activităților ilicite sau dăunătoare.

- (2) Pentru a îmbunătăți metodele de lucru, garantând totodată nediscriminarea, transparența, eficiența, integritatea și responsabilitatea operațiunilor vamale, fiecare parte:
- (a) simplifică și revizuieste, dacă este posibil, cerințele și formalitățile în vederea acordării rapide a liberului de vamă și a vămuirii rapide a mărfurilor;
 - (b) depune eforturi în vederea simplificării și a standardizării în continuare a datelor și a documentației cerute de autoritățile vamale și de alte agenții, pentru a reduce timpul și costurile pentru operatori, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii și
 - (c) se asigură că sunt menținute cele mai înalte standarde de integritate, prin aplicarea unor măsuri care să reflecte principiile convențiilor și instrumentelor internaționale relevante în acest domeniu.

ARTICOLUL 4.6

Acordarea liberului de vamă

Fiecare parte se asigură că autoritățile sale vamale, agențiile sale de frontieră sau alte autorități competente:

- (a) asigură acordarea promptă a liberului de vamă pentru mărfuri într-o perioadă care nu depășește durata necesară pentru a asigura respectarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative și a formalităților sale în domeniul vamal și în alte domenii legate de comerț;

- (b) permit transmiterea și prelucrarea documentelor în prealabil pe cale electronică și a oricăror alte informații necesare înainte de sosirea mărfurilor;
- (c) permit acordarea liberului de vamă pentru mărfuri înainte de stabilirea finală a taxelor vamale, a impozitelor și a altor impuneri, sub rezerva constituirii unei garanții, dacă ea este impusă de actele cu putere de lege și normele sale administrative, pentru a garanta plata finală a acestora și
- (d) acordă prioritate corespunzătoare mărfurilor perisabile atunci când planifică și efectuează examinările care ar putea fi necesare.

ARTICOLUL 4.7

Proceduri vamale simplificate

Fiecare parte adoptă sau menține măsuri care permit operatorilor care îndeplinesc criteriile specificate în actele cu putere de lege și normele sale administrative să beneficieze de o simplificare suplimentară a procedurilor vamale. Astfel de măsuri pot include declarații vamale care conțin seturi reduse de date sau documente justificative sau declarații vamale periodice pentru determinarea și plata taxelor vamale și a impozitelor care acoperă importuri multiple într-o anumită perioadă după acordarea liberului de vamă pentru respectivele mărfuri importate sau alte proceduri care prevăd acordarea accelerată a liberului de vamă pentru anumite transporturi.

ARTICOLUL 4.8

Agenți economici autorizați

- (1) Fiecare parte instituie sau menține un program de parteneriat pentru facilitarea comerțului pentru operatorii economici care îndeplinesc criteriile specificate („operatori economici autorizați”).
- (2) Criteriile specificate pentru a se califica drept operatori economici autorizați se referă la respectarea sau la riscul de neconformitate cu cerințele prevăzute în actele cu putere de lege, normele administrative sau procedurile fiecărei părți. Criteriile specificate se publică și pot include:
 - (a) absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului;
 - (b) demonstrarea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a evidențelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale;
 - (c) solvabilitate financiară, care se consideră a fi dovedită dacă solicitantul are o situație financiară bună care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză;

(d) competențe dovedite sau calificări profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată și

(e) standarde adecvate de securitate și siguranță.

(3) Criteriile specificate menționate la alineatul (2) nu trebuie să fie concepute sau aplicate astfel încât să permită sau să creeze o discriminare arbitrară sau nejustificată între operatorii economici în cazul în care prevalează aceleași condiții și trebuie să permită participarea întreprinderilor mici și mijlocii.

(4) Programul de parteneriat pentru facilitarea comerțului menționat la alineatul (1) trebuie să includă următoarele beneficii:

(a) cerințe reduse privind documentele și datele, după caz;

(b) o rată mai scăzută a inspecțiilor și examinărilor fizice, după caz;

(c) proceduri simplificate și durată scurtă de acordare a liberului de vamă, după caz;

(d) utilizarea garanțiilor, inclusiv, dacă este cazul, a garanțiilor globale sau a garanțiilor reduse și

(e) controlul mărfurilor la sediul operatorului economic autorizat sau la un alt loc autorizat de autoritățile vamale.

(5) Programul de parteneriat pentru facilitarea comerțului menționat la alineatul (1) poate include și beneficii suplimentare, cum ar fi:

- (a) plata amânată a taxelor vamale, a impozitelor și a altor impuneri;
- (b) o declarație vamală unică pentru toate importurile sau exporturile efectuate într-o anumită perioadă sau
- (c) disponibilitatea unui punct de contact dedicat pentru a oferi asistență în domeniul vamal.

ARTICOLUL 4.9

Cerințe privind datele și documentele

- (1) Fiecare parte se asigură că formalitățile, datele și documentele de import, export și tranzit:
 - (a) sunt adoptate și aplicate în vederea acordării rapide a liberului de vamă, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea liberului de vamă;
 - (b) sunt adoptate și aplicate într-un mod care vizează reducerea timpului și a costurilor de conformare pentru comercianți sau operatori;

- (c) reprezintă alternativa cea mai puțin restrictivă pentru comerț, în cazul în care două sau mai multe alternative sunt disponibile, în mod rezonabil, pentru îndeplinirea obiectivului sau a obiectivelor de politică în cauză și
 - (d) nu sunt menținute, inclusiv părți ale acestora, dacă nu mai sunt necesare.
- (2) Fiecare parte aplică proceduri vamale comune și utilizează documente vamale uniforme pentru acordarea liberului de vamă pe întreg teritoriul său vamal.

ARTICOLUL 4.10

Utilizarea tehnologiei informației și a plății electronice

- (1) Fiecare parte utilizează tehnologii informaționale care accelerează procedurile de acordare a liberului de vamă pentru mărfuri, pentru a facilita schimburile comerciale dintre părți.
- (2) Fiecare parte:
- (a) pune la dispoziție, prin mijloace electronice, o declarație vamală necesară pentru importul, exportul sau tranzitul mărfurilor;
 - (b) permite depunerea declarației vamale în format electronic;

- (c) instituie un mijloc de a asigura schimbul electronic de informații vamale cu comunitatea sa comercială;
 - (d) promovează schimbul electronic de date între operatori și autoritățile vamale, precum și cu alte agenții conexe și
 - (e) utilizează sisteme electronice de gestionare a riscurilor pentru evaluare și direcționare care permit autorităților sale vamale să își concentreze inspecțiile asupra mărfurilor cu risc ridicat și care facilitează acordarea liberului de vamă și circulația mărfurilor cu risc scăzut.
- (3) Fiecare parte adoptă sau menține proceduri care permit opțiunea de plată electronică a taxelor vamale, a impozitelor, a altor taxe și impuneri percepute de autoritățile vamale la import și export.

ARTICOLUL 4.11

Gestionarea riscurilor

- (1) Fiecare parte adoptă sau menține un sistem de gestionare a riscurilor pentru controlul vamal.
- (2) Fiecare parte concepe și aplică gestionarea riscurilor astfel încât să evite discriminarea arbitrară ori nejustificată sau restricțiile disimulate ale comerțului internațional.

- (3) Fiecare parte își concentrează controlul vamal și alte controale relevante la frontieră asupra transporturilor care prezintă un risc ridicat și accelerează acordarea liberului de vamă pentru transporturile care prezintă un risc redus. De asemenea, fiecare parte poate selecta, în mod aleatoriu, transporturi care să fie supuse controalelor respective, ca parte a gestionării riscurilor.
- (4) Fiecare parte își bazează gestionarea riscurilor pe evaluarea riscurilor realizată cu ajutorul unor criterii de selecție adecvate.

ARTICOLUL 4.12

Audit postvămuire

- (1) În vederea accelerării acordării liberului de vamă pentru mărfuri, fiecare parte adoptă sau menține un audit postvămuire pentru a asigura respectarea actelor cu putere de lege și a normelor sale administrative în domeniul vamal și în alte domenii legate de comerț.
- (2) Fiecare parte efectuează audituri postvămuire într-un mod bazat pe riscuri.
- (3) Fiecare parte efectuează auditurile postvămuire într-o manieră transparentă. În cazul în care s-a efectuat un audit și s-au obținut rezultate concludente, partea respectivă îi notifică, fără întârziere, persoanei ale cărei evidențe sunt auditate rezultatele, motivarea rezultatelor și drepturile și obligațiile persoanei respective.
- (4) Părțile recunosc că informațiile obținute în cadrul unui audit postvămuire pot fi utilizate în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.

(5) Ori de câte ori este posibil, fiecare parte utilizează rezultatul auditului postvămire în aplicarea gestionării riscurilor.

ARTICOLUL 4.13

Transparență

(1) Părțile recunosc importanța unor consultări organizate în timp util cu reprezentanții sectorului comercial cu privire la propunerile legislative și la procedurile generale referitoare la chestiuni vamale și comerciale. În acest scop, fiecare parte prevede consultări adecvate între administrații și mediul de afaceri.

(2) Fiecare parte se asigură că cerințele și procedurile sale vamale și conexe răspund în continuare nevoilor mediului de afaceri, urmează cele mai bune practici și rămân cât mai puțin restrictive cu putință.

(3) Fiecare parte prevede consultări periodice adecvate între agențiile de frontieră și comercianți sau alte părți interesate de pe teritoriul său.

- (4) Fiecare parte publică cu promptitudine, într-un mod nediscriminatoriu și accesibil, inclusiv online, și înainte de aplicarea acestora, noile acte cu putere de lege și norme administrative referitoare la aspectele vamale și de facilitare a comerțului, precum și modificările și interpretările acestor acte cu putere de lege și norme administrative. Respectivele acte cu putere de lege și norme administrative, precum și modificările și interpretările acestora, le includ pe cele referitoare la:
- (a) regimurile de import, de export și de tranzit, inclusiv procedurile portuare și aeroportuare și alte proceduri privind punctele de intrare, precum și formularele și documentele necesare;
 - (b) nivelul aplicat al taxelor și al impozitelor de orice tip impuse pentru importuri sau exporturi ori în legătură cu acestea;
 - (c) taxele și impunerile prevăzute de către organismele guvernamentale sau pentru acestea asupra importului, exportului sau tranzitului ori în legătură cu acestea;
 - (d) normele pentru clasificarea produselor în scopuri vamale sau determinarea valorii lor în vamă;
 - (e) actele cu putere de lege, normele administrative și deciziile administrative general aplicabile cu privire la regulile de origine;
 - (f) restricțiile sau interdicțiile la import, export sau tranzit;
 - (g) dispozițiile privind sancțiunile pentru încălcarea formalităților în materie de import, export sau tranzit;

- (h) acordurile sau părți ale acestora cu orice țară sau țări referitoare la import, export sau tranzit;
 - (i) procedurile referitoare la administrarea contingentelor tarifare;
 - (j) programul de funcționare și procedurile pentru birourile vamale din porturi și punctele de trecere a frontierei;
 - (k) punctele de contact pentru solicitări de informații și
 - (l) alte anunțuri relevante cu caracter administrativ referitoare la cele menționate anterior.
- (5) Fiecare parte se asigură că există o perioadă rezonabilă între publicarea¹ actelor cu putere de lege, a normelor administrative și a procedurilor, precum și a taxelor sau impunerilor noi sau modificate și intrarea lor în vigoare.
- (6) Fiecare parte înființează sau menține unul sau mai multe puncte de informare pentru a răspunde cererilor rezonabile de informații din partea administrațiilor publice, a operatorilor și a altor părți interesate cu privire la chestiuni vamale și la alte aspecte legate de comerț. Punctele de informare răspund solicitărilor într-o perioadă rezonabilă stabilită de fiecare parte, care poate varia în funcție de natura sau complexitatea cererii. Niciuna dintre părți nu solicită plata unei taxe pentru a răspunde la solicitările de informații sau pentru a furniza formularele și documentele necesare.

¹ Pentru mai multă certitudine, publicarea se referă la punerea la dispoziția publicului a actelor cu putere de lege și a normelor administrative.

ARTICOLUL 4.14

Decizii anticipate

(1) În sensul prezentului articol, prin „decizie anticipată” se înțelege o decizie scrisă furnizată unui solicitant înainte de importul unei mărfi care face obiectul cererii, care stabilește tratamentul pe care partea îl acordă mărfii la momentul importului în ceea ce privește:

(a) clasificarea tarifară a mărfii;

(b) originea mărfii și

(c) orice alt aspect convenit de părți.

(2) Fiecare parte emite o decizie anticipată prin intermediul autorităților sale vamale. Decizia anticipată respectivă se emite într-un mod rezonabil și limitat în timp solicitantului care a depus o cerere scrisă, inclusiv în format electronic, care conține toate informațiile necesare în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative ale părții emitente.

(3) Decizia anticipată este valabilă pentru o perioadă de cel puțin trei ani de la data la care produce efecte, cu excepția cazului în care legea, faptele sau circumstanțele care au stat la baza deciziei anticipate inițiale s-au schimbat.

(4) O parte poate refuza să emită o decizie anticipată în cazul în care faptele și circumstanțele care stau la baza deciziei anticipate fac obiectul unui control administrativ sau jurisdicțional sau în cazul în care cererea nu se referă la utilizarea preconizată a deciziei anticipate. În cazul în care una dintre părți refuză să emită o decizie anticipată, partea respectivă îi notifică acest lucru cu promptitudine solicitantului, în scris, precizând faptele relevante și temeiul deciziei sale.

(5) Fiecare parte publică cel puțin:

(a) cerințele pentru solicitarea unei decizii anticipate, inclusiv informațiile care trebuie furnizate și formatul;

(b) termenul în care aceasta va emite o decizie anticipată și

(c) perioada de valabilitate a deciziei anticipate.

(6) În cazul în care o parte revocă sau modifică sau anulează o decizie anticipată, aceasta transmite solicitantului o notificare scrisă în care prezintă faptele relevante și temeiul deciziei sale. O parte poate revoca, modifica sau anula o decizie anticipată cu efect retroactiv numai în cazul în care hotărârea s-a bazat pe informații incomplete, incorecte, false sau înșelătoare furnizate de solicitant.

(7) O decizie anticipată emisă de una dintre părți este obligatorie pentru partea respectivă în ceea ce privește solicitantul care a cerut emiterea deciziei. Decizia anticipată este, de asemenea, obligatorie pentru solicitant.

(8) La cererea scrisă a unui solicitant, fiecare parte asigură reexaminarea deciziei anticipate sau a deciziei de revocare, de modificare sau de anulare a respectivei decizii anticipate.

(9) Sub rezerva cerințelor de confidențialitate prevăzute în actele cu putere de lege și normele sale administrative, fiecare parte pune la dispoziția publicului, inclusiv online, elementele de fond ale deciziilor sale anticipate.

ARTICOLUL 4.15

Tranzit și transbordare

(1) Fiecare parte asigură facilitarea și controlul efectiv al operațiunilor de tranzit și al celor de transbordare pe teritoriul său.

(2) Fiecare parte promovează și pune în aplicare regimuri de tranzit regionale cu scopul de a facilita comerțul.

(3) Fiecare parte asigură cooperarea și coordonarea autorităților sale interesate și a agențiilor relevante pentru a facilita traficul în tranzit.

(4) Fiecare parte permite ca mărfurile destinate importului să fie deplasate pe teritoriul său, sub control vamal, de la un birou vamal de intrare către un alt birou vamal situat pe teritoriul său, de unde mărfurile urmează să primească liber de vamă sau să fie vămuite, dacă toate cerințele legale sunt îndeplinite.

ARTICOLUL 4.16

Comisionari în vamă

- (1) O parte nu introduce utilizarea obligatorie a comisionarilor în vamă ca cerință pentru ca operatorii să își îndeplinească obligațiile în ceea ce privește importul, exportul și tranzitul mărfurilor.
- (2) Fiecare parte își publică măsurile cu privire la utilizarea comisionarilor în vamă.
- (3) Părțile aplică norme transparente, nediscriminatorii și proporționale dacă și atunci când acordă licențe comisionarilor în vamă.

ARTICOLUL 4.17

Inspecții înainte de expediere

Părțile nu impun utilizarea obligatorie a inspecțiilor înainte de expediere, astfel cum sunt definite în Acordul privind inspecția înainte de expediere, inclus în anexa 1A la Acordul OMC, sau a oricărei alte activități de inspecție efectuate la destinație, înainte de vămuire, de către societăți private.

ARTICOLUL 4.18

Căi de atac

- (1) Fiecare parte prevede proceduri eficace, rapide, nediscriminatorii și ușor accesibile care să garanteze dreptul de a contesta acțiunile, hotărârile și deciziile administrative ale autorităților vamale sau ale altor autorități competente cu implicații asupra importului sau exportului de mărfuri sau asupra mărfurilor aflate în tranzit.
- (2) Procedurile de recurs pot include proceduri de control administrativ desfășurate de autoritatea de supraveghere și proceduri de control jurisdicțional al deciziilor luate la nivel administrativ în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative ale unei părți.
- (3) Orice persoană care a depus o cerere la autoritățile vamale sau la alte autorități competente pentru a obține o decizie și care nu a obținut o decizie cu privire la cererea respectivă în termenele stabilite are, de asemenea, dreptul de a exercita o cale de atac.
- (4) Fiecare parte se asigură că autoritățile sale vamale sau alte autorități competente furnizează persoanelor cărora li se emit decizii administrative motivele care stau la baza deciziilor respective pentru a facilita, dacă este necesar, recurgerea la căi de atac.

ARTICOLUL 4.19

Sanțiuni

- (1) Fiecare parte se asigură că actele cu putere de lege și normele sale administrative în domeniul vamal prevăd ca sancțiunile aplicate pentru încălcări ale actelor cu putere de lege, ale normelor administrative sau ale cerințelor procedurale să fie proporționale și nediscriminatorii.
- (2) Fiecare parte se asigură că orice sancțiune impusă pentru încălcarea actelor cu putere de lege, a normelor administrative sau a cerințelor sale procedurale în domeniul vamal este impusă numai persoanei responsabile din punct de vedere juridic pentru încălcarea respectivă.
- (3) Fiecare parte se asigură că sancțiunea impusă depinde de faptele și circumstanțele cazului și este proporțională cu amploarea și gravitatea încălcării. Fiecare parte evită stimulentele și conflictele de interese în ceea ce privește evaluarea și colectarea sancțiunilor.
- (4) Fiecare parte este încurajată să ia în considerare divulgarea prealabilă către o autoritate vamală a circumstanțelor unei încălcări a actelor cu putere de lege, a normelor administrative sau a cerințelor sale procedurale în domeniul vamal, ca un posibil factor atenuant atunci când stabilește o sancțiune.
- (5) În cazul în care o parte impune o sancțiune pentru o încălcare a actelor cu putere de lege, a normelor administrative sau a cerințelor sale procedurale în domeniul vamal, aceasta furnizează o explicație în scris persoanei căreia îi impune sancțiunea, specificând natura încălcării și actele cu putere de lege, normele administrative sau procedurile aplicabile în temeiul cărora a fost impus cuantumul sau intervalul sancțiunii pentru încălcarea respectivă.

ARTICOLUL 4.20

Subcomitetul pentru proceduri vamale, facilitarea comerțului și reguli de origine

- (1) Subcomitetul pentru proceduri vamale, facilitarea comerțului și reguli de origine („subcomitetul”) este instituit în temeiul articolului 33.4 alineatul (1).
- (2) Subcomitetul asigură punerea în aplicare corespunzătoare a prezentului capitol, respectarea la frontieră a drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile competente în conformitate cu capitolul 25 secțiunea C subsecțiunea 2, cu Protocolul la prezentul acord privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal și cu orice dispoziție suplimentară din domeniul vamal convenită între părți și examinează toate aspectele care decurg din aplicarea acestora.
- (3) Funcțiile subcomitetului includ:
 - (a) monitorizarea punerii în aplicare și a administrării prezentului capitol și a capitolului 3;
 - (b) asigurarea unui forum pentru consultări și discutarea tuturor chestiunilor legate de domeniul vamal, inclusiv, în special, a procedurilor vamale, a determinării valorii în vamă, a regimurilor tarifare, a nomenclaturii vamale, a cooperării vamale și a asistenței administrative reciproce în domeniul vamal;
 - (c) asigurarea unui forum pentru consultarea și discutarea aspectelor legate de regulile de origine și de cooperarea administrativă, precum și de măsurile la frontieră pentru drepturile de proprietate intelectuală și

(d) consolidarea cooperării privind elaborarea, aplicarea și asigurarea respectării procedurilor vamale, asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, regulile de origine și cooperarea administrativă.

(4) Subcomitetul poate formula recomandări cu privire la aspectele menționate la alineatul (2). Consiliul pentru comerț sau Comitetul pentru comerț are competența de a adopta decizii privind recunoașterea reciprocă a tehnicilor de gestionare a riscurilor, a standardelor privind riscurile, a controalelor de securitate și a programelor de parteneriat pentru facilitarea comerțului, inclusiv a unor aspecte cum ar fi transmiterea datelor și beneficiile convenite.

ARTICOLUL 4.21

Admitere temporară

(1) În sensul prezentului articol, „admitere temporară” înseamnă regimul vamal conform căruia anumite mărfuri, inclusiv mijloace de transport, pot fi aduse pe un teritoriu vamal cu exonerare condiționată de plata taxelor la import și a altor impozite și fără aplicarea unor interdicții la import sau a unor restricții cu caracter economic. Mărfurile respective trebuie să fie importate pentru un anumit scop și trebuie să fie destinate reexportului într-o anumită perioadă și fără să fi suferit modificări, cu excepția deprecierii normale în urma utilizării lor.

(2) Fiecare parte acordă admitere temporară, cu exonerarea totală de plata taxelor la import și a altor impozite și fără aplicarea unor restricții la import sau a unor interdicții de ordin economic¹, conform dispozițiilor din actele sale cu putere de lege și normele sale administrative, pentru următoarele mărfuri:

- (a) mărfuri destinate prezentării sau utilizării la expoziții, târguri, reuniuni sau manifestări similare, care includ mărfurile care urmează să fie prezentate sau să facă obiectul unei demonstrații la o manifestare, mărfurile destinate utilizării pentru prezentarea unor produse străine la o manifestare și materialele, inclusiv instalațiile de interpretare, aparatele de înregistrare audio și video, precum și filmele cu caracter educativ, științific sau cultural destinate utilizării la reuniuni, conferințe și congrese internaționale); orice mărfuri obținute cu ocazia unor astfel de evenimente din mărfuri plasate sub regim de admitere temporară; fiecare parte poate solicita emiterea unei autorizații guvernamentale sau a unei garanții sau a unui depozit înainte de eveniment;

¹ Pentru mai multă certitudine, admiterea temporară a mărfurilor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol și aduse în Chile din Uniunea Europeană nu este supusă plății taxei stabilite la articolul 107 din Ordonanța vamală din Chile (*Ordenanza de Aduanas*) cuprinsă în Decretul nr. 30 al Ministerului Finanțelor, Jurnalul Oficial, 4 iunie 2005 (*Decreto con Fuerza de Ley 30 del Ministerio de Hacienda, Diario Oficial, 4 de junio de 2005*).

- (b) materiale profesionale, care înseamnă materiale de presă sau de radiodifuziune sau televiziune necesare reprezentanților presei sau ai organismelor de radiodifuziune și televiziune care se deplasează pe teritoriul unei alte țări pentru a realiza reportaje sau pentru a transmite sau a înregistra anumite programe, materiale cinematografice necesare unei persoane care se deplasează pe teritoriul unei alte țări pentru a realiza un anumit film sau anumite filme, orice alt material necesar exercitării meseriei, profesiei sau vocației unei persoane care se deplasează pe teritoriul unei alte țări pentru a realiza o anumită sarcină, cu condiția ca materialele să nu fie utilizate pentru fabricarea industrială sau pentru ambalarea mărfurilor sau, cu excepția uneltelor manuale, pentru exploatarea resurselor naturale, pentru construcția, repararea sau întreținerea clădirilor sau pentru execuția unor lucrări de terasament sau proiecte similare; aparatele auxiliare ale materialelor menționate mai sus și accesoriile acestora și piesele componente importate în vederea reparării materialelor profesionale admise temporar;
- (c) mărfuri importate în cadrul unei operațiuni comerciale, dar al căror import nu constituie în sine o operațiune comercială, cum ar fi: ambalaje care sunt importate goale sau pline pentru a fi reexportate sau care sunt importate goale pentru a fi reexportate pline; recipiente pline cu mărfuri sau goale și accesoriile și materialele recipientelor admise temporar care fie sunt importate cu un recipient pentru a fi reexportate separat sau cu un alt recipient, fie sunt importate separat pentru a fi reexportate cu un alt recipient și piesele componente importate în vederea reparațiilor containerelor în regim de admitere temporară; paleți; eșantioane; filme publicitare;

- (d) mărfuri importate exclusiv în scop educativ, științific sau cultural, cum ar fi materiale științifice sau didactice, materiale pentru bunăstare destinate marinarilor, precum și orice altă marfă importată în legătură cu activități educative, științifice sau culturale; piese de schimb pentru materialele științifice și pedagogice în regim de admitere temporară și unelte special proiectate pentru întreținerea, controlul, calibrarea sau repararea materialelor respective;
- (e) efecte personale, care înseamnă toate articolele, noi sau uzate, de care poate avea nevoie un călător în mod rezonabil pentru uz personal în cursul călătoriei sale, ținând seama de toate aspectele acestei călătorii, cu excepția oricăror mărfuri importate în scopuri comerciale și mărfuri importate în scop sportiv, precum articole sportive și alte materiale destinate utilizării de către călători la competiții sau demonstrații sportive sau în scopul antrenamentelor pe teritoriul de admitere temporară;
- (f) material de publicitate turistică, care înseamnă mărfuri importate pentru încurajarea publicului să viziteze o țară străină, în special pentru a asista la reuniuni sau manifestări cu caracter cultural, religios, turistic, sportiv sau profesional care au loc în țara respectivă, fiecare parte putând solicita constituirea unei garanții sau a unui depozit pentru aceste mărfuri;
- (g) mărfuri importate în scop umanitar, care înseamnă materialul medico-chirurgical și de laborator și transporturile de urgență, de exemplu vehicule sau alte mijloace de transport, păături, corturi, case prefabricate sau alte mărfuri de primă necesitate, expediate în vederea ajutorării celor afectați de catastrofe naturale și alte dezastre și

(h) animale importate în scopuri specifice, precum: câini sau cai de poliție, câini de căutare, câini pentru nevăzători, câini de salvare, participarea la spectacole, expoziții, concursuri, competiții sau demonstrații, spectacole, cum ar fi animalele de circ, călătorii, inclusiv animalele de companie ale călătorilor, executarea unei lucrări sau a unui transport, uz medical, cum ar fi producția de venin de șarpe.

(3) Fiecare parte acceptă, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative¹, admiterea temporară a mărfurilor menționate la alineatul (2), precum și, indiferent de originea acestora, carnetele A.T.A. eliberate în conformitate cu Convenția privind admiterea temporară, încheiată la Istanbul la 26 iunie 1990, pe teritoriul celeilalte părți, aprobate pe teritoriul celeilalte părți și garantate de o asociație care face parte din lanțul internațional de garanții, certificate de autoritățile competente și valabile pe teritoriul vamal al părții importatoare.

¹ Pentru mai multă certitudine, în cazul Republicii Chile, carnetele A.T.A. sunt acceptate în conformitate cu Decretul nr. 103 din 2004 al Ministerului Afacerilor Externe (*Decreto N°103 de 2004 del Ministerio de Relaciones Exteriores*), care pune în aplicare Convenția privind admiterea temporară și anexele A, B1, B2 și B3 la aceasta, cu rezervele indicate în mod corespunzător, și modificările la aceasta.

ARTICOLUL 4.22

Mărfuri reparate

- (1) În sensul prezentului articol, „reparare” înseamnă orice operațiune de prelucrare efectuată asupra unei mărfi pentru a remedia un defect de funcționare sau un defect material și care implică restabilirea funcției inițiale a mărfii respective sau asigurarea conformității acesteia cu cerințele tehnice pentru utilizare, în absența căreia marfa nu mai poate fi utilizată în mod normal în scopul pentru care a fost destinată. Repararea include restaurarea și întreținerea, dar nu include o operațiune sau un proces care:
- (a) distruge caracteristicile esențiale ale unei mărfi sau creează o marfă nouă sau diferită din punct de vedere comercial;
 - (b) transformă o marfă nefinită într-o marfă finită; sau
 - (c) sunt utilizate pentru îmbunătățirea sau sporirea performanței tehnice a unei mărfi.
- (2) Niciuna dintre părți nu aplică taxe vamale pentru o marfă, indiferent de originea acesteia, care reintră pe teritoriul său vamal după ce a fost exportată temporar de pe teritoriul său vamal către teritoriul vamal al celeilalte părți pentru reparații.
- (3) Alineatul (2) nu se aplică unei mărfi importate sub control vamal, în zone de liber schimb sau cu un statut similar, care este exportată ulterior pentru reparații și nu este reimportată sub control vamal, în zone de liber schimb sau cu un statut similar.

(4) Niciuna dintre părți nu aplică taxe vamale pentru o marfă, indiferent de originea acesteia, care este importată temporar de pe teritoriul vamal al celeilalte părți pentru reparații.

ARTICOLUL 4.23

Taxe și formalități

(1) Taxele și alte impuneri pe care una dintre părți le aplică pentru importul sau exportul unei mărfi a celeilalte părți sau în legătură cu acesta sunt limitate, ca valoare, la costul aproximativ al serviciilor furnizate și nu constituie un mijloc indirect de protecție în ceea ce privește mărfurile interne sau o impozitare cu caracter fiscal percepută pentru importuri sau exporturi.

(2) Niciuna dintre părți nu percepe taxe sau alte impuneri pentru importul sau exportul unei mărfi a celeilalte părți sau în legătură cu acesta pe o bază *ad valorem*.

(3) Fiecare parte poate să aplice impuneri sau să recupereze costuri numai în cazul în care sunt prestate servicii specifice, inclusiv următoarele:

- (a) prezența, când este solicitată, a personalului vamal în afara programului oficial de lucru sau în alte locuri decât birourile vamale;
- (b) analiza sau expertiza mărfurilor și cheltuielilor poștale pentru returnarea la solicitant a mărfurilor, în special în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii sau la furnizarea de informații referitoare la aplicarea legislației din domeniul vamal;

- (c) examinarea sau prelevarea de eşantioane de mărfuri în scopul verificării sau distrugerea mărfurilor, în cazul în care implică alte costuri decât cele legate de utilizarea personalului vamal sau
 - (d) măsuri excepționale de control, în cazul în care acestea sunt necesare din cauza naturii mărfurilor sau a unui risc potențial.
- (4) Fiecare parte publică prompt toate taxele și impunerile pe care le poate aplica în legătură cu importul sau exportul, astfel încât să permită administrațiilor publice, comercianților și altor părți interesate să ia cunoștință de acestea.
- (5) Niciuna dintre părți nu prevede tranzacții consulare, deci nici taxe și impuneri conexe, în legătură cu importul oricărei mărfi a celeilalte părți.

CAPITOLUL 5

INSTRUMENTE DE APĂRARE COMERCIALĂ

SECȚIUNEA A

TAXE ANTIDUMPING ȘI COMPENSATORII

ARTICOLUL 5.1

Dispoziții generale

- (1) Părțile își afirmă drepturile și obligațiile care le revin în temeiul Acordului antidumping și al Acordului SMC.
- (2) În sensul prezentei secțiuni, regulile de origine preferențiale prevăzute în capitolul 3 (Reguli de origine) nu se aplică.

ARTICOLUL 5.2

Transparență

- (1) Investigațiile și măsurile antidumping și antisubvenție ar trebui utilizate în deplină conformitate cu cerințele relevante ale OMC prevăzute în Acordul antidumping și în Acordul SMC și ar trebui să se bazeze pe un sistem echitabil și transparent.
- (2) Fiecare parte asigură, cât mai curând posibil după instituirea de măsuri provizorii și, în orice caz, înainte de luarea unei decizii finale, comunicarea completă a tuturor faptelor și considerentelor esențiale pe care își întemeiază decizia de aplicare a măsurilor definitive. O astfel de comunicare nu aduce atingere articolului 6.5 din Acordul antidumping, și nici articolului 12.4 din Acordul SMC. Fiecare parte comunică faptele și considerentele esențiale în scris și acordă părților interesate suficient timp pentru a-și prezenta observațiile cu privire la acestea.
- (3) Fiecărei părți interesate i se acordă posibilitatea de a fi audiată pentru a-și exprima punctul de vedere în cursul unei investigații antidumping sau antisubvenție, cu condiția ca acest lucru să nu întârzie inutil desfășurarea investigației.

ARTICOLUL 5.3

Luarea în considerare a interesului public

Fiecare parte ia în considerare situația industriei sale naționale, a importatorilor și a asociațiilor reprezentative ale acestora, a utilizatorilor reprezentativi și a organizațiilor de consumatori reprezentative, în măsura în care aceștia au furnizat informații relevante autorităților de investigație în intervalul de timp relevant. O parte poate decide să nu aplice măsuri antidumping sau compensatorii pe baza unor astfel de informații.

ARTICOLUL 5.4

Regula taxei celei mai mici

În cazul în care o parte impune o taxă antidumping asupra mărfurilor celeilalte părți, valoarea acestei taxe nu depășește marja de dumping. Ori de câte ori este posibil, taxa antidumping ar trebui să fie mai mică decât această marjă în cazul în care o astfel de taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei naționale.

ARTICOLUL 5.5

Neaplicarea soluționării litigiilor

Capitolul 31 nu se aplică prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA B

MĂSURI DE SALVGARDARE GLOBALE

ARTICOLUL 5.6

Dispoziții generale

Părțile își afirmă drepturile și obligațiile care le revin în temeiul articolului XIX din GATT 1994, al Acordului privind măsurile de salvagardare și al articolului 5 din Acordul privind agricultura.

ARTICOLUL 5.7

Transparență și instituirea de măsuri definitive

(1) Fără a se aduce atingere articolului 5.6, partea care deschide o investigație globală privind salvagardarea sau care intenționează să aplice măsuri de salvagardare globale transmite imediat, la cererea celeilalte părți și cu condiția ca aceasta din urmă să aibă un interes substanțial, o notificare scrisă conținând toate informațiile pertinente care conduc la deschiderea unei investigații globale privind salvagardarea sau la aplicarea unor măsuri de salvagardare globale, inclusiv cu privire la constatările provizorii, dacă este cazul. Prezenta dispoziție nu aduce atingere articolului 3 alineatul (2) din Acordul privind măsurile de salvagardare.

(2) Atunci când instituie măsuri de salvagardare globale definitive, fiecare parte depune eforturi pentru a le institui într-un mod care afectează cel mai puțin comerțul bilateral, cu condiția ca partea afectată de măsuri să aibă un interes substanțial, astfel cum este definit la alineatul (4).

(3) În sensul alineatului (2), dacă o parte consideră că sunt îndeplinite cerințele legale pentru instituirea de măsuri de salvagardare globale definitive și intenționează să aplice astfel de măsuri, aceasta notifică cealaltă parte și acordă posibilitatea de a organiza consultări bilaterale, cu condiția ca cealaltă parte să aibă un interes substanțial, astfel cum este definit la alineatul (4). În cazul în care nu se ajunge la o soluție satisfăcătoare în termen de 15 zile de la notificare, partea importatoare poate adopta măsurile de salvagardare globale adecvate pentru a remedia problema.

(4) În sensul prezentului articol, se consideră că o parte are un interes substanțial atunci când se numără printre cei mai mari cinci furnizori ai mărfii importate în cea mai recentă perioadă de trei ani, fie ca volum absolut, fie ca valoare absolută.

ARTICOLUL 5.8

Neaplicarea soluționării litigiilor

Capitolul 31 (Soluționarea litigiilor între state) nu se aplică prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA C

MĂSURI DE SALVGARDARE BILATERALE

SUBSECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 5.9

Definiții

În sensul prezentei secțiuni:

- (a) „industrie națională” înseamnă, în ceea ce privește o marfă importată, totalitatea producătorilor de mărfuri similare sau direct concurente care își desfășoară activitatea pe teritoriul unei părți sau producătorii ale căror producții colective de mărfuri similare sau direct concurente constituie o proporție majoră din producția internă totală a acestor mărfuri;
- (b) „perioadă de tranziție” înseamnă:
 - (i) o perioadă de șapte ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord sau

- (ii) pentru orice marfă pentru care lista din anexa 2 a părții care aplică o măsură de salvagardare bilaterală prevede o perioadă de eliminare a tarifelor de șapte ani, perioada de eliminare a tarifelor pentru marfa respectivă plus doi ani.

ARTICOLUL 5.10

Aplicarea unei măsuri de salvagardare bilaterale

- (1) Fără a se aduce atingere secțiunii B, în cazul în care, ca urmare a reducerii sau eliminării unei taxe vamale în conformitate cu prezentul acord, o marfă originară din una dintre părți este importată pe teritoriul celeilalte părți în cantități atât de mari, în termeni absoluți sau în raport cu producția internă, și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav producătorilor interni de mărfuri similare sau direct concurente, partea importatoare poate lua măsuri de salvagardare bilaterale adecvate în condițiile și în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta secțiune.
- (2) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile de la alineatul (1), partea importatoare poate aplica una dintre următoarele măsuri de salvagardare bilaterale:
 - (a) suspendarea reducerii suplimentare a nivelului taxei vamale pentru marfa în cauză, prevăzută de prezentul acord sau

- (b) creșterea nivelului taxei vamale pentru marfa în cauză la un nivel care să nu depășească valoarea cea mai mică dintre:
 - (i) nivelul taxei vamale aplicat națiunii celei mai favorizate pentru marfa în cauză în vigoare la data aplicării măsurii sau
 - (ii) nivelul taxei vamale aplicat națiunii celei mai favorizate pentru marfa în cauză în vigoare în ziua imediat anterioară datei intrării în vigoare a prezentului acord.

ARTICOLUL 5.11

Standarde pentru măsurile de salvagardare bilaterale

- (1) O măsură de salvagardare bilaterală nu poate fi aplicată:
 - (a) decât în măsura în care și pe perioada necesară pentru prevenirea sau remedierea unui prejudiciu grav sau a unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav pentru industria națională;
 - (b) pe o perioadă mai mare de doi ani; perioada poate fi prelungită cu încă doi ani dacă autoritatea de investigație competentă a părții importatoare determină, în conformitate cu procedurile specificate în prezenta secțiune, faptul că măsura continuă să fie necesară pentru prevenirea sau remedierea unui prejudiciu grav sau a unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav pentru industria națională, cu condiția ca perioada totală de aplicare a măsurii de salvagardare bilaterale, inclusiv perioada de aplicare inițială și orice prelungire a acesteia, să nu depășească patru ani sau

- (c) după expirarea perioadei de tranziție, astfel cum este definită la articolul 5.9 litera (b).
- (2) Atunci când una dintre părți încetează să aplice o măsură de salvagardare bilaterală, nivelul taxei vamale este nivelul care ar fi fost în vigoare pentru marfa în cauză în conformitate cu lista sa din anexa 2.
- (3) Pentru a facilita adaptarea industriei în cauză într-o situație în care durata preconizată a unei măsuri de salvagardare bilaterale depășește un an, partea care aplică măsura o liberalizează progresiv la intervale regulate în cursul perioadei de aplicare.

ARTICOLUL 5.12

Măsuri de salvagardare bilaterale provizorii

- (1) În circumstanțe critice în care o întârziere ar antrena un prejudiciu dificil de remediat, o parte poate aplica o măsură de salvagardare bilaterală cu titlu provizoriu, fără îndeplinirea cerințelor de la articolul 5.21 alineatul (1), în urma unei determinări preliminare a existenței unor elemente de probă evidente conform cărora importurile unei mărfi originare din cealaltă parte au crescut ca urmare a reducerii sau eliminării unei taxe vamale în temeiul prezentului acord și că aceste importuri produc sau amenință să producă un prejudiciu grav industriei naționale.

(2) Durata oricărei măsuri de salvagardare bilaterale provizorii nu depășește 200 de zile, perioadă în care partea care aplică măsura respectă normele procedurale relevante prevăzute în subsecțiunea 2. Partea care aplică măsura de salvagardare bilaterală provizorie rambursează cu promptitudine orice majorare tarifară în cazul în care investigația descrisă în subsecțiunea 2 nu duce la constatarea că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 5.10 alineatul (1). Durata măsurii de salvagardare bilaterale provizorii se consideră ca făcând parte din perioada descrisă la articolul 5.11 alineatul (1) litera (b).

(3) Partea care aplică o măsură de salvagardare bilaterală provizorie informează cealaltă parte cu privire la adoptarea unor astfel de măsuri provizorii și, la cererea celeilalte părți, sesizează imediat Comitetul pentru comerț în vederea examinării.

ARTICOLUL 5.13

Compensație și suspendarea concesiilor

(1) O parte care aplică o măsură de salvagardare bilaterală se consultă cu cealaltă parte ale cărei produse fac obiectul măsurii pentru a conveni asupra unei compensații adecvate de liberalizare a comerțului sub forma unor concesii cu efecte comerciale substanțial echivalente. Partea care aplică o măsură de salvagardare bilaterală oferă posibilitatea unor astfel de consultări în termen de cel mult 30 de zile după aplicarea măsurii de salvagardare bilaterale.

- (2) În cazul în care consultările menționate la alineatul (1) nu conduc la obținerea unui acord privind compensația de liberalizare a comerțului în termen de 30 de zile de la începerea consultărilor, partea ale cărei mărfuri fac obiectul măsurii de salvagardare bilaterale poate suspenda aplicarea concesiilor care au efecte substanțial echivalente asupra comerțului celeilalte părți.
- (3) Partea ale cărei mărfuri fac obiectul măsurii de salvagardare bilaterale notifică în scris cealaltă parte cu cel puțin 30 de zile înainte de a suspenda aplicarea concesiilor în conformitate cu alineatul (2).
- (4) Obligația de a oferi compensații în temeiul alineatului (1) și dreptul de a suspenda aplicarea concesiunilor în temeiul alineatului (2):
- (a) nu pot fi exercitate pentru primele 24 de luni în care o măsură de salvagardare bilaterală este în vigoare, cu condiția ca măsura respectivă să fi fost aplicată ca urmare a unei creșteri absolute a importurilor și
 - (b) încetează la data încetării măsurii de salvagardare bilaterale.

ARTICOLUL 5.14

Intervalul de timp dintre două măsuri de salvagardare și aplicarea neparalelă a măsurilor de salvagardare

- (1) O parte nu aplică o măsură de salvagardare astfel cum este menționată în prezenta secțiune pentru importul unei mărfi care a făcut deja obiectul unei astfel de măsuri, cu excepția cazului în care s-a scurs o perioadă egală cu jumătate din perioada în care s-a aplicat măsura de salvagardare pentru perioada imediat precedentă. O măsură de salvagardare care a fost aplicată de mai multe ori pentru aceeași marfă nu poate fi prelungită cu încă doi ani, astfel cum se prevede la articolul 5.11 alineatul (1) litera (b).
- (2) O parte nu aplică, în privința aceleiași mărfi și în cursul aceleiași perioade:
 - (a) o măsură de salvagardare bilaterală sau o măsură de salvagardare bilaterală provizorie în temeiul prezentului acord și
 - (b) o măsură de salvagardare globală în conformitate cu articolul XIX din GATT 1994 și cu Acordul privind măsurile de salvagardare.

ARTICOLUL 5.15

Regiunile ultraperiferice¹ ale Uniunii Europene

- (1) În cazul în care o marfă originară din Chile este importată pe teritoriul uneia sau mai multor regiuni ultraperiferice ale Uniunii Europene în cantități atât de mari și în astfel de condiții încât cauzează sau amenință să cauzeze o deteriorare gravă a situației economice a regiunii ultraperiferice în cauză, Uniunea Europeană poate aplica, după examinarea soluțiilor alternative, în mod excepțional, măsuri de salvagardare bilaterale limitate la teritoriul regiunii în cauză.
- (2) În sensul alineatului (1), „deteriorare gravă” înseamnă dificultăți majore într-un sector economic care produce mărfuri similare sau direct concurente. Determinarea deteriorării grave se bazează pe factori obiectivi, inclusiv pe următoarele:
- (a) creșterea volumului importurilor, în termeni absoluți sau în raport cu producția internă și cu importurile din alte surse și

¹ La data intrării în vigoare a prezentului acord, regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene sunt: Guadelupa, Guyana Franceză, Martinica, Réunion, Mayotte, Saint-Martin, Insulele Azore, Madeira și Insulele Canare. Prezentul articol se aplică, de asemenea, unei țări sau unui teritoriu de peste mări care își schimbă statutul în cel de regiune ultraperiferică printr-o decizie a Consiliului European în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 355 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, de la data adoptării deciziei respective. În cazul în care, în urma procedurii respective, o regiune ultraperiferică a Uniunii Europene încetează să mai aibă acest statut, prezentul articol încetează să se aplice țării sau teritoriului de peste mări respectiv de la data deciziei Consiliului European în acest sens. Uniunea Europeană notifică Chile cu privire la orice schimbare survenită cu privire la teritoriile considerate regiuni ultraperiferice ale Uniunii Europene.

(b) efectul importurilor menționate la alineatul (1) asupra situației industriei sau a sectorului economic vizat, inclusiv, printre altele, asupra nivelului vânzărilor, a producției, a situației financiare și a ocupării forței de muncă.

(3) Fără a se aduce atingere alineatului (1), alte dispoziții din prezenta secțiune aplicabile măsurilor de salvagardare bilaterale se aplică, de asemenea, oricăror măsuri de salvagardare adoptate în temeiul prezentului articol. Orice mențiune referitoare la un „prejudiciu grav” din alte dispoziții ale prezentei secțiuni se interpretează ca „deteriorare gravă” atunci când se aplică în legătură cu regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene.

SUBSECȚIUNEA 2

NORME PROCEDURALE APLICABILE MĂSURILOR DE SALVGARDARE BILATERALE

ARTICOLUL 5.16

Legislația aplicabilă

Pentru aplicarea măsurilor de salvagardare bilaterale, autoritatea de investigație competentă a fiecărei părți respectă dispozițiile prezentei subsecțiuni. În cazurile care nu sunt reglementate de prezenta subsecțiune, autoritatea de investigație competentă aplică normele stabilite în temeiul legislației părții din care face parte autoritatea respectivă.

ARTICOLUL 5.17

Deschiderea unei proceduri de salvagardare

- (1) O autoritate de investigație competentă a unei părți poate deschide o procedură privind măsuri de salvagardare bilaterale („procedura de salvagardare”) la cererea scrisă¹ a industriei naționale sau în numele acesteia sau, în circumstanțe excepționale, din proprie inițiativă.
- (2) Se consideră că cererea a fost făcută de către sau în numele industriei naționale în cazul în care este susținută de producători naționali a căror producție colectivă reprezintă mai mult de 50 % din producția națională totală de mărfuri similare sau direct concurente, produse de partea din industria națională care își exprimă fie sprijinul, fie opoziția față de cerere. Cu toate acestea, o autoritate de investigație competentă nu deschide o investigație în cazul în care producătorii interni care își exprimă sprijinul pentru cerere reprezintă mai puțin de 25 % din producția internă totală de mărfuri similare sau direct concurente, produse de industria națională.
- (3) Odată ce o autoritate de investigație competentă a inițiat investigația, cererea scrisă menționată la alineatul (1) este pusă la dispoziția părților interesate, cu excepția informațiilor confidențiale pe care le conține.

¹ Pentru Uniunea Europeană, această cerere poate fi depusă de unul sau mai multe state membre în numele industriei naționale.

(4) După deschiderea unei proceduri de salvagardare, autoritatea de investigație competentă publică un aviz de deschidere a procedurii de salvagardare în jurnalul oficial al părții respective. Avizul va indica:

- (a) entitatea care a depus cererea scrisă, dacă este cazul;
- (b) marfa importată care face obiectul procedurii de salvagardare;
- (c) subpoziția și numărul poziției tarifare la care este clasificată marfa importată;
- (d) tipul de măsură propusă care urmează să fie aplicată;
- (e) audierea publică în temeiul articolului 5.20 litera (a) sau termenul în care părțile interesate pot depune o cerere de audiere în temeiul articolului 5.20 litera (b);
- (f) locul în care cererea scrisă și orice alte documente neconfidențiale depuse în cursul procedurii pot fi examinate și
- (g) numele, adresa și numărul de telefon ale biroului care trebuie contactat pentru informații suplimentare.

(5) În ceea ce privește o procedură de salvagardare inițiată în conformitate cu alineatul (1) pe baza unei cereri scrise, autoritatea de investigație competentă în cauză nu publică avizul prevăzut la alineatul (3) fără a evalua mai întâi cu atenție dacă cererea scrisă îndeplinește cerințele legislației sale interne și cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) și dacă include elemente de probă rezonabile care să demonstreze că importurile unei mărfi originare din cealaltă parte au crescut ca urmare a reducerii sau eliminării unei taxe vamale în temeiul prezentului acord și că aceste importuri cauzează sau amenință să cauzeze presupusul prejudiciu grav.

ARTICOLUL 5.18

Investigația

(1) O parte aplică o măsură de salvagardare bilaterală numai după ce a fost efectuată o investigație de către autoritatea sa de investigație competentă în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) și cu articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Acordul privind măsurile de salvagardare; în acest scop, articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Acordul privind măsurile de salvagardare sunt încorporate în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

(2) În cadrul investigației menționate la alineatul (1), partea respectă cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Acordul privind măsurile de salvagardare. În acest scop, articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Acordul privind măsurile de salvagardare este încorporate în prezentul acord și face parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

(3) În cazul în care o parte notifică, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol și cu articolul 3 alineatul (1) din Acordul privind măsurile de salvagardare, că aplică sau prelungește o măsură de salvagardare bilaterală, notificarea respectivă trebuie să includă:

- (a) elemente de probă privind existența unui prejudiciu grav sau a unei amenințări de prejudiciu grav cauzate de creșterea importurilor unei mărfi originare din cealaltă acord, ca urmare a reducerii sau eliminării unei taxe vamale în temeiul prezentului acord; investigația demonstrează, pe baza unor elemente de probă obiective, existența unei legături de cauzalitate între creșterea importurilor mărfii în cauză și prejudiciul grav sau amenințarea unui prejudiciu grav. Factorii cunoscuți, alții decât creșterea importurilor, sunt, de asemenea, examinați pentru a se asigura că prejudiciul grav sau amenințarea unui prejudiciu grav cauzat de acești alți factori nu este atribuit(a) creșterii importurilor;
- (b) o descriere precisă a mărfii originare care face obiectul măsurii de salvagardare bilaterale, inclusiv a poziției sau a subpoziției sale din cadrul codului SA, pe care se bazează listele de angajamente tarifare din anexa 2;
- (c) o descriere exactă a măsurii de salvagardare bilaterale;
- (d) data introducerii măsurii de salvagardare bilaterale, durata preconizată a acesteia și, dacă este cazul, un calendar pentru liberalizarea progresivă a măsurii, în conformitate cu articolul 5.11 alineatul (3) și
- (e) în cazul prelungirii unei măsuri de salvagardare bilaterale, elemente de probă care arată că industria națională în cauză se adaptează.

(4) La cererea unei părți a cărei marfă face obiectul unei proceduri de salvagardare în temeiul prezentei secțiuni, partea care desfășoară procedura respectivă inițiază consultări cu partea solicitantă pentru a examina o notificare în temeiul alineatului (1) sau orice anunț public sau raport emis de autoritatea de investigație competentă în legătură cu procedura de salvagardare.

(5) Fiecare parte se asigură că autoritatea sa de investigație competentă finalizează orice investigație în temeiul prezentului articol în termen de 12 luni de la data deschiderii acesteia.

ARTICOLUL 5.19

Informații confidențiale

(1) Orice informație de natură confidențială sau care este furnizată cu titlu confidențial este tratată ca fiind confidențială de către autoritatea de investigație competentă, dacă se prezintă motive întemeiate în acest sens. Astfel de informații nu sunt divulgate fără permisiunea părții interesate care le-a furnizat.

(2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt rugate să furnizeze rezumate neconfidențiale ale acestora sau, în cazul în care părțile respective precizează că informațiile nu pot fi rezumate, să prezinte motivele pentru care nu pot fi rezumate. Rezumatele trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite o înțelegere rezonabilă a conținutului informațiilor transmise cu titlu confidențial. Cu toate acestea, dacă autoritatea de investigație competentă constată că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și dacă partea interesată în cauză nu dorește nici să facă publice informațiile, nici să autorizeze divulgarea lor în mod generalizat sau sub formă de rezumat, autoritatea de investigație competentă poate să nu țină seama de aceste informații, cu excepția cazului în care se poate demonstra, într-un mod considerat satisfăcător de autoritatea respectivă, pe baza unor informații din surse adecvate, că informațiile sunt corecte.

ARTICOLUL 5.20

Audieri

În cursul fiecărei proceduri de salvagardare, autoritatea de investigație competentă:

- (a) organizează o audiere publică, după un preaviz rezonabil, pentru a permite tuturor părților interesate și oricărei asociații reprezentative a consumatorilor să se prezinte în persoană sau prin avocat pentru a prezenta elemente de probă și pentru a fi audiate cu privire la un prejudiciu grav sau la amenințarea cu producerea unui prejudiciu grav, precum și cu privire la măsurile reparatorii adecvate sau

- (b) oferă tuturor părților interesate posibilitatea de a fi audiate, în cazul în care acestea au depus o cerere scrisă, în termenul stabilit în avizul de deschidere menționat la articolul 5.17 alineatul (4), prin care să demonstreze că este posibil să fie afectate de rezultatul investigației și că există motive speciale pentru ca acestea să fie audiate oral.

ARTICOLUL 5.21

Notificări, examinare în cadrul Comitetului pentru comerț și publicări

(1) În cazul în care o parte consideră că există una dintre circumstanțele prevăzute la articolul 5.10 alineatul (1) sau la articolul 5.15 alineatul (1), aceasta înaintează de îndată chestiunea spre examinare Comitetului pentru comerț. Comitetul pentru comerț poate formula orice recomandare necesară pentru remedierea situațiilor apărute. În cazul în care Comitetul pentru comerț nu a formulat nicio recomandare în vederea remedierii circumstanțelor sau nu s-a ajuns la nicio altă soluție satisfăcătoare în termen de 30 de zile de la data la care partea sesizează Comitetul pentru comerț, partea importatoare poate adopta măsurile de salvagardare bilaterale adecvate pentru a remedia circumstanțele în conformitate cu prezenta secțiune.

(2) În sensul alineatului (1), partea importatoare furnizează părții exportatoare toate informațiile relevante, inclusiv elementele de probă privind existența unui prejudiciu grav sau a unei amenințări de producere a unui prejudiciu grav pentru producătorii interni ai mărfurilor similare și direct concurente, cauzat de creșterea importurilor, o descriere precisă a mărfii implicate și măsura de salvagardare bilaterală propusă, data propusă pentru instituire și durata preconizată.

(3) Partea care adoptă măsura de salvagardare bilaterală publică în jurnalul său oficial constatările și concluziile motivate la care a ajuns cu privire la toate aspectele pertinente de fapt și de drept, inclusiv descrierea produsului importat și a situației care a dus la instituirea de măsuri în conformitate cu articolul 5.10 alineatul (1) sau cu articolul 5.15 alineatul (1), legătura de cauzalitate dintre această situație și creșterea importurilor, precum și forma, nivelul și durata măsurilor.

ARTICOLUL 5.22

Acceptarea documentelor în limba engleză în cadrul procedurilor de salvagardare

Pentru a facilita depunerea documentelor în cadrul procedurilor de salvagardare, autoritatea de investigație competentă a părții responsabile de procedură acceptă documentele prezentate în limba engleză de către părțile interesate, cu condiția ca părțile respective să transmită ulterior, într-un termen mai lung stabilit de autoritatea competentă, o traducere a documentelor în limba procedurii de salvagardare.

CAPITOLUL 6

MĂSURI SANITARE ȘI FITOSANITARE

ARTICOLUL 6.1

Obiective

Prezentul capitol are ca obiective:

- (a) protejarea sănătății oamenilor, a animalelor și a plantelor pe teritoriile părților, facilitând în același timp comerțul între părți cu animale, produse de origine animală, plante, produse vegetale și alte produse care fac obiectul măsurilor sanitare și fitosanitare („SPS”), prin:
 - (i) îmbunătățirea transparenței, a comunicării și a cooperării dintre părți cu privire la măsurile SPS;
 - (ii) instituirea de mecanisme și proceduri pentru facilitarea comerțului și
 - (iii) continuarea punerii în aplicare a principiilor Acordului SPS;

- (b) cooperarea în cadrul forurilor multilaterale și în domeniul siguranței alimentare, al sănătății animalelor și al protecției plantelor și
- (c) cooperarea cu privire la alte chestiuni sanitare sau fitosanitare sau în cadrul altor foruri.

ARTICOLUL 6.2

Obligații multilaterale

Părțile își reafirmă drepturile și obligațiile asumate în temeiul Acordului OMC și în special în temeiul Acordului SPS. Aceste drepturi și obligații stau la baza activităților părților în temeiul prezentului capitol.

ARTICOLUL 6.3

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică:

- (a) tuturor măsurilor SPS, astfel cum sunt definite în anexa A la Acordul SPS, în măsura în care acestea afectează comerțul dintre părți;

- (b) cooperării în cadrul forurilor multilaterale recunoscute în cadrul Acordului SPS;
- (c) cooperării în domeniul siguranței alimentare, al sănătății animalelor și al protecției plantelor și
- (d) cooperării cu privire la orice alte aspecte sanitare și fitosanitare în cadrul oricăror alte foruri, după cum convin părțile.

ARTICOLUL 6.4

Definiții

În sensul prezentului capitol și al anexelor 6-A - 6-H:

- (a) se aplică definițiile din anexa A la Acordul SPS, precum și cele ale *Codex Alimentarius*, ale Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor și ale Convenției internaționale pentru protecția plantelor, încheiată la Roma la 17 noiembrie 1997 și
- (b) „zonă protejată” înseamnă, pentru un anumit organism dăunător reglementat, o parte geografică definită în mod oficial a teritoriului unei părți în care se știe că respectivul organism dăunător nu este stabilit în pofida condițiilor favorabile și a prezenței sale în alte părți ale teritoriului părții respective.

ARTICOLUL 6.5

Autorități competente

- (1) Autoritățile competente ale părților sunt autoritățile responsabile cu punerea în aplicare a măsurilor menționate în prezentul capitol, astfel cum se prevede în anexa 6-A.
- (2) În conformitate cu articolul 6.12, părțile se informează reciproc cu privire la orice modificare semnificativă în ceea ce privește structura, organizarea sau repartizarea competențelor autorităților lor competente.

ARTICOLUL 6.6

Recunoașterea statutului în ceea ce privește bolile și infecțiile animalelor și organismele dăunătoare

- (1) Următoarele dispoziții se aplică statutului în ceea ce privește bolile și infecțiile animalelor, inclusiv zoonozele:
 - (a) partea importatoare recunoaște, în scopuri comerciale, statutul în ceea ce privește sănătatea animală al părții exportatoare sau al regiunilor acesteia, astfel cum este stabilit de partea exportatoare în conformitate cu punctul 1 litera (a) subpunctul (i) din anexa 6-C, în ceea ce privește bolile animalelor specificate în anexa 6-B;

- (b) în cazul în care o parte consideră că teritoriul său sau oricare dintre regiunile sale are un statut special în ceea ce privește o boală specifică a animalelor, alta decât bolile animalelor menționate în anexa 6-B, aceasta poate solicita recunoașterea statutului respectiv în conformitate cu criteriile stabilite la punctul 3 din anexa 6-C; partea importatoare poate solicita garanții în ceea ce privește importurile de animale vii și de produse de origine animală care sunt adecvate statutului convenit al părții respective;
- (c) părțile recunosc că statutul teritoriilor sau al regiunilor sau statutul unui sector sau subsector al părților legat de prevalența sau incidența unei boli a animalelor, alta decât bolile animalelor prevăzute în anexa 6-B, sau de infecții ale animalelor sau de riscul asociat acestora, după caz, astfel cum sunt definite de organizațiile internaționale de standardizare recunoscute în cadrul Acordului SPS, constituie baza schimburilor comerciale dintre ele; partea importatoare poate, după caz, să solicite garanții în ceea ce privește importurile de animale vii și de produse de origine animală care sunt adecvate statutului definit al părții respective, în conformitate cu recomandările organizațiilor de standardizare și
- (d) fără a se aduce atingere articolelor 6.9 și 6.15 și cu excepția cazului în care partea importatoare ridică o obiecție explicită și solicită informații de sprijin sau suplimentare, consultări sau verificări în conformitate cu articolele 6.11 și 6.14, fiecare parte adoptă, fără întârzieri nejustificate, măsurile legislative și administrative necesare pentru a permite comerțul în temeiul literelor (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

- (2) Următoarele dispoziții se aplică organismelor dăunătoare:
- (a) părțile recunosc, în scopuri comerciale, statutul în ceea ce privește organismele dăunătoare pentru organismele dăunătoare specificate în anexa 6-B și
 - (b) fără a se aduce atingere articolelor 6.9 și 6.15 și cu excepția cazului în care partea importatoare ridică o obiecție explicită și solicită informații de sprijin sau suplimentare, consultări sau verificări în conformitate cu articolele 6.11 și 6.14, fiecare parte adoptă, fără întârzieri nejustificate, măsurile legislative și administrative necesare pentru a permite comerțul în temeiul literei (a) de la prezentul alineat.

ARTICOLUL 6.7

Recunoașterea deciziilor de regionalizare în ceea ce privește bolile și infecțiile animalelor și dăunătorii

- (1) Părțile recunosc conceptul de regionalizare și îl aplică comerțului dintre ele.
- (2) Deciziile de regionalizare în ceea ce privește bolile animalelor și peștilor enumerate în apendicele 6-B-1 și organismele dăunătoare enumerate în apendicele 6-B-2 se adoptă în conformitate cu anexa 6-C.

(3) În ceea ce privește bolile animalelor și în conformitate cu articolul 6.14, partea exportatoare care solicită recunoașterea de către partea importatoare a unei decizii de regionalizare notifică măsurile sale de stabilire a regionalizării cu o explicație completă și cu date justificative pentru determinările și deciziile sale.

(4) Fără a se aduce atingere articolului 6.15 și cu excepția cazului în care partea importatoare ridică o obiecție explicită și solicită informații suplimentare, consultări sau verificări în conformitate cu articolele 6.11 și 6.14 în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea deciziei de regionalizare, părțile consideră decizia respectivă ca fiind acceptată.

(5) Consultările menționate la alineatul (4) din prezentul articol au loc în conformitate cu articolul 6.14 alineatul (2). Partea importatoare evaluează informațiile suplimentare în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea informațiilor suplimentare. Verificarea menționată la alineatul (4) din prezentul articol se efectuează în conformitate cu articolul 6.11 și în termen de 25 de zile lucrătoare de la primirea cererii de verificare.

(6) În ceea ce privește dăunătorii, fiecare parte se asigură că comerțul cu plante, produse vegetale și alte produse ține seama de statutul în ceea ce privește organismele dăunătoare recunoscut de cealaltă parte. Partea exportatoare care solicită recunoașterea unei decizii de regionalizare de către cealaltă parte notifică celeilalte părți măsurile și deciziile sale, în conformitate cu standardele internaționale relevante pentru măsuri fitosanitare ale Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură („FAO”), inclusiv standardul 4 „Cerințe pentru stabilirea zonelor indemne de dăunători”, standardul 8 „Determinarea statutului unei zone în ceea ce privește organismele dăunătoare” și alte standarde internaționale pentru măsuri fitosanitare considerate adecvate de către părți. Fără a se aduce atingere articolului 6.15 și cu excepția cazului în care una dintre părți ridică o obiecție explicită și solicită informații suplimentare, consultări sau verificări în conformitate cu articolele 6.11 și 6.14 în termen de trei luni de la primirea deciziei de regionalizare, părțile consideră decizia respectivă ca fiind acceptată.

(7) Consultările menționate la alineatul (4) din prezentul articol au loc în conformitate cu articolul 6.14 alineatul (2). Partea importatoare evaluează orice informații suplimentare în termen de trei luni de la primirea lor. Fiecare parte efectuează verificarea menționată la alineatul (4) din prezentul articol în conformitate cu articolul 6.11 și în termen de 12 luni de la primirea unei cereri de verificare, ținând seama de caracteristicile biologice ale dăunătorilor și ale culturii în cauză.

(8) După finalizarea procedurilor prevăzute la alineatele (2)-(7) și fără a se aduce atingere articolului 6.15 din prezentul articol, fiecare parte adoptă, fără întârzieri nejustificate, măsurile legislative și administrative necesare pentru a permite comerțul pe această bază.

ARTICOLUL 6.8

Recunoașterea echivalenței

- (1) Părțile pot recunoaște echivalența pentru o măsură individuală, un grup de măsuri sau sisteme aplicabile unui sector sau subsector.
- (2) În vederea recunoașterii echivalenței, părțile urmează procesul de consultare menționat la alineatul (3). Acest proces include demonstrarea obiectivă a echivalenței de către partea exportatoare și evaluarea obiectivă a demonstrației respective de către partea importatoare, în vederea unei posibile recunoașteri a echivalenței de către partea importatoare.
- (3) În termen de trei luni de la primirea de către partea importatoare a unei cereri a părții exportatoare de recunoaștere a echivalenței uneia sau mai multor măsuri care afectează unul sau mai multe sectoare sau subsectoare, părțile inițiază un proces de consultare, care include etapele prevăzute în anexa 6-E. În cazul mai multor cereri din partea părții exportatoare, părțile convin, la cererea părții importatoare, în cadrul subcomitetului menționat la articolul 6.16, asupra unui calendar în conformitate cu care părțile inițiază procesul menționat la prezentul alineat.
- (4) Cu excepția cazului în care se convine altfel, partea importatoare finalizează evaluarea echivalenței, astfel cum se prevede în anexa 6-E, în termen de cel mult 180 de zile de la primirea din partea părții exportatoare a demonstrației sale de echivalență, astfel cum se prevede în anexa respectivă. Ca excepție în cazul culturilor sezoniere, este justificat să se finalizeze evaluarea echivalenței la o dată ulterioară, dacă acest lucru este necesar pentru a permite verificarea măsurilor fitosanitare pe parcursul unei perioade adecvate de creștere a unei culturi.

(5) Sectoarele sau subsectoarele prioritare ale fiecărei părți pentru care poate fi inițiat un proces de consultare, astfel cum se menționează la alineatul (3), trebuie stabilite, după caz, în ordinea priorității, în appendicele 6-E-1. Subcomitetul menționat la articolul 6.16 poate recomanda Consiliului pentru comerț să modifice lista respectivă, inclusiv ordinea priorității.

(6) Partea importatoare poate retrage sau suspenda recunoașterea echivalenței, pe baza unei modificări de către una dintre părți a măsurilor care afectează echivalența în cauză, cu condiția respectării următoarelor proceduri:

- (a) în conformitate cu articolul 6.13, partea exportatoare informează partea importatoare cu privire la orice modificare propusă a unei măsuri a părții exportatoare pentru care este recunoscută echivalența și cu privire la efectul probabil al modificării propuse asupra echivalenței respective; în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea informațiilor respective, partea importatoare informează partea exportatoare dacă echivalența respectivă va continua sau nu să fie recunoscută pe baza modificării propuse și
- (b) în conformitate cu articolul 6.13, partea importatoare informează partea exportatoare cu privire la orice modificare propusă a unei măsuri a părții importatoare pe care s-a bazat recunoașterea echivalenței și cu privire la efectul probabil al modificării propuse asupra recunoașterii echivalenței; în cazul în care partea importatoare nu continuă să recunoască această echivalență, părțile pot stabili de comun acord condițiile pentru reinițierea procesului menționat la alineatul (3) pe baza modificării propuse.

(7) Fără a se aduce atingere articolului 6.15, partea importatoare nu retrage și nu suspendă recunoașterea echivalenței înainte de intrarea în vigoare a modificării propuse de oricare dintre părți.

(8) Recunoașterea, retragerea sau suspendarea recunoașterii echivalenței rămâne exclusiv în sarcina părții importatoare, care hotărăște conform cadrului său administrativ și legislativ, inclusiv în ceea ce privește plantele, produsele vegetale și alte produse, potrivit comunicărilor în conformitate cu standardul internațional pentru măsuri fitosanitare al FAO nr. 13 „Orientări pentru notificarea neconformității și a acțiunilor de urgență”, precum și cu alte standarde internaționale pentru măsuri fitosanitare, după caz. Partea importatoare furnizează părții exportatoare o explicație scrisă completă și datele justificative cu privire la determinările și deciziile vizate de prezentul articol. În caz de nerekunoaștere, retragere sau suspendare a recunoașterii echivalenței, partea importatoare informează partea exportatoare cu privire la condițiile de reinițiere a procesului menționat la alineatul (3).

ARTICOLUL 6.9

Transparență și condiții comerciale

(1) Părțile aplică condiții generale de import. Fără a se aduce atingere deciziilor luate în conformitate cu articolul 6.7, condițiile de import ale părții importatoare sunt aplicabile întregului teritoriu al părții exportatoare. În conformitate cu articolul 6.13, partea importatoare informează partea exportatoare cu privire la cerințele sale sanitare și fitosanitare la import. Această informare include, după caz, modelele de certificate sau atestate oficiale solicitate de partea importatoare.

(2) Pentru notificarea modificărilor sau a propunerilor de modificare a condițiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol, fiecare parte respectă articolul 7 și anexa B la Acordul SPS și deciziile ulterioare adoptate de Comitetul pentru măsuri sanitare și fitosanitare al OMC. Fără a se aduce atingere articolului 6.15, partea importatoare ia în considerare timpul de transport între teritoriile părților atunci când stabilește data intrării în vigoare a oricăror modificări ale condițiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) În cazul în care partea importatoare nu respectă cerințele de notificare menționate la alineatul (2), aceasta continuă să accepte, timp de 30 de zile de la data intrării în vigoare a modificării în cauză, orice certificat sau atestat care garantează condițiile de import aplicabile înainte de modificarea respectivă.

(4) Atunci când acordă acces pe piață unuia sau mai multor sectoare sau subsectoare ale Uniunii Europene în conformitate cu condițiile menționate la alineatul (1), Chile aprobă orice cerere de export ulterioară depusă de statele membre pe baza unui dosar complet de informații aflat la dispoziția Comisiei Europene, cunoscut sub denumirea de profil de țară, cu excepția cazului în care Chile solicită informații suplimentare în circumstanțe specifice limitate, atunci când se consideră necesar.

(5) În termen de 90 de zile de la recunoașterea echivalenței în conformitate cu articolul 6.8, o parte ia măsurile legislative și administrative necesare pentru punerea în aplicare a acestei recunoașteri a echivalenței pentru a permite comerțul între părți în sectoarele și subsectoarele în care partea importatoare recunoaște toate măsurile SPS ale părții exportatoare ca fiind echivalente. Pentru animalele, produsele de origine animală, plantele, produsele vegetale și alte produse care fac obiectul măsurilor SPS în cauză, modelul de certificat oficial sau de document oficial solicitat de partea importatoare poate fi înlocuit cu un certificat în conformitate cu anexa 6-H.

(6) Pentru produsele menționate la alineatul (5) din sectoarele sau subsectoarele pentru care una sau o parte a măsurilor, dar nu toate măsurile sunt recunoscute ca fiind echivalente, părțile continuă schimburile comerciale reciproce pe baza respectării condițiilor menționate la alineatul (1). La cererea părții exportatoare, se aplică alineatul (8).

(7) În sensul prezentului capitol, partea importatoare nu condiționează importurile de produse ale celeilalte părți de obținerea unor licențe de import.

(8) În ceea ce privește condițiile generale de import care afectează comerțul dintre părți, părțile inițiază, la cererea părții exportatoare, consultări în conformitate cu articolul 6.14, pentru a stabili condiții de import alternative sau suplimentare pentru partea importatoare. Dacă este cazul, părțile își bazează respectivele condiții alternative sau suplimentare de import pe măsurile părții exportatoare recunoscute ca fiind echivalente de către partea importatoare. În cazul în care părțile convin asupra unor condiții de import alternative sau suplimentare, partea importatoare adoptă, în termen de 90 de zile de la stabilirea lor, măsurile legislative sau administrative necesare pentru a permite importurile pe această bază.

(9) În ceea ce privește importurile de animale, produse provenite de la animale, produse de origine animală și subproduse de origine animală, partea importatoare aprobă, la cererea părții exportatoare însoțită de garanțiile corespunzătoare, fără inspecție prealabilă și în conformitate cu anexa 6-D, unități situate pe teritoriul părții exportatoare. Cu excepția cazului în care partea exportatoare solicită informații suplimentare, partea importatoare adoptă, în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii de aprobare însoțită de garanțiile corespunzătoare, măsurile legislative sau administrative necesare pentru a permite importurile pe această bază.

(10) Lista inițială a unităților este aprobată de o parte în conformitate cu anexa 6-D.

(11) La cererea unei părți, cealaltă parte furnizează o explicație completă și date justificative pentru determinările și deciziile care intră sub incidența prezentului articol.

ARTICOLUL 6.10

Proceduri de certificare

(1) În sensul procedurilor de certificare, părțile respectă principiile și criteriile stabilite în anexa 6-H.

(2) O parte eliberează certificatele sau documentele oficiale menționate la articolul 6.9 alineatele (1) și (4), astfel cum se prevede în anexa 6-H.

(3) Subcomitetul menționat la articolul 6.16 poate recomanda Comitetului pentru comerț sau Consiliului pentru comerț să adopte o decizie de stabilire a normelor care trebuie urmate în cazul certificării electronice sau al retragerii sau înlocuirii certificatelor.

ARTICOLUL 6.11

Verificare

- (1) În scopul punerii efective în aplicare a prezentului capitol, fiecare parte are dreptul:
 - (a) să efectueze, în conformitate cu orientările stabilite în anexa 6-F, o verificare integrală sau parțială a programului total de control al autorităților competente ale celeilalte părți; cheltuielile aferente acestei verificări sunt suportate de partea care efectuează verificarea;
 - (b) de la o dată care urmează să fie stabilită de către părți, să solicite celeilalte părți, integral sau parțial, programul total de control al părții respective și un raport privind rezultatele controalelor efectuate în cadrul programului respectiv și
 - (c) în ceea ce privește testele de laborator aferente produselor de origine animală, să solicite ca cealaltă parte să participe la programul periodic de teste comparative pentru teste specifice organizate de laboratorul de referință al părții solicitante; costurile legate de această participare sunt suportate de partea participantă.
- (2) Oricare dintre părți poate împărtăși rezultatele și concluziile verificărilor sale unor țări terțe și le poate pune la dispoziția publicului.

- (3) Subcomitetul menționat la articolul 6.16 poate recomanda Consiliului pentru comerț să modifice anexa 6-F, ținând seama în mod corespunzător de activitățile relevante desfășurate de organizațiile internaționale.
- (4) Rezultatele verificărilor menționate la prezentul articol pot contribui la măsurile luate de o parte sau de părți menționate la articolele 6.6, 6.7, 6.8, 6.9 și 6.12.

ARTICOLUL 6.12

Controale la import și taxe de inspecție

- (1) Controalele la import efectuate de partea importatoare asupra transporturilor provenite din partea exportatoare respectă principiile stabilite în anexa 6-G. Rezultatele acestor controale pot contribui la procesul de verificare menționat la articolul 6.11.
- (2) Frecvența controalelor fizice la import aplicate de fiecare parte este stabilită în anexa 6-G. Subcomitetul menționat la articolul 6.16 poate recomanda Consiliului pentru comerț să modifice anexa 6-G.
- (3) O parte se poate abate de la frecvența stabilită în anexa 6-G în limitele competențelor sale și în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, ca urmare a progreselor realizate în conformitate cu articolele 6.8 și 6.9 sau ca urmare a verificărilor, a consultărilor sau a altor măsuri prevăzute în prezentul capitol.

(4) Taxele de inspecție nu trebuie să depășească costurile suportate de autoritatea competentă pentru efectuarea controalelor la import și să fie echitabile în raport cu taxele percepute pentru inspecția produselor naționale similare.

(5) Partea importatoare informează partea exportatoare cu privire la orice modificare, oferind inclusiv motivele modificării respective, adusă măsurilor care afectează controalele la import și taxele de inspecție, precum și cu privire la orice modificare semnificativă a procedurii administrative pentru controalele respective.

(6) Pentru produsele menționate la articolul 6.9 alineatul (5), părțile pot conveni să reducă reciproc frecvența controalelor fizice la import.

(7) Subcomitetul poate recomanda Consiliului pentru comerț condițiile de aprobare a controalelor la import ale fiecărei părți, în vederea adaptării frecvenței acestora sau a înlocuirii lor, pentru ca acestea să fie aplicabile de la o anumită dată. Condițiile respective sunt incluse în anexa 6-G printr-o decizie a Consiliului pentru comerț. Începând cu această dată, părțile își pot aproba reciproc controalele la import pentru anumite produse în vederea reducerii frecvenței acestora sau a înlocuirii lor.

ARTICOLUL 6.13

Schimbul de informații

- (1) Părțile desfășoară în mod sistematic schimburi de informații relevante pentru punerea în aplicare a prezentului capitol, pentru a elabora standarde, pentru a furniza asigurări, pentru a institui o încredere reciprocă și pentru a demonstra eficacitatea programelor controlate. Dacă este cazul, schimbul de informații poate include un schimb de funcționari.
- (2) Părțile desfășoară, de asemenea, schimburi de informații cu privire la alte subiecte relevante, inclusiv:
 - (a) evenimente semnificative privind produsele reglementate de prezentul capitol, inclusiv schimbul de informații prevăzut la articolele 6.8 și 6.9;
 - (b) rezultatele procedurilor de verificare prevăzute la articolul 6.11;
 - (c) rezultatele controalelor la import prevăzute la articolul 6.12 în cazul transporturilor respinse sau neconforme de animale și produse de origine animală;
 - (d) avize științifice relevante pentru prezentul capitol și elaborate sub responsabilitatea unei părți și
 - (e) alerte rapide relevante pentru comerț care intră în domeniul de aplicare al prezentului capitol.

(3) O parte prezintă documente sau date științifice forumului științific relevant pentru a justifica orice opinie sau afirmație formulată cu privire la o chestiune care decurge din prezentul capitol, în vederea evaluării în timp util. Rezultatele acestei evaluări sunt puse la dispoziția părților.

(4) Atunci când informațiile menționate la prezentul articol au fost puse la dispoziție de către o parte printr-o notificare adresată OMC în conformitate cu articolul 7 din Acordul SPS și anexa B la acesta sau pe site-ul său oficial, accesibil publicului și gratuit, se consideră că schimbul informațiilor prevăzute la prezentul articol a avut loc.

(5) În cazul organismelor dăunătoare care prezintă un pericol cunoscut și imediat pentru o parte, comunicarea directă către partea respectivă se trimite prin poștă sau e-mail. Părțile respectă orientările furnizate de standardul internațional pentru măsuri fitosanitare nr. 17 al FAO „Raportarea dăunătorilor”.

(6) Părțile fac schimb de informații menționate la prezentul articol prin e-mail, fax sau poștă.

ARTICOLUL 6.14

Notificare și consultări

- (1) O parte notifică celeilalte părți, în termen de două zile lucrătoare de la apariția oricărui risc grav sau semnificativ pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor, incluzând urgențele legate de controlul alimentelor sau situațiile în care există un risc clar identificat de efecte grave asupra sănătății asociate consumului de produse animale sau vegetale, riscul respectiv și, în special, următoarele:
- (a) măsurile care afectează deciziile de regionalizare menționate la articolul 6.7;
 - (b) prezența sau evoluția unei boli a animalelor sau a unui organism dăunător dintre cele enumerate în anexa 6-B;
 - (c) constatări de importanță epidemiologică sau riscuri asociate importante în ceea ce privește bolile animalelor și dăunătorii care nu sunt enumerați în anexa 6-B sau care sunt boli noi ale animalelor sau dăunători noi și
 - (d) măsuri suplimentare care depășesc cadrul cerințelor de bază ale măsurilor lor sanitare luate pentru a controla sau a eradica bolile animalelor sau dăunătorii sau pentru a proteja sănătatea publică, precum și orice modificări ale politicilor profilactice, inclusiv ale politicilor de vaccinare.

(2) În cazul în care o parte are motive serioase de îngrijorare cu privire la un risc pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor, partea respectivă poate solicita consultări cu cealaltă parte cu privire la situația în cauză. Consultările respective au loc cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 13 zile lucrătoare de la data solicitării. În cadrul acestor consultări, fiecare parte depune eforturi pentru a furniza toate informațiile necesare pentru a evita perturbarea comerțului și pentru a ajunge la o soluție reciproc acceptabilă, compatibilă cu protecția sănătății oamenilor, a animalelor sau a plantelor.

(3) O parte poate solicita ca consultările menționate la alineatul (2) din prezentul articol să se desfășoare prin videoconferință sau prin audioconferință. Partea solicitantă pregătește procesul-verbal al consultărilor, care este supus aprobării părților. În sensul acestei aprobări, se aplică articolul 6.13 alineatul (6).

ARTICOLUL 6.15

Clauza de salvagardare

(1) În cazul în care partea exportatoare adoptă măsuri interne pentru a controla o cauză care ar putea constitui un risc grav pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor, partea respectivă, fără a aduce atingere alineatului (2), ia măsuri echivalente pentru a preveni introducerea riscului pe teritoriul părții importatoare.

(2) Partea importatoare poate, din cauza unui risc grav pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor, să adopte măsurile provizorii necesare pentru protecția sănătății oamenilor, a animalelor sau a plantelor. Pentru mărfurile care sunt transportate între părți atunci când se aplică astfel de măsuri provizorii, partea importatoare ia în considerare soluția cea mai adecvată și proporțională pentru a evita perturbările inutile ale comerțului.

(3) Partea care ia măsurile menționate la prezentul articol notifică acest lucru celeilalte părți în termen de o zi lucrătoare de la decizia de a pune în aplicare măsurile respective. La cererea uneia dintre părți și în conformitate cu articolul 6.14 alineatul (2), părțile desfășoară consultări cu privire la situația în cauză în termen de 13 zile lucrătoare de la notificare. Părțile țin seama în mod corespunzător de orice informații furnizate în cursul acestor consultări și depun eforturi pentru a evita perturbarea inutilă ale comerțului, luând în considerare, dacă este cazul, rezultatul consultărilor în temeiul articolului 6.14 alineatul (2).

ARTICOLUL 6.16

Subcomitetul pentru măsuri sanitare și fitosanitare

(1) Subcomitetul pentru măsuri sanitare și fitosanitare („subcomitetul”), înființat în conformitate cu articolul 33.4 alineatul (1), este compus din reprezentanți ai părților cu responsabilități în ceea ce privește aspectele sanitare și fitosanitare.

(2) Subcomitetul:

- (a) monitorizează punerea în aplicare și analizează aspectele legate de prezentul capitol și examinează toate aspectele care pot apărea în legătură cu punerea sa în aplicare și
- (b) formulează recomandări Consiliului pentru comerț cu privire la modificarea anexelor în conformitate cu articolul 33.1 alineatul (6) litera (a), în special având în vedere progresele înregistrate în cadrul consultărilor și al procedurilor prevăzute în prezentul capitol.

(3) Subcomitetul convine asupra acțiunilor care trebuie întreprinse în vederea atingerii obiectivelor din prezentul capitol. Subcomitetul stabilește obiective și jaloane pentru acțiunile respective. Subcomitetul evaluează rezultatele acțiunilor respective.

(4) Subcomitetul poate recomanda Consiliului pentru comerț sau Comitetului pentru comerț, în conformitate cu articolul 33.4 alineatul (2), să înființeze grupuri de lucru tehnice, dacă este cazul, formate din reprezentanți la nivel de experți ai fiecărei părți, care să identifice și să abordeze problemele tehnice și științifice care decurg din aplicarea prezentului capitol.

(5) Subcomitetul poate recomanda Consiliului pentru comerț sau Comitetului pentru comerț să adopte o decizie privind un regulament de procedură specific pentru acest subcomitet, având în vedere caracterul specific al aspectelor SPS.

ARTICOLUL 6.17

Cooperarea în cadrul forurilor multilaterale

- (1) Părțile promovează cooperarea în cadrul forurilor multilaterale relevante în domeniul SPS, în special în cadrul organismelor internaționale de standardizare recunoscute în cadrul Acordului SPS.
- (2) Subcomitetul instituit în temeiul articolului 6.16 este forumul relevant pentru schimbul de informații și cooperarea cu privire la aspectele menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

ARTICOLUL 6.18

Cooperarea în domeniul siguranței alimentare, al sănătății animalelor și al protecției plantelor

- (1) Părțile depun eforturi pentru a facilita cooperarea științifică între organisme responsabile cu evaluarea științifică în domeniul siguranței alimentare, al sănătății animale și al protecției plantelor.
- (2) Subcomitetul poate recomanda Consiliului pentru comerț sau Comitetului pentru comerț, în conformitate cu articolul 33.4 alineatul (2), să instituie un grup de lucru tehnic privind cooperarea științifică, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol („grupul de lucru”), format din reprezentanți la nivel de experți ai organismelor științifice menționate la alineatul (1), numiți de fiecare parte.

- (3) Consiliul pentru comerț sau Comitetul pentru comerț care instituie grupul de lucru definește mandatul, sfera de activitate și programul de lucru al grupului de lucru respectiv.
- (4) Grupul de lucru poate face schimb de informații, inclusiv cu privire la:
- (a) informații științifice și tehnice și
 - (b) colectarea datelor.
- (5) Activitatea desfășurată de grupul de lucru nu afectează independența agențiilor naționale sau regionale ale fiecărei părți.
- (6) Fiecare parte se asigură că reprezentanții numiți în conformitate cu alineatul (2) nu sunt afectați de conflicte de interese în temeiul legislației fiecărei părți.

ARTICOLUL 6.19

Aplicarea teritorială pentru Uniunea Europeană

(1) Prin derogare de la articolul 33.8, pentru Uniunea Europeană, prezentul capitol se aplică teritoriilor statelor membre, astfel cum se prevede în anexa I la Regulamentul (UE) 2017/625¹, iar în ceea ce privește plantele, produsele vegetale și alte produse, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/2031².

(2) Părțile înțeleg că, în ceea ce privește teritoriul Uniunii Europene, se ține seama de specificitatea acestuia, iar Uniunea Europeană este recunoscută ca entitate unică.

¹ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO UE L 95, 7.4.2017, p. 1).

² Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO UE L 317, 23.11.2016, p. 4).

CAPITOLUL 7

COOPERAREA PRIVIND SISTEMELE ALIMENTARE DURABILE

ARTICOLUL 7.1

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol este de a stabili o cooperare strânsă în vederea angajării în tranziția către durabilitatea sistemelor lor alimentare respective. Părțile recunosc importanța consolidării politicilor și a definirii programelor care contribuie la dezvoltarea unor sisteme alimentare durabile, favorabile incluziunii, sănătoase și reziliente, precum și a rolului comerțului în atingerea acestui obiectiv.

ARTICOLUL 7.2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică cooperării dintre părți în vederea îmbunătățirii durabilității sistemelor lor alimentare.

(2) Prezentul capitol stabilește dispoziții pentru cooperarea cu privire la aspecte specifice ale sistemelor alimentare durabile, printre care:

- (a) durabilitatea lanțului alimentar și reducerea pierderilor și a risipei de alimente;
- (b) combaterea fraudei alimentare în cadrul lanțului alimentar;
- (c) bunăstarea animalelor;
- (d) combaterea rezistenței la antimicrobiene; și
- (e) reducerea utilizării îngrășămintelor și a pesticidelor chimice pentru care o evaluare a riscurilor a arătat că acestea prezintă riscuri inacceptabile pentru sănătate sau pentru mediu.

(3) Prezentul capitol se aplică, de asemenea, cooperării dintre părți în cadrul forurilor multilaterale.

(4) Prezentul capitol se aplică fără a se aduce atingere aplicării altor capitole referitoare la sistemele alimentare sau la durabilitate, în special capitolele 6, 9 și 26.

ARTICOLUL 7.3

Definiții

- (1) În sensul prezentului capitol:
 - (a) „lanț alimentar” înseamnă toate etapele, de la producția primară până la vânzarea către consumatorul final, inclusiv producția, prelucrarea, fabricarea, transportul, importul, depozitarea, distribuția și vânzarea către consumatorul final;
 - (b) „producție primară” înseamnă producția, creșterea sau cultivarea de produse primare, inclusiv recoltarea, mulsul și producția de animale de fermă înainte de sacrificare, precum și vânătoarea și pescuitul și recoltarea produselor sălbatice și
 - (c) „sistem alimentar durabil” înseamnă un sistem alimentar care furnizează alimente sigure, nutritive și suficiente pentru toți, fără a compromite bazele economice, sociale și de mediu necesare pentru a genera securitate alimentară și nutriție pentru generațiile viitoare; un astfel de sistem alimentar durabil:
 - (i) este profitabil (durabilitate economică);
 - (ii) are beneficii ample pentru societate (durabilitate socială) și
 - (iii) are un impact pozitiv sau neutru asupra mediului natural, inclusiv asupra schimbărilor climatice (durabilitatea mediului).

ARTICOLUL 7.4

Durabilitatea lanțului alimentar și reducerea pierderilor și a risipei de alimente

- (1) Părțile recunosc interconexiunea dintre sistemele alimentare actuale și schimbările climatice. Părțile cooperează pentru a reduce efectele negative ale sistemelor alimentare asupra mediului și a climei, precum și pentru a consolida reziliența acestor sisteme.
- (2) Părțile recunosc că pierderile și risipa de alimente au un impact negativ asupra dimensiunii sociale, economice și de mediu a sistemelor alimentare.
- (3) Părțile cooperează în domenii printre care se pot număra:
 - (a) producția alimentară durabilă, inclusiv agricultura, creșterea gradului de bunăstare a animalelor, promovarea agriculturii ecologice și reducerea utilizării antimicrobienelelor, îngrășămintelor și pesticidelor chimice pentru care o evaluare a riscurilor arată că acestea prezintă un risc inacceptabil pentru sănătate sau pentru mediu;
 - (b) durabilitatea lanțului alimentar, inclusiv producția alimentară, metodele și practicile de prelucrare;
 - (c) o alimentație sănătoasă și sustenabilă, care să reducă amprenta de carbon a consumului;
 - (d) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ale sistemelor alimentare, creșterea absorbanților de carbon și inversarea declinului biodiversității;

- (e) inovarea și tehnologiile care contribuie la adaptarea și reziliența la impactul schimbărilor climatice;
 - (f) elaborarea unor planuri de urgență pentru a asigura securitatea aprovizionării cu alimente în perioade de criză și
 - (g) reducerea pierderilor și a risipei de alimente în conformitate cu obiectivul de dezvoltare durabilă 12.3, definit în Agenda 2030.
- (4) Cooperarea în temeiul prezentului articol poate include schimbul de informații, expertiză și experiență, precum și cooperarea în domeniul cercetării și inovării.

ARTICOLUL 7.5

Combaterea fraudei în cadrul lanțului alimentar

- (1) Părțile recunosc că fraudă poate afecta siguranța lanțului alimentar, poate pune în pericol durabilitatea sistemelor alimentare și poate compromite practicile comerciale loiale, încrederea consumatorilor și reziliența piețelor alimentare.

- (2) Părțile cooperează pentru a detecta și a evita fraudă în cadrul lanțului alimentar prin:
- (a) schimbul de informații și de experiență pentru a îmbunătăți detectarea și combaterea fraudei în cadrul lanțului alimentar și
 - (b) furnizarea de asistență necesară pentru a colecta dovezi cu privire la practicile care sunt sau par a fi neconforme cu normele lor sau care prezintă un risc pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor sau pentru mediu sau care induc în eroare consumatorii.

ARTICOLUL 7.6

Bunăstarea animalelor

- (1) Părțile recunosc că animalele sunt ființe sensibile și că utilizarea animalelor în sistemele de producție alimentară implică responsabilitatea asigurării bunăstării lor. Părțile respectă condițiile comerciale pentru animalele de fermă și produsele de origine animală care vizează protejarea bunăstării animalelor.
- (2) Părțile urmăresc să ajungă la o înțelegere comună cu privire la standardele internaționale în materie de bunăstare a animalelor ale Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor („OMSA”).
- (3) Părțile cooperează în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a standardelor de bunăstare a animalelor în fermă, în timpul transportului, precum și la sacrificarea și uciderea animalelor, în conformitate cu legislația proprie.

- (4) Părțile își consolidează colaborarea în materie de cercetare în domeniul bunăstării animalelor pentru a elabora în continuare standarde de bunăstare a animalelor bazate pe date științifice.
- (5) Subcomitetul menționat la articolul 7.8 poate aborda și alte aspecte din domeniul bunăstării animalelor.
- (6) Părțile fac schimb de informații, expertiză și experiență în domeniul bunăstării animalelor.
- (7) Părțile cooperează în cadrul OMSA și pot coopera în cadrul altor foruri internaționale, cu scopul de a promova elaborarea în continuare de standarde și de bune practici în materie de bunăstare a animalelor, precum și punerea în aplicare a acestora.
- (8) În conformitate cu articolul 33.4 alineatul (2), Consiliul pentru comerț sau Comitetul pentru comerț poate institui un grup de lucru tehnic pentru a sprijini subcomitetul menționat la articolul 7.8 în punerea în aplicare a prezentului articol.

ARTICOLUL 7.7

Combaterea rezistenței la antimicrobiene

- (1) Părțile recunosc că rezistența la antimicrobiene reprezintă o amenințare gravă la adresa sănătății umane și animale și că utilizarea antimicrobienelor, în special utilizarea lor abuzivă și excesivă la animale contribuie la dezvoltarea globală a rezistenței la antimicrobiene și reprezintă un risc major pentru sănătatea publică. Părțile recunosc că natura acestei amenințări necesită o abordare transnațională.
- (2) Fiecare parte elimină treptat utilizarea medicamentelor antimicrobiene ca promotori de creștere.
- (3) În conformitate cu abordarea de tip „O singură sănătate”, fiecare parte:
 - (a) ține seama de orientările, standardele, recomandările și acțiunile existente și viitoare elaborate în cadrul organizațiilor internaționale relevante pentru elaborarea de inițiative și planuri naționale menite să promoveze utilizarea prudentă și responsabilă a antimicrobienelor în producția animalieră și în practica veterinară;
 - (b) promovează, în cazurile în care părțile decid de comun acord, utilizarea responsabilă și prudentă a antimicrobienelor, inclusiv reducerea utilizării antimicrobienelor în producția animalieră și eliminarea treptată a utilizării antimicrobienelor ca promotori de creștere în producția animalieră și
 - (c) sprijină elaborarea și punerea în aplicare a unor planuri de acțiune internaționale privind combaterea rezistenței la antimicrobiene, în cazul în care părțile consideră că acest lucru este adecvat.

(4) În conformitate cu articolul 33.4 alineatul (2), Consiliul pentru comerț sau Comitetul pentru comerț poate institui un grup de lucru tehnic pentru a sprijini subcomitetul menționat la articolul 7.8 în punerea în aplicare a prezentului articol.

ARTICOLUL 7.8

Subcomitetul pentru sisteme alimentare durabile

(1) Subcomitetul pentru sisteme alimentare durabile („subcomitetul”), instituit în conformitate cu articolul 33.4 alineatul (1), este compus din reprezentanți ai părților cu responsabilități în domeniul sistemelor alimentare durabile.

(2) Subcomitetul monitorizează punerea în aplicare a prezentului capitol și examinează toate aspectele care pot apărea în legătură cu punerea în aplicare a acestuia.

(3) Subcomitetul convine asupra acțiunilor care trebuie întreprinse în vederea atingerii obiectivelor din prezentul capitol. Subcomitetul stabilește obiective și jaloane pentru acțiunile respective și monitorizează progresele înregistrate de părți în ceea ce privește instituirea unor sisteme alimentare durabile. Subcomitetul evaluează în fiecare perioadă rezultatele punerii în aplicare a acțiunilor respective.

(4) Subcomitetul poate recomanda Consiliului pentru comerț sau Comitetului pentru comerț, în conformitate cu articolul 33.4 alineatul (2), înființarea de grupuri de lucru tehnice formate din reprezentanți la nivel de experți ai fiecărei părți, pentru a identifica și a aborda problemele tehnice și științifice care decurg din aplicarea prezentului capitol.

(5) Subcomitetul recomandă Comitetului pentru comerț să stabilească norme pentru atenuarea potențialelor conflicte de interese pentru participanții la reuniunile subcomitetului și la reuniunile oricărui grup de lucru tehnic menționat în prezentul capitol. Comitetul pentru comerț adoptă o decizie de stabilire a normelor respective.

ARTICOLUL 7.9

Cooperarea în cadrul forurilor multilaterale

(1) Părțile cooperează, după caz, în cadrul forurilor multilaterale pentru a promova tranziția globală către sisteme alimentare durabile care să contribuie la realizarea obiectivelor convenite la nivel internațional privind mediul, natura și protecția climei.

(2) Subcomitetul este forumul pentru schimbul de informații și pentru cooperarea în domeniile reglementate de alineatul (1) din prezentul articol.

ARTICOLUL 7.10

Dispoziții suplimentare

- (1) Activitățile subcomitetului menționat la articolul 7.8 nu afectează independența agențiilor naționale sau regionale ale părților.
- (2) Nicio dispoziție a prezentului capitol nu aduce atingere drepturilor sau obligațiilor fiecărei părți de a proteja informațiile confidențiale, în conformitate cu legislația fiecărei părți. Atunci când o parte transmite informații considerate confidențiale în conformitate cu legislația sa, celeilalte părți în temeiul prezentului capitol, cealaltă parte tratează informațiile respective ca fiind confidențiale, cu excepția cazului în care partea care transmite informațiile convine altfel.
- (3) Respectând pe deplin dreptul de reglementare al fiecărei părți, nicio dispoziție din prezentul capitol nu se interpretează ca obligând o parte:
 - (a) să își modifice cerințele de import;
 - (b) să se abată de la procedurile interne privind pregătirea și adoptarea măsurilor de reglementare;
 - (c) să întreprindă acțiuni care ar submina sau ar împiedica adoptarea la timp a măsurilor de reglementare necesare pentru a-și atinge obiectivele de politică publică sau
 - (d) să adopte un anumit rezultat în materie de reglementare.

CAPITOLUL 8

ENERGIE ȘI MATERII PRIME

ARTICOLUL 8.1

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol este de a promova dialogul și cooperarea în sectorul energiei și al materiilor prime în beneficiul reciproc al părților, de a promova comerțul și investițiile durabile și echitabile, asigurând condiții de concurență echitabile în aceste sectoare, precum și de a consolida competitivitatea lanțurilor valorice conexe, inclusiv al valorii adăugate, în conformitate cu prezentul acord.

ARTICOLUL 8.2

Principii

(1) Fiecare parte își păstrează dreptul suveran de a stabili dacă zone de pe teritoriul său, precum și din zona economică exclusivă, sunt disponibile pentru explorarea, producția și transportul de produse energetice și de materii prime.

- (2) În conformitate cu prezentul capitol, părțile își reafirmă dreptul de a reglementa pe teritoriile lor pentru a atinge obiectivele de politică legitime în domeniul energiei și al materiilor prime.

ARTICOLUL 8.3

Definiții

În sensul prezentului capitol și al anexelor 8-A și 8-B:

- (a) „autorizație” înseamnă permisiunea, licența, concesiunea sau un instrument administrativ sau contractual similar prin care autoritatea competentă a unei părți permite unei entități să desfășoare o anumită activitate economică pe teritoriul său în conformitate cu cerințele stabilite în autorizație;
- (b) „echilibrare” înseamnă toate acțiunile și procesele, în toate intervalele de timp, prin care operatorii de sistem asigură, în mod continuu, menținerea frecvenței sistemului într-un interval de stabilitate predefinit și respectarea volumului rezervelor necesare cu privire la calitatea cerută;
- (c) „produse energetice” înseamnă bunurile din care se generează energie și care sunt enumerate la codul SA corespunzător din anexa 8-A;

- (d) „hidrocarburi” înseamnă mărfurile enumerate prin codul SA corespunzător în anexa 8-A;
- (e) „materii prime” înseamnă substanțele utilizate la fabricarea produselor industriale; inclusiv minereuri, concentrate, zguri, cenușă și produse chimice; materiale brute, prelucrate și rafinate; deșeuri metalice; resturi și resturi de retopire; care intră sub incidența capitolelor SA incluse în anexa 8-A;
- (f) „energie din surse regenerabile” înseamnă energie produsă din surse solare, eoliene, hidroelectrice, geotermale, biologice sau oceanice sau din alte surse ambientale regenerabile;
- (g) „combustibili din surse regenerabile” înseamnă biocombustibili, biolichide, combustibili din biomasă și combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică, inclusiv combustibili sintetici din surse regenerabile și hidrogen din surse regenerabile;
- (h) „standarde” înseamnă standardele definite în capitolul 9;
- (i) „operator de sistem” înseamnă:
 - (i) pentru Uniunea Europeană: o persoană responsabilă cu exploatarea, întreținerea și dezvoltarea sistemului de distribuție sau transport de energie electrică într-o anumită zonă și cu asigurarea capacității pe termen lung a acestor sisteme și
 - (ii) pentru Chile: un organism independent responsabil cu coordonarea funcționării sistemelor electrice interconectate, care asigură performanța economică eficientă, siguranța și fiabilitatea sistemului electric și oferă accesul liber la sistemul de transport și

- (j) „reglementări tehnice” înseamnă reglementări tehnice astfel cum sunt definite în capitolul 9.

ARTICOLUL 8.4

Monopoluri la import și la export

Niciuna dintre părți nu desemnează și nu menține un monopol desemnat la import sau la export. În sensul prezentului articol, termenul „monopol la import sau la export” înseamnă dreptul exclusiv sau autorizația exclusivă acordat(ă) de una dintre părți unei entități de a importa produse energetice sau materii prime din cealaltă parte sau de a exporta produse energetice sau materii prime către cealaltă parte¹.

ARTICOLUL 8.5

Prețuri de export²

- (1) Nicio parte nu impune celeilalte părți, pentru exporturile sale de produse energetice sau de materii prime, un preț mai mare decât prețul perceput pentru astfel de produse atunci când acestea sunt destinate pieței interne, prin intermediul unei măsuri precum licențele sau cerințele privind prețul minim.

¹ Pentru mai multă certitudine, prezentul articol nu aduce atingere capitolelor 10, 11 și 22 și listelor respective ale acestora și nu include un drept care rezultă din acordarea unui drept de proprietate intelectuală.

² Pentru mai multă certitudine, prezentul articol nu aduce atingere anexei 22.

(2) Fără a se aduce atingere alineatului (1) din prezentul articol, Chile poate introduce sau menține măsuri care au ca obiectiv promovarea valorii adăugate, prin furnizarea de materii prime unor sectoare industriale la prețuri preferențiale, astfel încât acestea să poată apărea în Chile, cu condiția ca aceste măsuri să îndeplinească condițiile prevăzute în anexa 8-B.

ARTICOLUL 8.6

Prețuri interne reglementate

(1) Părțile recunosc importanța unor piețe competitive ale energiei pentru a oferi o gamă largă de opțiuni în ceea ce privește furnizarea de produse energetice și pentru a spori bunăstarea consumatorilor. Părțile recunosc, de asemenea, că nevoile și abordările în materie de reglementare pot fi diferite de la o piață la alta.

(2) Ca urmare a dispozițiilor alineatului (1), fiecare parte se asigură, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, că aprovizionarea cu produse energetice se bazează pe principiile pieței.

(3) O parte poate reglementa prețul perceput pentru furnizarea de produse energetice numai prin impunerea unei obligații de serviciu public.

(4) În cazul în care o parte impune o obligație de serviciu public, aceasta se asigură că obligația respectivă este clar definită, transparentă și nediscriminatorie și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor obligației de serviciu public.

ARTICOLUL 8.7

Autorizație pentru explorare și producția de produse energetice și materii prime

- (1) Fără a se aduce atingere capitolului 13, în cazul în care o parte solicită o autorizație pentru a explora sau a produce produse energetice și materii prime, partea respectivă se asigură că o astfel de autorizație este acordată în urma unei proceduri publice și nediscriminatorii¹.
- (2) Partea respectivă publică, printre altele, tipul de autorizație, domeniul relevant sau partea din aceasta, precum și data sau termenul propus pentru acordarea autorizației, astfel încât să permită solicitanților potențial interesați să depună cereri.
- (3) O parte poate deroga de la alineatul (2) din prezentul articol și de la articolul 13.3 în oricare dintre următoarele cazuri legate de hidrocarburi:
 - (a) dacă zona a făcut obiectul unei proceduri anterioare care nu a avut ca rezultat acordarea unei autorizații;
 - (b) dacă zona este disponibilă permanent pentru explorare sau producerea de produse energetice și de materii prime sau

¹ Pentru mai multă certitudine, în cazul oricărei neconcordanțe între prezentul articol și capitolele 10 și 11 și anexele 10-A, 10-B și 10-C, capitolele și anexele respective prevalează în ceea ce privește dispozițiile neconcordante.

- (c) dacă s-a renunțat la autorizația acordată înainte de data expirării sale.
- (4) Fiecare parte poate impune unei entități care a primit o autorizație să plătească o contribuție financiară sau o contribuție în natură. Contribuția financiară sau în natură se stabilește astfel încât să nu influențeze gestionarea și procesul decizional al unei astfel de entități.
- (5) Fiecare parte se asigură că solicitantul este informat cu privire la motivele respingerii cererii sale, astfel încât acesta să poată recurge la procedurile de exercitare a căilor de atac sau de control, dacă este necesar. Procedurile de exercitare a căilor de atac sau de control sunt publicate în prealabil.

ARTICOLUL 8.8

Evaluarea impactului asupra mediului

- (1) O parte se asigură că se efectuează o evaluare a impactului asupra mediului¹ înainte de acordarea autorizației pentru un proiect sau o activitate legată de energie sau de materii prime care ar putea avea un impact semnificativ asupra populației, a sănătății umane, a biodiversității, a terenurilor, a solului, a apei, a aerului sau a climei, a patrimoniului cultural sau a peisajului. Această evaluare identifică și evaluează un astfel de impact semnificativ.

¹ Pentru Chile, „evaluarea impactului asupra mediului” înseamnă studiul impactului asupra mediului, astfel cum este definit în Legea nr. 19.300 titlul 1 articolul 2 litera (i) sau în actul care îi va succeda acesteia și astfel cum este reglementat de articolul 11 din legea menționată.

- (2) Fiecare parte se asigură că informațiile relevante sunt puse la dispoziția publicului ca parte a procesului de evaluare a impactului asupra mediului și oferă publicului timp și posibilitatea de a participa la acest proces și de a prezenta observații.
- (3) Fiecare parte publică și ține seama de constatările evaluării impactului asupra mediului înainte de acordarea autorizației pentru proiectul sau activitatea în cauză.

ARTICOLUL 8.9

Accesul terților la infrastructura de transport energetic

- (1) Fiecare parte se asigură că operatorii de sistem de pe teritoriul său acordă acces nediscriminatoriu la infrastructura energetică pentru transportul energiei electrice oricărei entități a unei părți. În cea mai mare măsură posibilă, accesul la infrastructura de energie electrică se acordă într-un termen rezonabil de la data cererii de acces prezentate de entitatea respectivă.
- (2) Fiecare parte permite, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, unei entități a unei părți să acceseze și să utilizeze infrastructura de transport al energiei electrice pentru transportul energiei electrice în condiții rezonabile și nediscriminatorii, inclusiv nediscriminarea între tipurile de surse de energie electrică, și la tarife care reflectă costurile. Fiecare parte publică termenele și condițiile de acces la infrastructura de transport al energiei electrice și de utilizare a acesteia.

(3) Fără a se aduce atingere alineatului (1), o parte poate introduce sau menține în actele cu putere de lege și în normele sale administrative derogări specifice de la dreptul de acces al terților pe baza unor criterii obiective, cu condiția ca acestea să fie necesare pentru îndeplinirea unui obiectiv de politică legitim. Aceste derogări se publică înainte de a începe să se aplice.

(4) Părțile recunosc relevanța normelor prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) și pentru infrastructura de gaze naturale. O parte care nu aplică astfel de norme referitoare la infrastructura de gaze trebuie să depună eforturi în acest sens, în special pentru transportul de combustibili din surse regenerabile, recunoscând în același timp diferențele în ceea ce privește maturitatea și organizarea pieței.

ARTICOLUL 8.10

Accesul la infrastructură al furnizorilor de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie

(1) Fără a se aduce atingere articolelor 8.7, 8.9 și 8.11, fiecare parte se asigură că furnizorilor de energie din surse regenerabile ai celeilalte părți li se acordă acces la rețeaua de energie electrică și posibilitatea de a o utiliza pentru instalațiile de producere a energiei electrice din surse regenerabile situate pe teritoriul său, în condiții rezonabile și nediscriminatorii.

(2) În sensul alineatului (1), fiecare parte se asigură, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, că întreprinderile sale de transport și operatorii de sistem, în ceea ce privește furnizorii de energie electrică din surse regenerabile ai celeilalte părți:

(a) permit racordarea între noile instalații de producere a energiei electrice din surse regenerabile și rețeaua de energie electrică fără a impune condiții discriminatorii;

(b) permit utilizarea fiabilă a rețelei de energie electrică;

(c) furnizează servicii de echilibrare și

(d) se asigură că există măsuri operaționale adecvate legate de rețea și de piață pentru a reduce la minimum restricționarea energiei electrice produse din surse regenerabile.

(3) Alineatul (2) nu aduce atingere dreptului legitim al fiecărei părți de a reglementa pe teritoriul său pentru a atinge obiective de politică legitime, cum ar fi necesitatea de a menține siguranța în funcționare și stabilitatea sistemului de energie electrică, pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii.

ARTICOLUL 8.11

Organism independent

- (1) Fiecare parte menține sau instituie unul sau mai multe organisme independente din punct de vedere funcțional care:
- (a) stabilesc sau aprobă termenele, condițiile și tarifele de acces la rețeaua electrică și de utilizare a acesteia și
 - (b) soluționează litigiile privind termenele, condițiile și tarifele corespunzătoare de acces la rețeaua de energie electrică și de utilizare a acesteia, într-un termen rezonabil.
- (2) În îndeplinirea sarcinilor și în exercitarea competențelor prevăzute la alineatul (1), organismul sau organismele respective acționează în mod transparent și imparțial față de utilizatorii, proprietarii și operatorii de sistem ai rețelei de energie electrică.

ARTICOLUL 8.12

Cooperarea în materie de standarde

- (1) În vederea prevenirii, identificării și eliminării barierelor tehnice inutile din calea comerțului cu produse energetice și materii prime, capitolul 9 se aplică acestor produse și materiale.

(2) În conformitate cu articolele 9.4 și 9.6, părțile promovează, după caz, cooperarea dintre organismele lor de reglementare și de standardizare relevante în domenii precum eficiența energetică, energia durabilă și materiile prime, pentru a contribui la comerț, investiții și dezvoltare durabilă, printre altele prin:

- (a) convergența sau armonizarea, dacă este posibil, a standardelor lor actuale respective, pe baza interesului reciproc și a reciprocității și în conformitate cu modalitățile care urmează să fie convenite de autoritățile de reglementare și de organismele de standardizare în cauză;
- (b) analize, metodologii și abordări comune, dacă este posibil, pentru a sprijini și a facilita elaborarea de teste și standarde de măsurare relevante, în cooperare cu organismele de standardizare relevante;
- (c) elaborarea de standarde comune, dacă este posibil, privind eficiența energetică și energia din surse regenerabile și
- (d) promovarea standardelor privind materiile prime, producerea de energie din surse regenerabile și echipamentele eficiente din punct de vedere energetic, inclusiv proiectarea și etichetarea produselor, dacă este cazul, prin intermediul inițiativelor de cooperare internațională existente.

(3) În scopul punerii în aplicare a prezentului capitol, părțile urmăresc să încurajeze dezvoltarea și utilizarea de standarde deschise și interoperabilitatea rețelelor, a sistemelor, a dispozitivelor, a aplicațiilor sau a componentelor din sectorul energiei și al materiilor prime.

ARTICOLUL 8.13

Cercetare, dezvoltare și inovare

Părțile recunosc că cercetarea, dezvoltarea și inovarea sunt elemente-cheie pentru dezvoltarea în continuare a eficienței, durabilității și competitivității în sectorul energiei și al materiilor prime.

Părțile cooperează, după caz, printre altele în ceea ce privește:

- (a) promovarea cercetării, a dezvoltării, a inovării și a diseminării tehnologiilor, a proceselor și a practicilor ecologice și eficiente din punctul de vedere al costurilor în domeniul energiei și al materiilor prime;
- (b) promovarea adăugării de valoare în beneficiul reciproc al părților și consolidarea capacității de producție în domeniul energiei și al materiilor prime și
- (c) consolidarea capacităților în contextul inițiativelor de cercetare, dezvoltare și inovare.

ARTICOLUL 8.14

Cooperarea în domeniul energiei și al materiilor prime

- (1) Părțile cooperează, după caz, în domeniul energiei și al materiilor prime, printre altele pentru:
 - (a) reducerea sau eliminarea măsurilor care, în sine sau împreună cu alte măsuri, ar putea denatura comerțul și investițiile, inclusiv cele cu caracter tehnic, de reglementare și economic, care afectează sectorul energiei sau al materiilor prime;
 - (b) discutarea, ori de câte ori este posibil, a pozițiilor lor în cadrul forurilor internaționale în care se discută aspecte relevante legate de comerț și investiții și promovarea programelor internaționale în domeniul eficienței energetice, al energiei din surse regenerabile și al materiilor prime și
 - (c) promovarea unei conduite profesionale responsabile, în conformitate cu standardele internaționale care au fost aprobate sau sunt sprijinite de părți, cum ar fi Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, în special capitolul IX privind știința și tehnologia.

Cooperarea tematică în domeniul energiei

(2) Părțile recunosc necesitatea de a accelera utilizarea surselor de energie regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, de a crește eficiența energetică și de a promova inovarea, pentru a asigura accesul la energie sigură, durabilă și la prețuri accesibile. Părțile cooperează cu privire la orice chestiune relevantă de interes reciproc, cum ar fi:

- (a) energia din surse regenerabile, în special în ceea ce privește tehnologiile, integrarea în sistemul de energie electrică și accesul la acesta, stocarea și flexibilitatea, precum și întregul lanț de aprovizionare cu hidrogen din surse regenerabile;
- (b) eficiența energetică, inclusiv reglementarea, bunele practici și sistemele de încălzire și răcire eficiente și durabile;
- (c) electromobilitatea și instalarea infrastructurii de încărcare și
- (d) piețe ale energiei deschise și competitive.

Cooperarea tematică în domeniul materiilor prime

- (3) Părțile recunosc angajamentul lor comun față de aprovizionarea responsabilă și producția durabilă de materii prime, precum și interesul lor reciproc de a facilita integrarea lanțurilor valorice ale materiilor prime. Părțile cooperează cu privire la orice chestiune relevantă de interes reciproc, cum ar fi:
- (a) practicile miniere responsabile și sustenabilitatea lanțurilor valorice ale materiilor prime, inclusiv contribuția lanțurilor valorice ale materiilor prime la îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU;
 - (b) lanțurile valorice ale materiilor prime, inclusiv valoarea adăugată și
 - (c) identificarea domeniilor de interes reciproc pentru cooperarea în domeniul activităților de cercetare, dezvoltare și inovare care acoperă întregul lanț valoric al materiilor prime, inclusiv tehnologiile de vârf, mineritul inteligent și minele digitale.
- (4) La dezvoltarea activităților de cooperare, părțile iau în considerare resursele disponibile. Activitățile pot fi desfășurate cu prezență fizică sau prin orice mijloace tehnologice aflate la dispoziția părților.
- (5) Activitățile de cooperare pot fi dezvoltate și puse în aplicare cu participarea organizațiilor internaționale, a forurilor mondiale și a instituțiilor de cercetare, conform celor convenite între părți.

ARTICOLUL 8.15

Tranziția energetică și combustibilii din surse regenerabile

- (1) În scopul punerii în aplicare a prezentului capitol, părțile recunosc contribuția importantă a combustibililor din surse regenerabile, printre altele a hidrogenului din surse regenerabile, inclusiv a derivatelor acestora, și a combustibililor sintetici din surse regenerabile, la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în vederea combaterii schimbărilor climatice.
- (2) În conformitate cu articolul 8.12 alineatul (2), părțile cooperează, după caz, în ceea ce privește convergența sau armonizarea, dacă este posibil, a sistemelor de certificare a combustibililor din surse regenerabile, de exemplu cu privire la emisiile generate pe durata ciclului de viață și la standardele de siguranță.
- (3) În ceea ce privește combustibilii din surse regenerabile, părțile cooperează, de asemenea, pentru:
 - (a) identificarea, reducerea și eliminarea, după caz, a măsurilor care pot denatura comerțul bilateral, inclusiv a măsurilor cu caracter tehnic, de reglementare și economic;
 - (b) încurajarea inițiativelor care facilitează comerțul bilateral, în vederea promovării producției de hidrogen din surse regenerabile și
 - (c) promovarea utilizării combustibililor din surse regenerabile, având în vedere contribuția acestora la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

(4) Părțile încurajează, după caz, elaborarea și punerea în aplicare a standardelor internaționale și cooperarea în materie de reglementare în ceea ce privește combustibilii din surse regenerabile și cooperează în cadrul forurilor internaționale relevante în vederea dezvoltării unor sisteme de certificare relevante care să evite apariția unor bariere nejustificate în calea comerțului.

ARTICOLUL 8.16

Excepție pentru sistemele electrice mici și izolate

(1) În scopul punerii în aplicare a prezentului capitol, părțile recunosc că actele cu putere de lege și normele lor administrative pot prevedea regimuri speciale pentru sistemele electrice mici și izolate.

(2) În temeiul alineatului (1), o parte poate menține, adopta sau aplica măsuri cu privire la sistemele electrice mici și izolate care derogă de la articolele 8.6, 8.7, 8.9, 8.10 și 8.11, cu condiția ca aceste măsuri să nu constituie restricții disimulate în calea comerțului sau a investițiilor între părți.

ARTICOLUL 8.17

Subcomitetul pentru comerțul cu mărfuri

- (1) Subcomitetul pentru comerțul cu mărfuri („subcomitetul”) instituit în temeiul articolului 33.4 alineatul (1) este responsabil de punerea în aplicare a prezentului capitol și a anexelor 8-A și 8-B. Funcțiile prevăzute la articolul 2.18 literele (a), (c), (d), și (e) se aplică prezentului capitol, *mutatis mutandis*.
- (2) În conformitate cu articolele 8.12, 8.13, 8.14 și 8.15, subcomitetul poate recomanda părților să stabilească sau să faciliteze alte mijloace de cooperare între ele în domeniul energiei și al materiilor prime.
- (3) În cazul în care părțile stabilesc acest lucru de comun acord, subcomitetul se reunește în sesiuni dedicate punerii în aplicare a prezentului capitol. Atunci când pregătește astfel de sesiuni, fiecare parte poate lua în considerare, după caz, contribuții ale părților interesate sau ale experților relevanți.
- (4) Fiecare parte desemnează un punct de contact pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului capitol, inclusiv prin asigurarea implicării corespunzătoare a reprezentanților săi, notifică celeilalte părți datele sale de contact și notifică cu promptitudine celeilalte părți orice modificare a acestor date de contact. Pentru Chile, punctul de contact este la nivelul Subsecretariatului pentru relații economice internaționale al Ministerului Afacerilor Externe sau la succesorul acestuia.

CAPITOLUL 9

BARIERELE TEHNICE ÎN CALEA COMERȚULUI

ARTICOLUL 9.1

Obiectiv

Prezentul capitol are ca obiectiv stimularea și facilitarea comerțului cu mărfuri între părți prin prevenirea, identificarea și eliminarea barierelor tehnice inutile din calea comerțului și prin promovarea unei cooperări sporite în materie de reglementare.

ARTICOLUL 9.2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică elaborării, adoptării și aplicării tuturor standardelor, reglementărilor tehnice și procedurilor de evaluare a conformității, astfel cum sunt definite în anexa 1 la Acordul BTC, care pot avea un impact asupra comerțului cu mărfuri dintre părți.

- (2) Fără a se aduce atingere alineatului (1) prezentul capitol nu se aplică:
- (a) specificațiilor pentru achiziții elaborate de organismele guvernamentale pentru necesitățile de producție sau consum ale acestor organisme, care sunt reglementate de capitolul 21 sau
 - (b) măsurilor sanitare și fitosanitare care fac obiectul capitolului 6.

ARTICOLUL 9.3

Includerea anumitor dispoziții din Acordul BTC

Articolele 2-9 din Acordul BTC și anexele 1 și 3 la acesta se încorporează în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

ARTICOLUL 9.4

Standarde internaționale

- (1) Standardele internaționale elaborate de organizațiile enumerate în anexa 9-A sunt considerate a fi standardele internaționale relevante în sensul articolelor 2 și 5 și al anexei 3 la Acordul BTC, cu condiția ca, în elaborarea lor, aceste organizații să fi respectat principiile și procedurile stabilite în Decizia Comitetului OMC privind barierele tehnice în calea comerțului în ceea ce privește principiile pentru elaborarea de standarde, orientări și recomandări internaționale referitoare la articolele 2 și 5 și la anexa 3 la Acordul BTC¹.
- (2) La cererea unei părți, Consiliul pentru comerț poate adopta o decizie de modificare a anexei 9-A, în conformitate cu articolul 33.1 alineatul (6) litera (a).

ARTICOLUL 9.5

Reglementări tehnice

- (1) Părțile recunosc importanța efectuării, în conformitate cu normele și procedurile fiecărei părți, a unei evaluări a impactului în materie de reglementare al reglementărilor tehnice planificate.

¹ G/TBT/9, 13 noiembrie 2000, anexa 4.

- (2) Fiecare parte evaluează soluțiile cu sau fără caracter de reglementare disponibile ca alternativă pentru reglementarea tehnică propusă, care pot îndeplini obiectivele legitime ale părții, în conformitate cu articolul 2.2 din Acordul BTC.
- (3) Fiecare parte utilizează standardele internaționale relevante ca bază pentru reglementările sale tehnice, cu excepția cazului în care partea care elaborează reglementarea tehnică poate demonstra că respectivele standarde internaționale ar constitui mijloace ineficace sau inadecvate de îndeplinire a obiectivelor legitime urmărite.
- (4) În cazul în care o parte nu utilizează standarde internaționale ca bază pentru o reglementare tehnică, aceasta identifică, la cererea celeilalte părți, orice abatere substanțială de la standardul internațional relevant și explică motivele pentru care aceste standarde au fost considerate inadecvate sau ineficiente pentru obiectivul urmărit și furnizează dovezile științifice sau tehnice pe care se bazează această evaluare.
- (5) Ca urmare a obligației care îi revine fiecărei părți în temeiul articolului 2.3 din Acordul BTC, fiecare parte își revizuiește, în conformitate cu propriile norme și proceduri, reglementările tehnice în vederea creșterii convergenței acestor reglementări tehnice cu standardele internaționale relevante. O parte ia în considerare, printre altele, orice evoluție nouă a standardelor internaționale relevante și dacă circumstanțele care au dus la divergențe față de un standard internațional relevant continuă să existe.

ARTICOLUL 9.6

Cooperarea în materie de reglementare

- (1) Părțile recunosc că există o gamă largă de mecanisme de cooperare în materie de reglementare care pot contribui la eliminarea sau evitarea creării de bariere tehnice în calea comerțului.
- (2) Fiecare parte poate propune celeilalte părți activități specifice de cooperare în materie de reglementare în domeniile vizate de prezentul capitol. Propunerile respective se transmit punctului de contact menționat la articolul 9.13 și constau în:
 - (a) schimburi de informații privind abordările și practicile de reglementare; sau
 - (b) inițiative de aliniere în continuare a reglementărilor tehnice și a procedurilor de evaluare a conformității cu standardele internaționale relevante.

Cealaltă parte răspunde propunerii într-un termen rezonabil.

- (3) Punctele de contact menționate la articolul 9.13 informează Comitetul pentru comerț cu privire la activitățile de cooperare desfășurate în temeiul prezentului articol.
- (4) Părțile depun eforturi pentru a face schimb și a colabora cu privire la mecanismele de facilitare a acceptării rezultatelor evaluării conformității, în vederea eliminării barierelor tehnice inutile din calea comerțului.

(5) Părțile încurajează cooperarea dintre organizațiile lor responsabile cu reglementarea tehnică, standardizarea, evaluarea conformității, acreditarea și metrologia, indiferent dacă sunt guvernamentale sau neguvernamentale, în vederea abordării diferitelor aspecte reglementate de prezentul capitol.

(6) Nicio dispoziție a prezentului articol nu se interpretează ca impunând uneia dintre părți:

(a) să se abată de la procedurile sale de pregătire și de adoptare a măsurilor de reglementare;

(b) să ia măsuri care ar submina sau ar împiedica adoptarea la timp a măsurilor de reglementare necesare pentru a-și atinge obiectivele de politică publică sau

(c) să obțină un anumit rezultat în materie de reglementare.

(7) În sensul prezentului articol și al dispozițiilor privind cooperarea prevăzute în anexele de la 9-A la 9-E la prezentul capitol, Comisia Europeană acționează în numele Uniunii Europene.

ARTICOLUL 9.7

Cooperarea privind supravegherea pieței, conformitatea și siguranța produselor nealimentare

- (1) Părțile recunosc importanța cooperării în ceea ce privește supravegherea pieței, conformitatea și siguranța produselor nealimentare pentru facilitarea comerțului și protecția consumatorilor și a altor utilizatori, precum și importanța consolidării încrederii reciproce pe baza schimbului de informații.
- (2) În sensul prezentului articol:
 - (a) „produse de consum” înseamnă bunuri destinate sau care pot fi utilizate de consumatori, cu excepția alimentelor, a dispozitivelor medicale și a medicamentelor și
 - (b) „supravegherea pieței” înseamnă activitățile desfășurate și măsurile luate de autoritățile publice, inclusiv activitățile desfășurate și măsurile luate în cooperare cu operatorii economici, pe baza procedurilor unei părți, pentru a permite părții respective să monitorizeze sau să trateze aspecte legate de conformitatea produselor cu cerințele prevăzute în actele cu putere de lege și normele sale administrative sau siguranța produselor.
- (3) Pentru a garanta funcționarea independentă și imparțială a supravegherii pieței, fiecare parte asigură:
 - (a) separarea funcțiilor de supraveghere a pieței de funcțiile de evaluare a conformității și

- (b) absența oricăror interese care ar afecta imparțialitatea autorităților de supraveghere a pieței în efectuarea controlului sau a supravegherii operatorilor economici.
- (4) Părțile pot coopera și pot face schimb de informații în domeniul siguranței și conformității produselor nealimentare, în special în ceea ce privește următoarele aspecte:
 - (a) activități și măsuri de supraveghere a pieței și de asigurare a aplicării legii;
 - (b) metode de evaluare a riscurilor și testarea produselor;
 - (c) rechemări coordonate ale produselor sau alte măsuri similare;
 - (d) chestiuni științifice, tehnice și de reglementare care vizează îmbunătățirea siguranței și conformității produselor nealimentare;
 - (e) aspecte nou-apărute cu relevanță considerabilă pentru sănătate și siguranță;
 - (f) activități legate de standardizare și
 - (g) schimburi de funcționari.

(5) Uniunea Europeană poate furniza Republicii Chile informații selectate din sistemul său de alertă rapidă cu privire la produsele de consum, astfel cum se menționează în Directiva 2001/95/CE¹ sau în actul care îi va succeda, iar Chile poate furniza Uniunii Europene informații selectate privind siguranța produselor de consum și măsurile preventive, restrictive și corective luate cu privire la produsele de consum. Schimbul de informații poate lua forma:

- (a) unui schimb nesistematic, în cazuri specifice justificate în mod corespunzător, cu excepția datelor cu caracter personal și
 - (b) unui schimb sistematic bazat pe un sistem stabilit printr-o decizie a Consiliului pentru comerț, care urmează să fie prevăzut în anexa 9-D.
- (6) Consiliul pentru comerț poate stabili, printr-o decizie, un sistem privind schimbul regulat de informații, inclusiv prin mijloace electronice, referitor la măsurile luate cu privire la produsele nealimentare neconforme, altele decât cele reglementate de alineatul (5) din prezentul articol, care urmează să fie prevăzut în anexa 9-E.
- (7) Fiecare parte utilizează informațiile obținute în temeiul alineatelor (4), (5) și (6) exclusiv în scopul protecției consumatorilor, a sănătății, a siguranței sau a mediului.
- (8) Fiecare parte tratează drept confidențiale informațiile obținute în temeiul alineatelor (4), (5) și (6).

¹ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO UE L 11, 15.1.2002, p. 4).

(9) În sistemele menționate la alineatul (5) litera (b) și la alineatul (6) se precizează definiția produsului, tipul de informații care urmează să facă obiectul schimbului, modalitățile de efectuare a schimbului și aplicarea normelor de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal.

(10) În conformitate cu articolul 33.1 alineatul (6) litera (a), Consiliul pentru comerț are competența de a adopta decizii în vederea stabilirii sau modificării sistemelor prevăzute în anexele 9-D și 9-E.

ARTICOLUL 9.8

Standarde

(1) În vederea armonizării standardelor pe o bază cât mai largă, fiecare parte încurajează organismele de standardizare înființate pe teritoriul său, precum și organismele regionale de standardizare în care partea respectivă sau organismele de standardizare înființate pe teritoriul său sunt membre:

- (a) să participe, în limita resurselor de care dispun, la elaborarea standardelor internaționale de către organismele internaționale de standardizare relevante;
- (b) să utilizeze standardele internaționale relevante ca bază pentru standardele pe care le elaborează, exceptând cazurile în care standardele internaționale respective sunt ineficace sau inadecvate, de exemplu din cauza unui nivel de protecție insuficient, a unor factori climatici sau geografici fundamentali sau a unor probleme tehnologice fundamentale;

- (c) să evite duplicarea activităților organismelor internaționale de standardizare sau suprapunerile cu acestea;
 - (d) să revizuiască, la intervale regulate, standardele naționale și regionale care nu au la bază standarde internaționale relevante, pentru a spori convergența acestora cu standardele internaționale relevante;
 - (e) să coopereze cu organismele de standardizare relevante ale celeilalte părți în cadrul activităților internaționale de standardizare, inclusiv în cadrul organismelor internaționale de standardizare sau la nivel regional și
 - (f) să promoveze cooperarea bilaterală între acestea și cu organismele de standardizare ale celeilalte părți.
- (2) Părțile ar trebui să facă schimb de informații cu privire la:
- (a) utilizarea standardelor în sprijinul reglementărilor tehnice și
 - (b) procesele proprii de standardizare și măsura în care utilizează standardele internaționale, regionale sau subregionale ca bază pentru standardele naționale.
- (3) În cazul în care standardele devin obligatorii prin încorporarea sau menționarea într-un proiect de reglementare tehnică sau de procedură de evaluare a conformității, se îndeplinesc obligațiile de transparență prevăzute la articolul 9.10 din prezentul acord și la articolul 2 sau 5 din Acordul BTC.

ARTICOLUL 9.9

Evaluarea conformității

- (1) Dispozițiile prevăzute la articolul 9.5 cu privire la elaborarea, adoptarea și aplicarea reglementărilor tehnice se aplică, de asemenea, *mutatis mutandis*, procedurilor de evaluare a conformității.
- (2) În cazul în care o parte solicită o evaluare a conformității ca mijloc de asigurare pozitivă că un produs respectă o reglementare tehnică, partea respectivă:
 - (a) selectează proceduri de evaluare a conformității care sunt proporționale cu riscurile implicate;
 - (b) examinează, sub rezerva actelor cu putere de lege și a normelor sale administrative, posibilitatea utilizării unei declarații de conformitate a furnizorului ca modalitate posibilă de a demonstra conformitatea cu o reglementare tehnică și
 - (c) la cererea celeilalte părți, furnizează informații cu privire la criteriile utilizate pentru selectarea procedurilor de evaluare a conformității pentru anumite produse.
- (3) În cazul în care una dintre părți solicită evaluarea conformității de către o parte terță ca asigurare pozitivă că un produs respectă o reglementare tehnică și nu a rezervat această sarcină unei autorități guvernamentale, astfel cum se prevede la alineatul (4), partea respectivă:
 - (a) utilizează în mod preferențial acreditarea pentru recunoașterea organismelor de evaluare a conformității;

- (b) utilizează în mod preferențial standardele internaționale pentru acreditarea și evaluarea conformității, precum și acordurile internaționale care implică organismele de acreditare ale părților, de exemplu prin intermediul mecanismelor Cooperării Internaționale pentru Acreditarea Laboratoarelor („ILAC”) și ale Forumului internațional de acreditare („IAF”);
- (c) aderă sau, după caz, încurajează organismele sale de evaluare a conformității să adere la orice acord sau aranjament internațional funcțional pentru armonizarea sau facilitarea acceptării rezultatelor generate de evaluările conformității;
- (d) se asigură că, în cazul în care pentru un anumit produs sau set de produse au fost desemnate mai multe organisme de evaluare a conformității, operatorii economici au posibilitatea de a alege dintre acestea pe cel care va efectua procedura de evaluare a conformității;
- (e) se asigură că organismele de evaluare a conformității sunt independente de producători, importatori și operatorii economici în general și că nu există conflicte de interese între organismele de acreditare și organismele de evaluare a conformității;
- (f) permite organismelor de evaluare a conformității să utilizeze subcontractanți pentru efectuarea de teste sau inspecții în legătură cu evaluarea conformității, inclusiv subcontractanți situați pe teritoriul celeilalte părți; nicio dispoziție de la prezenta literă nu se interpretează ca interzicând unei părți să solicite subcontractanților să îndeplinească aceleași cerințe pe care organismul de evaluare a conformității cu care a încheiat un contract ar trebui să le îndeplinească pentru a efectua el însuși încercările sau inspecțiile care fac obiectul contractului și

- (g) publică pe site-urile oficiale o listă a organismelor pe care le-a desemnat să efectueze evaluările conformității și informații relevante cu privire la domeniul de aplicare al desemnării fiecărui astfel de organism.
- (4) Nicio dispoziție a prezentului articol nu împiedică una dintre părți să impună ca evaluarea conformității pentru anumite produse să fie efectuată de autoritățile guvernamentale desemnate de aceasta. În aceste cazuri, partea respectivă:
- (a) limitează taxele de evaluare a conformității la costul aproximativ al serviciilor furnizate și, la cererea solicitantului unei evaluări a conformității, explică modul în care taxele pe care le percepe pentru o astfel de evaluare a conformității au o valoare limitată la costul aproximativ al serviciilor furnizate și
 - (b) pune la dispoziția publicului taxele de evaluare a conformității sau le furnizează la cerere.
- (5) Fără a se aduce atingere alineatelor (2), (3) și (4), în cazurile în care Uniunea Europeană acceptă declarația de conformitate a furnizorului în domeniile enumerate în anexa 9-B, Chile prevede, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, o procedură eficientă și transparentă de acceptare a certificatelor și a rapoartelor de încercare emise de organisme de evaluare a conformității care sunt situate pe teritoriul Uniunii Europene și care au fost acreditate de un organism de acreditare care este membru al acordurilor internaționale de recunoaștere reciprocă ale ILAC și IAF ca o garanție că un produs este conform cu cerințele reglementărilor tehnice din Chile.

(6) În sensul prezentului articol, prin „declarație de conformitate a furnizorului” se înțelege un atestat de primă parte emis de producător pe răspunderea exclusivă a acestuia, pe baza rezultatelor unui tip adecvat de activitate de evaluare a conformității și excluzând evaluarea obligatorie de către terți, ca garanție că un produs este conform cu o reglementare tehnică care stabilește astfel de proceduri de evaluare a conformității.

(7) La cererea oricăreia dintre părți, subcomitetul menționat la articolul 9.14 revizuieste lista de domenii de la alineatul (1) din anexa 9-B. Subcomitetul poate recomanda Consiliului pentru comerț să modifice anexa 9-B, în conformitate cu articolul 33.1 alineatul (6) litera (a).

ARTICOLUL 9.10

Transparență

(1) În conformitate cu normele și procedurile sale și fără a aduce atingere capitolului 29, atunci când elaborează reglementări tehnice majore care pot avea un efect semnificativ asupra comerțului cu mărfuri, fiecare parte se asigură că există proceduri privind transparența care permit persoanelor părților să contribuie prin intermediul unui proces de consultare publică, cu excepția cazului în care apar sau riscă să apară probleme urgente legate de siguranță, sănătate, protecția mediului sau securitatea națională.

(2) Fiecare parte permite persoanelor celeilalte părți să participe la procesul de consultare menționat la alineatul (1) în condiții nu mai puțin favorabile decât cele acordate propriilor sale persoane și face publice rezultatele acestui proces de consultare.

(3) Fiecare parte acordă o perioadă de cel puțin 60 de zile de la data la care a transmis notificarea către Registrul central de notificări al OMC cu privire la propunerile de reglementări tehnice și de proceduri de evaluare a conformității, perioadă în care cealaltă parte să prezinte observații scrise, cu excepția cazului în care apar sau riscă să apară probleme urgente legate de siguranță, sănătate, protecția mediului sau securitatea națională. O parte ia în considerare orice cerere rezonabilă din partea celeilalte părți de prelungire a termenului pentru prezentarea observațiilor.

(4) În cazul în care textul notificat nu este redactat în una dintre limbile oficiale ale OMC, partea care face notificarea furnizează o descriere detaliată și cuprinzătoare a conținutului reglementărilor tehnice și a procedurilor de evaluare a conformității propuse în formatul de notificare al OMC.

(5) În cazul în care una dintre părți primește observații scrise, astfel cum se menționează la alineatul (3), aceasta:

(a) la cererea celeilalte părți, discută observațiile scrise cu participarea autorității sale de reglementare competente, într-un moment în care acestea pot fi luate în considerare și

(b) răspunde în scris la observații până cel târziu la data publicării reglementării tehnice sau a procedurii de evaluare a conformității adoptate.

(6) Fiecare parte depune eforturi pentru a publica pe un site răspunsurile sale la observațiile scrise menționate la alineatul (3) pe care le primește de la cealaltă parte, cel târziu la data publicării reglementării tehnice sau a procedurii de evaluare a conformității adoptate.

- (7) O parte oferă, la cererea celeilalte părți, informații privind obiectivele, temeiul juridic și justificarea pentru o reglementare tehnică sau o procedură de evaluare a conformității pe care partea respectivă a adoptat-o sau își propune să o adopte.
- (8) Fiecare parte se asigură că reglementările tehnice și procedurile de evaluare a conformității pe care le-a adoptat sunt accesibile gratuit prin intermediul site-urilor oficiale sau al jurnalelor oficiale online.
- (9) Fiecare parte oferă informații referitoare la adoptarea și intrarea în vigoare a respectivei reglementări tehnice sau proceduri de evaluare a conformității și la textul final adoptat printr-un addendum la notificarea inițială transmisă către Registrul central de notificări al OMC.
- (10) Fiecare parte permite un interval rezonabil între publicarea reglementărilor tehnice și intrarea lor în vigoare, sub rezerva condițiilor specificate la articolul 2.12 din Acordul BTC. În sensul prezentului articol, „interval rezonabil” înseamnă, în mod normal, o perioadă de cel puțin șase luni, cu excepția cazului în care aceasta ar fi ineficace pentru îndeplinirea obiectivelor legitime urmărite.
- (11) O parte ia în considerare orice cerere rezonabilă din partea celeilalte părți, primită înainte de sfârșitul perioadei pentru prezentarea de observații menționată la alineatul (3), de prelungire a perioadei dintre publicarea reglementării tehnice și intrarea sa în vigoare, cu excepția cazului în care întârzierea ar fi ineficace pentru îndeplinirea obiectivelor legitime urmărite.

ARTICOLUL 9.11

Marcare și etichetare

- (1) Părțile afirmă că reglementările lor tehnice care includ sau abordează exclusiv marcarea sau etichetarea respectă principiile prevăzute la articolul 2.2 din Acordul BTC.
- (2) Cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor legitime menționate la articolul 2.2 din Acordul BTC, o parte care solicită marcarea sau etichetarea obligatorie a produselor:
 - (a) solicită numai informații care sunt relevante pentru consumatorii sau utilizatorii produsului sau informații care indică conformitatea produsului cu cerințele tehnice obligatorii;
 - (b) nu solicită aprobarea, înregistrarea sau certificarea prealabilă a marcajelor sau a etichetelor produselor, nici plata unor taxe, ca o condiție prealabilă pentru introducerea pe piață a unor produse care, în rest, respectă cerințele sale tehnice obligatorii;
 - (c) în cazul în care impune operatorilor economici utilizarea unui număr unic de identificare, eliberează un astfel de număr operatorilor economici ai celeilalte părți fără întârzieri nejustificate și în mod nediscriminatoriu;

- (d) cu condiția ca elementele enumerate mai jos să nu inducă în eroare, să nu fie contradictorii sau să nu genereze confuzie în legătură cu informațiile solicitate în partea care importă mărfurile, partea permite:
 - (i) informații furnizate în alte limbi, pe lângă limba obligatorie pe teritoriul părții care importă mărfurile;
 - (ii) nomenclaturi, pictograme, simboluri sau grafică acceptate la nivel internațional; și
 - (iii) informații suplimentare, pe lângă cele obligatorii pe teritoriul părții care importă mărfurile;
- (e) acceptă ca etichetarea, inclusiv etichetarea suplimentară sau corectarea etichetării, să se realizeze în antrepozite vamale sau în alte zone desemnate din țara importatoare, ca alternativă la etichetarea în țara de origine, cu excepția cazului în care se prevede ca etichetarea respectivă să fie realizată, din motive de sănătate publică sau de siguranță, de către persoane autorizate și
- (f) depune eforturi pentru a accepta etichete nepermanente sau detașabile sau includerea de informații relevante în documentația de însoțire, mai degrabă decât etichete atașate fizic la produs.

ARTICOLUL 9.12

Discuții tehnice și consultări

- (1) O parte poate solicita celeilalte părți să furnizeze informații cu privire la orice aspect vizat de prezentul capitol. Cealaltă parte furnizează informațiile respective într-un termen rezonabil.
- (2) Dacă una dintre părți consideră că un proiect sau o propunere de reglementare tehnică sau de procedură de evaluare a conformității a celeilalte părți ar putea avea un efect negativ important asupra comerțului dintre părți, partea respectivă poate solicita discuții tehnice cu privire la acest aspect. Cererea se face în scris și identifică:
 - (a) măsura;
 - (b) dispozițiile prezentului capitol care suscită preocupările și
 - (c) motivele cererii, inclusiv o descriere a preocupărilor părții solicitante cu privire la măsura în cauză.
- (3) Partea respectivă transmite o cerere în temeiul prezentului articol punctului de contact al celeilalte părți desemnat în temeiul articolului 9.13.

(4) La cererea unei părți, părțile se reunesc pentru a discuta preocupările exprimate în cererea menționată la alineatul (2), față în față sau prin videoconferință sau teleconferință, în termen de 60 de zile de la data cererii. Părțile depun toate eforturile pentru a ajunge la o soluționare reciproc satisfăcătoare a problemei cât mai rapid posibil.

(5) În cazul în care partea solicitantă consideră că problema este urgentă, aceasta poate solicita celeilalte părți ca o reuniune să aibă loc într-un termen mai scurt. Cealaltă parte ia în considerare această cerere.

(6) Pentru mai multă certitudine, prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor vreuneia dintre părți în temeiul capitolului 31.

ARTICOLUL 9.13

Puncte de contact

(1) Fiecare parte desemnează un punct de contact pentru facilitarea cooperării și a coordonării, în temeiul prezentului capitol, și notifică celeilalte părți datele de contact ale acestuia. O parte notifică celeilalte părți, cu promptitudine, orice modificare a acestor date de contact.

(2) Punctele de contact colaborează pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului capitol și cooperarea dintre părți cu privire la toate aspectele referitoare la barierele tehnice în calea comerțului. Punctele de contact:

- (a) organizează discuțiile și consultările tehnice menționate la articolul 9.12;
 - (b) examinează cu promptitudine chestiunile puse în discuție de către cealaltă parte în legătură cu elaborarea, adoptarea, aplicarea sau asigurarea respectării standardelor, a reglementărilor tehnice sau a procedurilor de evaluare a conformității;
 - (c) la cererea unei părți, organizează discuții cu privire la orice aspect care decurge din prezentul capitol și
 - (d) fac schimb de informații privind evoluțiile în cadrul forurilor regionale, multilaterale și neguvernamentale în materie de standarde, reglementări tehnice și proceduri de evaluare a conformității.
- (3) Punctele de contact comunică între ele prin orice metodă convenită care este adecvată pentru îndeplinirea funcțiilor lor.

ARTICOLUL 9.14

Subcomitetul privind barierele tehnice în calea comerțului

Subcomitetul privind barierele tehnice în calea comerțului („subcomitetul”) instituit în conformitate cu articolul 33.4 alineatul (1):

- (a) monitorizează punerea în aplicare și administrarea prezentului capitol;
- (b) consolidează cooperarea în ceea ce privește elaborarea și îmbunătățirea standardelor, a reglementărilor tehnice și a procedurilor de evaluare a conformității;
- (c) stabilește domenii prioritare de interes reciproc pentru activitățile viitoare din cadrul prezentului capitol și ia în considerare propuneri de noi inițiative;
- (d) monitorizează și discută evoluțiile din cadrul Acordului BTC și
- (e) întreprinde orice alte acțiuni despre care părțile consideră că le vor sprijini în punerea în aplicare a prezentului capitol și a Acordului BTC.